Europeiska unionens
officiella tidning

L 111

femtiosjunde årgången

Svensk utgåva

Lagstiftning

15 april 2014

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

INTERNATIONELLA AVTAL

⋆ **Meddelande om ikraftträdande av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan** 1

2014/210/EU:

⋆ **Rådets beslut av den 14 april 2014 om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan, vad gäller artikel 49.3** 2

2014/211/EU:

⋆ **Rådets beslut av den 14 april 2014 om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan, med undantag för artikel 49.3** 4

Avtal om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan 6

FÖRORDNINGAR

⋆ **Rådets förordning (EU) nr 380/2014 av den 14 april 2014 om ändring av förordning (EU) nr 1284/2009 om införande av vissa specifika restriktiva åtgärder mot Republiken Guinea** 29

⋆ **Rådets genomförandeförordning (EU) nr 381/2014 av den 14 april 2014 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina** 33

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 382/2014 av den 7 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG med tekniska standarder rörande tillsyn för offentliggörande av tillägg till prospektet** [1] 36

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 383/2014 av den 2 april 2014 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Beurre de Bresse [SUB])** 40

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 384/2014 av den 3 april 2014 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Crème de Bresse [SUB])** 42

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 385/2014 av den 3 april 2014 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Elbe-Saale Hopfen [SGB])** 44

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 386/2014 av den 14 april 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 329/2007 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea** 46

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 387/2014 av den 14 april 2014 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 48

DIREKTIV

★ **Rådets direktiv 2014/48/EU av den 24 mars 2014 om ändring av direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar** 50

BESLUT

★ **Rådets beslut 2014/212/Gusp av den 14 april 2014 om ändring av beslut 2013/183/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea** 79

★ **Rådets beslut 2014/213/Gusp av den 14 april 2014 om ändring av beslut 2010/638/Gusp om restriktiva åtgärder mot Republiken Guinea** 83

★ **Rådets beslut 2014/214/Gusp av den 14 april 2014 om ändring av beslut 2013/184/Gusp om restriktiva åtgärder mot Myanmar/Burma** 84

2014/215/EU:

★ **Rådets beslut av den 14 april 2014 om makroekonomiskt stöd till Ukraina** 85

★ **Rådets genomförandebeslut 2014/216/Gusp av den 14 april 2014 om genomförande av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina** 91

2014/217/EU:

★ **Kommissionens genomförandebeslut av den 11 april 2014 om finansiellt stöd från unionen till nödåtgärder för bekämpning av fårkoppor i Bulgarien under 2013 och i Grekland under 2013 och 2014** *[delgivet med nr C(2014) 2334]* 94

[1] Text av betydelse för EES

Rättelser

⋆ **Rättelse till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 368/2014 av den 10 april 2014 om ändring av förordning (EG) nr 474/2006 om upprättande av en gemenskapsförteckning över de lufttrafikföretag som har belagts med verksamhetsförbud i gemenskapen** (EUT L 108, 11.4.2014) 96

⋆ **Rättelse till Slutgiltigt antagande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2014** (EUT L 51, 20.2.2014) 96

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

Meddelande om ikraftträdande av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan

Avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan, som undertecknades i Rom den 15 december 2003, träder i kraft den 1 maj 2014.

RÅDETS BESLUT

av den 14 april 2014

om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan, vad gäller artikel 49.3

(2014/210/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.3 jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

(1) Avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan (nedan kallat *avtalet*), undertecknades den 15 december 2003 med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt.

(2) Enligt artikel 54.1 i detta avtal träder avtalet i kraft den första dagen i den månad som följer på den månad då de avtalsslutande parterna till varandra anmält att de förfaranden som är nödvändiga för detta har slutförts.

(3) Alla avtalsslutande parter, inbegripet alla medlemsstater i unionen vid tidpunkten för avtalets undertecknande, har nu deponerat sina ratifikationsinstrument, med undantag för unionen.

(4) I artikel 49.3 i avtalet fastställs skyldigheter för de avtalsslutande parterna angående återtagande av illegala migranter. Som en följd av detta omfattas den bestämmelsen av avdelning V i tredje delen av fördraget on Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artikel 79.3.

(5) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.

(6) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

(7) I och med att Lissabonfördraget trädde i kraft den 1 december 2009 har Europeiska unionen ersatt och efterträtt Europeiska gemenskapen.

(8) Avtalet bör godkännas vad gäller artikel 49.3. Ett separat beslut om ingående av avtalet med undantag för artikel 49.3 kommer att antas parallellt med detta beslut ([1]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan, godkänns härmed på unionens vägnar vad gäller artikel 49.3 ([2]).

([1]) Rådets beslut 2014/211/EU (se sidan 4 i detta nummer av EUT).
([2]) Avtalet har offentliggjorts i EUT L 111, 15.4.2014, s. 6, tillsammans med beslut 2014/211/EU.

Artikel 2

Rådets ordförande ska på unionens vägnar göra de anmälningar som föreskrivs i artikel 54 i avtalet ([1]) och lämna följande anmälningar:

— ”I och med Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009 har Europeiska unionen ersatt och efterträtt Europeiska gemenskapen och från den dagen utövar den alla Europeiska gemenskapens rättigheter och fullgör alla dess skyldigheter. Därför ska hänvisningar till *Europeiska gemenskapen* eller *gemenskapen* i avtalstexten läsas som *Europeiska unionen* eller *unionen*.”

— ”De av avtalets bestämmelser som faller inom tillämpningsområdet för avdelning V i tredje delen av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är bindande för Förenade kungariket och Irland som separata avtalsslutande parter, och inte som en del av Europeiska unionen, såvida inte Europeiska unionen tillsammans med Förenade kungariket och/eller Irland meddelar den centralamerikanska parten att Förenade kungariket och/eller Irland är bundna/bundet av bestämmelserna som en del av Europeiska unionen i enlighet med protokoll (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Om Förenade kungariket och/eller Irland upphör att vara bundna/bundet av bestämmelserna som en del av Europeiska unionen i enlighet med artikel 4a i protokoll nr 21, ska Europeiska unionen tillsammans med Förenade kungariket och/eller Irland omedelbart underrätta den centralamerikanska parten om varje ändring av deras ställning, varvid de ska förbli bundna av avtalets bestämmelser som enskilda parter. Detsamma gäller för Danmark, i enlighet med protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.”

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar
C. ASHTON
Ordförande

([1]) Tidpunkten för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* av rådets generalsekretariat.

RÅDETS BESLUT

av den 14 april 2014

om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan, med undantag för artikel 49.3

(2014/211/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 209.2 jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

(1) Avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan (nedan kallat *avtalet*), undertecknades den 15 december 2003 med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt.

(2) Enligt artikel 54.1 i detta avtal träder avtalet i kraft den första dagen i den månad som följer på den månad då parterna till varandra anmält att de förfaranden som är nödvändiga för detta har slutförts.

(3) Alla avtalsslutande parter, inbegripet alla medlemsstater i unionen vid tidpunkten för avtalets undertecknande, har nu deponerat sina ratifikationsinstrument, med undantag för unionen.

(4) I artikel 49.3 i avtalet fastställs skyldigheter för de avtalsslutande parterna angående återtagande av illegala migranter. Som en följd av detta omfattas den bestämmelsen av avdelning V i tredje delen av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artikel 79.3, och protokoll (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa och protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, båda fogade till fördraget om Europeiska unionen och EUF-fördraget, är tillämpliga.

(5) I och med att Lissabonfördraget trädde i kraft den 1 december 2009 har Europeiska unionen ersatt och efterträtt Europeiska gemenskapen.

(6) Avtalet bör godkännas, med undantag för artikel 49.3. Ett separat beslut ([1]) om ingående av artikel 49.3 i avtalet kommer att antas parallellt med det här beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan, godkänns härmed på unionens vägnar, med undantag för artikel 49.3.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

([1]) Rådets beslut 2014/210/EU (se sidan 2 i detta nummer av EUT).

Artikel 2

Rådets ordförande ska på unionens vägnar göra de anmälningar som föreskrivs i artikel 54 i avtalet ([1]) och lämna följande anmälningar:

”I och med Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009 har Europeiska unionen ersatt och efterträtt Europeiska gemenskapen och från den dagen utövar den alla Europeiska gemenskapens rättigheter och fullgör alla dess skyldigheter. Därför ska hänvisningar till *Europeiska gemenskapen* eller *gemenskapen* i avtalstexten läsas som *Europeiska unionen* eller *unionen*”.

”De av avtalets bestämmelser som faller inom tillämpningsområdet för avdelning V i tredje delen av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är bindande för Förenade kungariket och Irland som separata avtalsslutande parter, och inte som en del av Europeiska unionen, såvida inte Europeiska unionen tillsammans med Förenade kungariket och/eller Irland meddelar den centralamerikanska parten att Förenade kungariket och/eller Irland är bundna/bundet av bestämmelserna som en del av Europeiska unionen i enlighet med protokoll (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Om Förenade kungariket och/eller Irland upphör att vara bundna/bundet av bestämmelserna som en del av Europeiska unionen i enlighet med artikel 4a i protokoll nr 21, ska Europeiska unionen tillsammans med Förenade kungariket och/eller Irland omedelbart underrätta den centralamerikanska parten om varje ändring av deras ställning, varvid de ska förbli bundna av avtalets bestämmelser som enskilda parter. Detsamma gäller för Danmark i enlighet med protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.”

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar
C. ASHTON
Ordförande

([1]) Tidpunkten för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* av rådets generalsekretariat.

AVTAL OM POLITISK DIALOG OCH SAMARBETE

mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan

KONUNGARIKET BELGIEN,

KONUNGARIKET DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,

REPUBLIKEN GREKLAND,

KONUNGARIKET SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKE,

IRLAND,

REPUBLIKEN ITALIEN,

STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,

KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,

REPUBLIKEN PORTUGAL,

REPUBLIKEN FINLAND,

KONUNGARIKET SVERIGE,

FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND,

fördragsslutande parter i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen, nedan kallade *medlemsstaterna*, och

EUROPEISKA GEMENSKAPEN, nedan kallad *gemenskapen*,

å ena sidan, och

REPUBLIKEN COSTA RICA,

REPUBLIKEN EL SALVADOR,

REPUBLIKEN GUATEMALA,

REPUBLIKEN HONDURAS,

REPUBLIKEN NICARAGUA,

REPUBLIKEN PANAMA,

å andra sidan,

SOM BEAKTAR de traditionella historiska och kulturella banden mellan parterna och parternas önskan att stärka sina förbindelser på grundval av de mekanismer som redan finns för att reglera dessa förbindelser,

SOM BEAKTAR att den positiva utvecklingen i bägge regioner under det senaste årtiondet har inneburit att främjandet av gemensamma mål och intressen har kunnat gå in i en ny fas, präglad av fördjupade, mera tidsenliga och stadigvarande förbindelser, för att parterna ska kunna reagera på aktuella interna utmaningar och internationella händelser,

SOM ÅNYO BEKRÄFTAR sin respekt för de demokratiska principerna och de grundläggande mänskliga rättigheterna, såsom dessa formuleras i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,

SOM ERINRAR om den vikt parterna fäster vid rättsstatsprincipen och principen om gott styre,

SOM STÖDER SIG på principen om delat ansvar och är övertygade om betydelsen av att förhindra olaglig narkotikaanvändning, minska narkotikans skadeverkningar och åtgärda olaglig odling, framställning och bearbetning av samt handel med narkotika och prekursorer,

SOM FRAMHÅLLER sin beslutsamhet att samarbeta i syfte att söka utrota fattigdomen och åstadkomma en rättvis och hållbar utveckling, inbegripet aspekter såsom sårbarhet vid naturkatastrofer, bevarandet och skyddet av miljön, värnandet om den biologiska mångfalden samt de centralamerikanska ländernas gradvisa integrering i världsekonomin,

SOM UNDERSTRYKER den vikt parterna fäster vid befästandet av den politiska dialog och det ekonomiska samarbete som byggts upp mellan parterna inom ramen för San José-dialogen, vilken inleddes 1984 och förnyades i Florens 1996 och i Madrid 2002,

SOM FRAMHÅLLER behovet av att stärka det samarbetsprogram som regleras genom ramavtalet för samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama (nedan kallat *1993 års ramavtal om samarbete*),

SOM ERKÄNNER de framsteg som gjorts i den centralamerikanska integrationsprocessen, t.ex. ansträngningarna att på kort tid upprätta en centralamerikansk tullunion, ikraftträdandet av mekanismen för tvistlösning och undertecknandet av det centralamerikanska fördraget om investeringar och handel med tjänster, men även behovet av att regional integration, regional handelsliberalisering och ekonomiskt reformarbete i Centralamerika fördjupas,

SOM ÄR MEDVETNA om behovet av att främja hållbar utveckling i bägge regioner genom ett partnerskap för utveckling som inbegriper alla berörda aktörer, även det civila samhället och den privata sektorn, i enlighet med de principer som fastställs i Monterrey-överenskommelsen och i Johannesburgdeklarationen och genomförandeplanen för denna,

SOM UPPMÄRKSAMMAR behovet av att upprätta ett samarbete rörande migrationsfrågor,

SOM ERKÄNNER att ingen bestämmelse i detta avtal på något sätt ska anses hänvisa till, eller tolkas så, att den fastställer, parternas ståndpunkt i pågående eller framtida bilaterala eller multilaterala handelsförhandlingar,

SOM FRAMHÅLLER sin vilja att samarbeta i internationella forum i frågor av ömsesidigt intresse,

SOM BEAKTAR det strategiska partnerskap som grundlades mellan Europeiska unionen, Latinamerika och Västindien i samband med toppmötet i Rio 1999 och som bekräftades vid toppmötet i Madrid 2002, och

SOM BEAKTAR Madridförklaringen från maj 2002,

HAR BESLUTAT ATT INGÅ DETTA AVTAL.

AVDELNING I

AVTALETS PRINCIPER, MÅL OCH RÄCKVIDD

Artikel 1

Principer

1. Respekt för de demokratiska principerna och de grundläggande mänskliga rättigheterna, såsom dessa formuleras i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, och respekt för rättsstatsprincipen ligger till grund för parternas inrikes- och utrikespolitik och utgör en väsentlig beståndsdel av detta avtal.

2. Parterna bekräftar att de är fast beslutna att främja hållbar utveckling och att bidra till att utvecklingsmålen i millenniedeklarationen ska nås.

3. Parterna bekräftar den vikt de fäster vid principen om ett gott styre och vid bekämpningen av korruption.

Artikel 2

Mål och räckvidd

1. Parterna bekräftar sitt gemensamma mål att stärka sina förbindelser genom vidareutveckling av den politiska dialogen och fördjupning av samarbetet.

2. Parterna bekräftar också sitt beslut att stärka samarbetet när det gäller handel, investeringar och ekonomiska förbindelser.

3. Parterna bekräftar sitt gemensamma mål att verka för att det skapas förutsättningar för att ett genomförbart och för bägge parter fördelaktigt associeringsavtal, inbegripet ett frihandelsavtal, ska kunna förhandlas fram med utgångspunkt i resultatet av Doha-arbetsprogrammet, som parterna har förbundit sig att slutföra före utgången av 2004.

4. Genomförandet av detta avtal bör bidra till att skapa dessa förutsättningar genom att den politiska och sociala stabiliteten främjas, den regionala integrationsprocessen fördjupas och fattigdomen minskas i Centralamerika inom ramen för en hållbar utveckling.

5. Detta avtal innehåller regler om den politiska dialogen och samarbetet mellan parterna och om de nödvändiga institutionella arrangemangen för avtalets genomförande. Parternas ståndpunkt i pågående eller framtida bilaterala eller multilaterala handelsförhandlingar fastställs inte genom någon av detta avtals bestämmelser.

6. Parterna förbinder sig att regelbundet bedöma de framsteg som görs och att därvid beakta de framsteg som gjorts före avtalets ikraftträdande.

AVDELNING II

POLITISK DIALOG

Artikel 3

Mål

1. Parternas är överens om att intensifiera sin regelbundna politiska dialog på grundval av principerna i de gemensamma förklaringar som avgivits inom ramen för San José-dialogen, särskilt förklaringarna från San José (28 – 29 september 1984), Florens (21 mars 1996) och Madrid (18 maj 2002).

2. Parterna är överens om att den politiska dialogen ska omfatta alla aspekter av ömsesidigt intresse och varje annan internationell fråga. Dialogen ska bana väg för nya initiativ för uppnåendet av gemensamma mål och upprättandet av en gemensam grund på områden som regional integration, fattigdomsminskning och social sammanhållning, hållbar utveckling, regional säkerhet och stabilitet, konfliktförebyggande och konfliktlösning, mänskliga rättigheter, demokrati, gott styre, migration, bekämpning av korruption, bekämpning av terrorism, narkotikafrågor samt lätta vapen och handeldvapen. Dialogen ska också utgöra en grundval för initiativ och understödja ansträngningar att utveckla initiativ, även initiativ till samarbete, och åtgärder i hela Latinamerika.

3. Parterna är överens om att den utbyggda politiska dialogen ska möjliggöra ett brett informationsutbyte och utgöra ett forum för gemensamma initiativ på internationell nivå.

Artikel 4

Genomförandeformer

Parterna är överens om att deras politiska dialog ska föras

a) på stats- och regeringschefsnivå, när det är ändamålsenligt och parterna kommer överens om det,

b) på ministernivå, särskilt i samband med ministermötena inom ramen för San José-dialogen,

c) på högre tjänstemannanivå,

d) på arbetsgruppsnivå,

och med maximalt utnyttjande av de diplomatiska kanalerna.

Artikel 5

Utrikes- och säkerhetspolitiskt samarbete

Parterna ska i största möjliga utsträckning och i överensstämmelse med sina intressen samordna sina ståndpunkter och ta gemensamma initiativ i lämpliga internationella forum på det utrikes- och säkerhetspolitiska området.

AVDELNING III

SAMARBETE

Artikel 6

Mål

1. Parterna är överens om att det samarbete som det föreskrivs om i 1993 års ramavtal om samarbete ska stärkas och utvidgas till andra områden. Samarbetet ska framför allt syfta till följande:

a) Främjande av politisk och social stabilitet genom demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna och ett gott styre.

b) Fördjupning av den regionala integrationsprocessen bland länderna i Centralamerika i syfte att bidra till ökad ekonomisk tillväxt och en gradvis förbättring av deras befolkningars livskvalitet.

c) Fattigdomsminskning och främjande av en rättvisare tillgång till sociala tjänster och till frukterna av den ekonomiska tillväxten, med säkerställande av en lämplig avvägning mellan ekonomiska, sociala och miljömässiga aspekter av hållbar utveckling.

2. Parterna är överens om att samarbetet ska omfatta övergripande aspekter av ekonomisk och social utveckling, bland annat jämställdhetsfrågor, respekt för ursprungsbefolkningar och andra centralamerikanska etniska grupper, förebyggande av och insatser vid naturkatastrofer, miljövård och miljöskydd, biologisk mångfald, kulturell mångfald samt forskning och teknisk utveckling. Även regional integration ska betraktas som en övergripande fråga, och samarbetsåtgärder på nationell nivå bör därför vara förenliga med den regionala integrationsprocessen.

3. Parterna är överens om att åtgärder med syfte att bidra till regional integration i Centralamerika och till stärkande av förbindelserna mellan parternas regioner ska främjas.

Artikel 7

Metoder

Parterna är överens om att samarbetet ska genomföras i form av tekniskt och finansiellt bistånd, studier, utbildning, utbyte av information och sakkunskap, möten, seminarier och forskningsprojekt eller varje annan form som parterna kommer överens om allt efter det samarbetsområde det är fråga om, de mål som ska uppnås och de medel som finns tillgängliga samt i enlighet med de normer och regler som gäller för samarbetet. Alla enheter som deltar i samarbetet måste ha en öppen och ansvarsfull medelsförvaltning.

Artikel 8

Samarbete rörande mänskliga rättigheter, demokrati och gott styre

Parterna är överens om att myndigheter och företrädare för det civila samhället ska aktivt stödjas inom ramen för samarbetet, genom insatser som särskilt syftar till följande:

a) Främjande och skydd av de mänskliga rättigheterna samt befästande av demokratiseringsprocessen, inbegripet organiserande och genomförande av val.

b) Stärkande av respekten för rättsstatsprincipen och av en sund och öppen förvaltning av offentlig verksamhet, inbegripet bekämpning av korruption på lokal, regional och nationell nivå.

c) Stärkande av domstolarnas oberoende och effektivitet.

Artikel 9

Samarbete när det gäller konfliktförebyggande

1. Parterna är överens om att samarbetet när det gäller konfliktförebyggande ska främja och understödja en vittomfattande fredspolitik som befrämjar dialog mellan demokratiska nationer inför aktuella utmaningar, till vilka bland annat hör konfliktförebyggande och konfliktlösning, återupprättande av fred samt rättvisa när det gäller de mänskliga rättigheterna. Denna politik ska grundas på principen om egenansvar och framför allt inriktas på utveckling av kapaciteten på regional, subregional och nationell nivå. I syfte att förebygga konflikter ska vid behov genom denna fredspolitik säkerställas att alla samhällsgrupper får samma politiska, ekonomiska, sociala och kulturella möjligheter, att den demokratiska legitimiteten stärks, social sammanhållning främjas och förvaltningen av offentlig verksamhet effektiviseras, att effektiva mekanismer för fredlig sammanjämkning av olika gruppers intressen upprättas och att ett aktivt och organiserat civilt samhälle främjas, särskilt med utnyttjande av befintliga regionala institutioner.

2. Samarbetsåtgärderna ska till exempel kunna omfatta understödjande av landspecifika medlings-, förhandlings- och försoningsprocesser, stöd till insatser som syftar till att hjälpa barn, kvinnor och gamla samt stöd till åtgärder i kampen mot antipersonella minor (truppminor).

3. Parterna ska också samarbeta när det gäller att förhindra och bekämpa olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen, i syfte bland annat att få till stånd en ökad samordning av åtgärder som vidtas för att stärka det rättsliga och institutionella samarbetet och det polisiära samarbetet, och när det gäller insamling och förstöring av olagliga innehav av handeldvapen och lätta vapen hos civilbefolkningen.

Artikel 10

Samarbete i syfte att modernisera staten och offentlig förvaltning

1. Parterna är överens om att målet med samarbetet på detta område ska vara att understödja moderniseringen av den offentliga förvaltningen i de centralamerikanska länderna och stärka förvaltningens yrkesmässighet och att därvid bland annat stödja decentraliseringsprocessen och organisatoriska förändringar som har sin grund i den centralamerikanska integrationsprocessen. Generellt sett ska syftet vara att, på grundval bland annat av bästa praxis hos parterna och med tillvaratagande av de erfarenheter som vunnits i samband med utvecklingen av strategier och instrument i Europeiska unionen, öka den organisatoriska effektiviteten, verka för större öppenhet och ansvarighet i förvaltningen av offentliga medel samt förbättra de rättsliga och institutionella ramarna.

2. Samarbetet ska bland annat kunna omfatta program som syftar till kapacitetsuppbyggnad när det gäller utformning och genomförande av strategier på varje område av ömsesidigt intresse, bland annat tillhandahållande av offentliga tjänster, budgetutformning och budgetgenomförande, förebyggande och bekämpning av korruption samt stärkande av rättsväsendet.

Artikel 11

Samarbete rörande regional integration

1. Parterna är överens om att den regionala integrationsprocessen i den centralamerikanska regionen, särskilt utvecklingen och genomförandet av dess gemensamma marknad, ska stärkas inom ramen för samarbetet på detta område.

2. Utveckling och stärkande av gemensamma institutioner i den centralamerikanska regionen ska understödjas inom ramen för samarbetet och ett närmare samarbete mellan de berörda institutionerna främjas.

3. Utveckling av gemensamma strategier och harmonisering av lagstiftning ska också främjas inom ramen för samarbetet, dock endast i den mån det faller inom ramen för de centralamerikanska integrationsinstrumenten och förutsatt att parterna kommer överens om det; detta ska bland annat kunna avse sektorspolitik på områden såsom handel, tullar, energi, transport, kommunikation, miljö och konkurrens samt samordning av makroekonomiska strategier, bland annat inom ramen för penningpolitik och finanspolitik och när det gäller offentliga finanser.

4. Närmare bestämt ska samarbetet, bland annat genom tillhandahållande av handelsrelaterat tekniskt bistånd, kunna omfatta följande:

a) Bistånd för att understödja befästandet och genomförandet av en fungerande centralamerikansk tullunion.

b) Bistånd när det gäller att minska och undanröja hinder för utveckling av handeln inom regionen.

c) Samarbete beträffande förenkling, modernisering, harmonisering och integrering av tull- och transiteringssystem samt stöd när det gäller utveckling av lagstiftning, standarder och yrkesutbildning.

d) Bistånd för att stärka utvecklingen i riktning mot en stabil och fungerande gemensam marknad i regionen.

Artikel 12

Regionalt samarbete

Parterna är överens om att utnyttja alla befintliga samarbetsinstrument för att främja verksamhet som syftar till att utveckla ett aktivt och ömsesidigt samarbete mellan Europeiska unionen och Centralamerika och, utan att det är till förfång för samarbetet mellan parterna, mellan Centralamerika och andra länder eller regioner i Latinamerika och Västindien på områden såsom handels- och investeringsfrämjande åtgärder, miljö, förebyggande av och insatser vid naturkatastrofer, vetenskaplig och teknisk forskning, energi, transport, infrastrukturer för kommunikation, kultur, regional utveckling samt fysisk planering.

Artikel 13

Handelssamarbete

1. Parterna är överens om att de centralamerikanska ländernas integrering i världsekonomin ska främjas inom ramen för samarbetet. Samarbetet ska också syfta till att genom handelsrelaterat tekniskt bistånd i största möjliga utsträckning främja utveckling och diversifiering av såväl handeln inom regionen som handeln med Europeiska unionen.

2. För att de möjligheter som handel erbjuder ska kunna utnyttjas maximalt och den produktionsbas som drar fördel av handel kunna breddas är parterna överens om att genomföra ett integrerat program för handelssamarbete omfattande bland annat utveckling av mekanismer för bemötande av de utmaningar som ökad konkurrens på marknaden ställer företagen inför samt uppbyggnad av färdigheter, instrument och tekniker som är nödvändiga för att handelns alla fördelar snabbare ska kunna tas tillvara.

3. Med hänsyn till genomförandet av samarbetsprogrammet och för att de möjligheter som bilaterala, regionala eller multilaterala handelsförhandlingar och handelsavtal erbjuder ska maximeras är parterna överens om att stärka uppbyggnaden av den tekniska kapaciteten på regional nivå.

Artikel 14

Samarbete inom tjänstesektorn

1. Med hänsyn till tjänstesektorns växande betydelse för deras ekonomiers utveckling och diversifiering är parterna överens om att stärka sitt samarbete inom tjänstesektorn, i enlighet med bestämmelserna i allmänna tjänstehandelsavtalet (Gats). Det utökade samarbetet ska syfta till att förbättra konkurrenskraften hos tjänstesektorn i Centralamerika på ett sätt som är förenligt med hållbar utveckling.

2. Parterna ska fastställa vilka tjänstesektorer som ska stå i centrum för samarbetet. Verksamheten ska bland annat inriktas på lagstiftningsfrågor, varvid den interna lagstiftningen ska beaktas, och på tillgång till kapital och teknik.

Artikel 15

Samarbete rörande immateriella rättigheter

Parterna är överens om att målet med samarbetet när det gäller immateriella rättigheter ska vara att främja investeringar, tekniköverföring, informationsspridning, kulturell och kreativ verksamhet och därmed sammanhängande ekonomisk verksamhet samt att främja tillträde till, och fördelning av fördelar på, de områden som parterna fastställer. Målet för samarbetet ska vara att såväl lagar och andra författningar som politiken på området ska förbättras, så att skyddet av immateriella rättigheter och tillsynen av att lagstiftningen på detta område efterlevs ligger på en nivå som överensstämmer med högsta internationella normer.

Artikel 16

Samarbete rörande offentlig upphandling

Parterna är överens om att målet med samarbetet rörande offentlig upphandling ska vara att främja ömsesidiga, icke-diskriminerande, överskådliga och, om parterna kommer överens om det, öppna [1] förfaranden för offentlig och privat upphandling, i förekommande fall på alla nivåer.

Artikel 17

Samarbete i konkurrenspolitiska frågor

Parterna är överens om att samarbetet i konkurrenspolitiska frågor ska befrämja att konkurrensregler införs och faktiskt tillämpas; i syfte att främja insynen samt rättssäkerhet för företag som är verksamma på marknaderna i Centralamerika och Europeiska unionen ska också informationsspridning främjas genom samarbetet.

Artikel 18

Tullsamarbete

1. Parterna är överens om att samarbetet på tullområdet ska syfta till utveckling av åtgärder som gäller tullfrågor och handelsförenkling och till främjande av utbyte av information beträffande parternas tullsystem, i syfte att underlätta handeln mellan parterna.

[1] Med stöd av artikel 2.5 ska ”öppen” inte tolkas så, att det betyder ”tillträde”.

2. Efter överenskommelse mellan parterna ska samarbetet kunna omfatta bland annat följande:

a) Förenkling och harmonisering av import- och exporthandlingar på grundval av internationella normer, inbegripet användning av förenklade deklarationer.

b) Förbättring av tullförfarandena med hjälp av metoder såsom riskbedömning, förenklade förfaranden för varors införsel och övergång till fri omsättning, beviljande av ställning som godkänd operatör samt användning av elektronisk datautväxling (EDI) och automatiserade system.

c) Åtgärder för att öka insynen och förbättra förfarandena för överklagande av tullmyndigheternas beslut och avgöranden.

d) Mekanismer för att främja ett regelbundet samråd med aktörerna på handelsområdet rörande import-och exportbestämmelser och import och exportförfaranden.

3. Inom den institutionella ram som upprättas genom detta avtal ska antagandet av ett protokoll om ömsesidigt bistånd på tullområdet kunna övervägas.

Artikel 19

Samarbete rörande tekniska föreskrifter och bedömning av överensstämmelse

1. Parterna är överens om att samarbete rörande standarder, tekniska föreskrifter och bedömning av överensstämmelse är av central betydelse när det gäller utveckling av handeln, särskilt handeln inom regionen.

2. Efter överenskommelse mellan parterna ska följande främjas inom ramen för samarbetet:

a) Tillhandahållande av program för tekniskt bistånd i Centralamerika för att säkerställa att system och strukturer för standardisering, ackreditering, certifiering och metrologi är förenliga med

— internationella normer,

— grundläggande krav till skydd för människors hälsa och säkerhet, bevarandet av växter och djur, skyddet av konsumenterna samt skyddet av miljön.

b) Samarbetet ska i detta sammanhang syfta till att underlätta tillträde till marknaderna.

3. Konkret ska samarbetet omfatta följande:

a) Tillhandahållande av organisatoriskt och tekniskt stöd för att främja upprättandet av regionala nätverk och organ och få till stånd en ökad samordning av strategier så att en gemensam hållning intas när det gäller användningen av internationella och regionala normer avseende tekniska föreskrifter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

b) Främjande av åtgärder som syftar till att överbrygga olikheterna mellan parterna när det gäller bedömning av överensstämmelse och standardisering.

c) Befrämjande av varje åtgärd som syftar till förbättrad öppenhet, god föreskriftspraxis och främjandet av kvalitetsnormer för produkter och affärsmetoder.

Artikel 20

Industriellt samarbete

1. Parterna är överens om att moderniseringen och omstruktureringen av industrin och enskilda branscher i Centralamerika, liksom industriellt samarbete mellan ekonomiska aktörer, ska främjas inom ramen för samarbetet i syfte att stärka den privata sektorn under sådana betingelser att skyddet av miljön främjas.

2. Initiativ som tas inom ramen för det industriella samarbetet ska avspegla parternas prioriteringar. Initiativen ska beakta regionala aspekter av industriell utveckling och vid behov främja transnationella partnerskap. De ska särskilt inriktas på upprättande av en lämplig ram för förbättring av företagsledningskunskap och främjande av öppenhet i fråga om marknader och villkor för företagen.

Artikel 21

Samarbete rörande utveckling av små och medelstora företag och mikroföretag

Parterna är överens om att främja ett gynnsamt klimat för utveckling av små och medelstora företag och mikroföretag, även på landsbygden, särskilt genom att

a) främja kontakter mellan ekonomiska aktörer, gemensamma investeringar och upprättandet av samriskföretag och informationsnätverk inom ramen för befintliga övergripande program,

b) underlätta tillgången till finansieringsmöjligheter, tillhandahålla information och stimulera innovation.

Artikel 22

Samarbete om jordbruk, landsbygd, skogsbruk samt sanitära och fytosanitära åtgärder

1. Parterna är överens om att samarbeta på jordbruksområdet i syfte att främja ett hållbart jordbruk, utveckling av jordbruk och landsbygd, skogsbruk, hållbar social och ekonomisk utveckling och tryggad livsmedelsförsörjning för länderna i Centralamerika.

2. Samarbetet ska inriktas på att främja kapacitetsuppbyggnad, infrastruktur och tekniköverföring och avse bl.a. följande:

a) Sanitära och fytosanitära åtgärder, miljöåtgärder och åtgärder som gäller livsmedelskvalitet, med beaktande av bägge parters gällande lagstiftning och i enlighet med Världshandelsorganisationens (WTO) och andra behöriga internationella organisationers regler.

b) Diversifiering och omstrukturering av jordbrukssektorer.

c) Utbyte av information parterna emellan, bl.a. om utvecklingen av deras jordbrukspolitik.

d) Tekniskt stöd för produktivitetsförbättringar samt utbyte av teknik när det gäller alternativa grödor.

e) Vetenskapliga och tekniska experiment.

f) Åtgärder som syftar till att höja jordbruksprodukters kvalitet, åtgärder för kapacitetsuppbyggnad hos producentorganisationer samt åtgärder för att understödja handelsfrämjande verksamhet.

g) Åtgärder för att bygga ut kapaciteten att genomföra åtgärder på det sanitära och fytosanitära området i syfte att underlätta marknadstillträde och säkra en lämplig hälsoskyddsnivå i enlighet med bestämmelserna i WTO-avtalet om tillämpningen av sanitära och fytosanitära åtgärder.

Artikel 23

Samarbete rörande fiske och vattenbruk

Parterna är överens om att bygga ut det ekonomiska och tekniska samarbetet inom fiske och vattenbruk, särskilt när det gäller sådana aspekter som hållbart utnyttjande, förvaltning och bevarande av fiskeresurserna, inbegripet bedömning av miljökonsekvenserna. Samarbetet bör också omfatta t.ex. beredningsindustrin och handelsförenkling. Samarbetet på fiskeområdet skulle kunna leda till att det ingås bilaterala fiskeavtal mellan parterna eller mellan Europeiska gemenskapen och ett eller flera centralamerikanska länder eller till att det ingås multilaterala fiskeavtal mellan parterna.

Artikel 24

Samarbete rörande gruvdrift

Parterna är överens om att samarbetet rörande gruvdrift främst ska inriktas på följande, med beaktande av miljöskyddsaspekterna:

a) Främjande av att företag från båda parterna deltar i prospektering efter samt i utvinning och hållbar användning av mineral, i enlighet med respektive parts lagstiftning,

b) Främjande av utbyte av information, erfarenhet och teknik avseende undersökningar för gruvdrift och utvinning.

c) Främjande av expertutbyte och utförande av gemensam forskning för att skapa bättre förutsättningar för teknisk utveckling.

d) Utveckling av åtgärder för att främja investeringar på detta område, i enlighet med de enskilda centralamerikanska ländernas, Europeiska unionens och dess medlemsstaters lagstiftning.

e) Utveckling av åtgärder för att främja miljöskydd och företagens miljöansvar inom denna sektor.

Artikel 25

Samarbete på energiområdet

1. Parterna är överens om att deras gemensamma mål ska vara att främja samarbete på energiområdet inom nyckelsektorer såsom vattenkraft, elektricitet, olja och gas, förnybar energi, teknik för att spara energi, landsbygdens elektrifiering och regional integrering av energimarknader samt inom andra av parterna fastställda områden, i överensstämmelse med inhemsk lagstiftning.

2. Samarbetet ska bland annat kunna omfatta följande:

a) Utformning av energipolitik och energipolitisk planering, inbegripet sammankoppling mellan infrastruktur av regional betydelse, förbättring och diversifiering av energiutbudet samt förbättring av energimarknader, bland annat underlättande av transitering, överföring och distribution inom de centralamerikanska länderna.

b) Ledarskap och utbildning inom energisektorn samt teknik- och kunskapsöverföring.

c) Främjande av energibesparing, energieffektivitet och förnybar energi samt miljökonsekvensbedömningar av energiproduktion och energiförbrukning.

d) Främjande av tillämpningen av mekanismen för ren utveckling i syfte att understödja initiativen när det gäller klimatförändringen och klimatvariationerna.

e) Frågan om miljövänlig och fredlig användning av kärnenergi.

Artikel 26

Samarbete på transportområdet

1. Parterna är överens om att samarbetet på transportområdet ska inriktas främst på omstrukturering och modernisering av transportsystem och därtill hörande infrastruktursystem samt på förbättring av passagerar- och godstransporter och av tillträdet till marknaderna för stads-, flyg-, sjö-, järnvägs- och vägtransport genom effektivisering av förvaltningen av transport från operationell och administrativ synpunkt och genom främjande av stränga driftsstandarder.

2. Samarbetet ska också kunna omfatta följande:

a) Utbyte av information om parternas politik, särskilt när det gäller stadstrafik och de multimodala transportnätens samtrafikförmåga och driftskompatibilitet, och i andra frågor av gemensamt intresse.

b) Förvaltning av järnvägar, hamnar och flygplatser, inbegripet samarbete mellan de berörda myndigheterna.

c) Samarbetsprojekt som syftar till överföring av europeisk teknik i det globala satellitnavigationssystemet (GNSS) och när det gäller centrum för kollektivtrafik i städer.

d) Förbättring av säkerhetsnormer och miljöskyddsnormer, inbegripet samarbete i berörda internationella forum i syfte att säkra en bättre efterlevnad av internationella normer.

Artikel 27

Samarbete rörande informationssamhället, informationsteknik och telekommunikation

1. Parterna är överens om att informationsteknik och kommunikation är nyckelsektorer i det moderna samhället och av avgörande betydelse för den ekonomiska och sociala utvecklingen och för en smidig övergång till informationssamhället. Samarbetet på detta område ska bidra till minskning av den digitala klyftan och utveckling av mänskliga resurser.

2. Samarbetet på detta område ska syfta till att främja följande:

a) En dialog om alla aspekter av informationssamhället.

b) En dialog om lagstiftnings- och policyaspekter av informationsteknik och kommunikation, inbegripet standarder, i överensstämmelse med parternas interna lagstiftning.

c) Utbyte av information om standarder, bedömning av överensstämmelse och typgodkännande.

d) Spridning av ny informations- och kommunikationsteknik.

e) Gemensamma forskningsprojekt rörande informations- och kommunikationsteknik samt pilotprojekt rörande teknikens tillämpning i informationssamhället.

f) Samtrafikförmåga och driftskompatibilitet hos telematiknätverk och telematiktjänster.

g) Utbyte och utbildning av specialister.

h) Utveckling av tillämpningar inom e-förvaltning.

Artikel 28

Samarbete på det audiovisuella området

Parterna är överens om att genom gemensamma utbildningsinitiativ samt utvecklings-, produktions- och distributionsåtgärder, även på utbildningsområdet och kulturområdet, främja samarbete på det audiovisuella området och i mediesektorn i allmänhet. Samarbetet ska äga rum i överensstämmelse med relevanta nationella bestämmelser om upphovsrätt och i enlighet med tillämpliga internationella avtal.

Artikel 29

Samarbete rörande turism

Parterna är överens om att samarbetet inom turism ska syfta till att befästa bästa praxis, i syfte att säkra en balanserad och hållbar utveckling av turismen i den centralamerikanska regionen. Samarbetet bör syfta till utveckling av strategier som kan förbättra och främja regionens ställning i Europa som ett konkurrenskraftigt och mångsidigt turistmål.

Artikel 30

Samarbete mellan finansiella institut

Parterna är överens om att i enlighet med sina behov och inom ramen för sina program och sin lagstiftning främja samarbete mellan finansiella institut.

Artikel 31

Samarbete rörande investeringsfrämjande åtgärder

1. Parterna är överens om att, var och en inom ramen för sin behörighet, främja ett attraktivt och stabilt klimat för investeringar från bägge sidor.

2. Samarbetet ska kunna omfatta följande:

a) Främjande av mekanismer för utbyte och spridning av information om lagstiftning när det gäller investeringar och om investeringsmöjligheter.

b) Utveckling av en rättslig ram som underlättar investeringar på bägge sidor, om så är lämpligt genom ingående av bilaterala avtal som främjar och skyddar investeringar mellan medlemsstaterna och de centralamerikanska länderna.

c) Främjande av förenklade administrativa förfaranden.

d) Utveckling av mekanismer för samriskföretag.

Artikel 32

Makroekonomisk dialog

1. Parterna är överens om att samarbetet ska syfta till att främja ett informationsutbyte om makroekonomisk utveckling och makroekonomisk politik på båda sidor och ett utbyte av erfarenheter när det gäller samordning av makroekonomisk politik inom ramen för en gemensam marknad.

2. Parterna ska också sträva efter att fördjupa dialogen mellan sina myndigheter i makroekonomiska frågor; denna dialog ska efter överenskommelse mellan parterna bland annat kunna omfatta områden såsom penningpolitik, finanspolitik, offentliga finanser samt makroekonomisk stabilisering och utlandsskuld.

Artikel 33

Samarbete på statistikområdet

1. Parterna är överens om att huvudmålet ska vara att utveckla bättre statistikmetoder och statistikprogram, även för insamling och spridning av statistik, i syfte att få fram indikatorer som lättare låter sig jämföras mellan parterna så att parterna kan använda varandras statistik rörande handeln med varor och tjänster och, allmänt, varandras statistik på områden som omfattas av avtalet och för vilka statistik kan upprättas.

2. Detta samarbete skulle bland annat kunna omfatta tekniskt utbyte mellan statistiska institut i Centralamerika och i Europeiska unionens medlemsstater och Eurostat, utveckling av gemensamma och, i relevanta fall, enhetliga metoder för insamling, analys och tolkning av data samt organiserande av seminarier, arbetsgrupper eller utbildningsprogram på statistikområdet.

Artikel 34

Samarbete rörande konsumentskydd

Parterna är överens om att samarbetet på detta område bland annat, i den utsträckning det är möjligt, ska kunna omfatta

a) främjande av en förbättrad förståelse hos vardera parten av den andra partens konsumentlagstiftning i syfte att förhindra att det uppstår handelshinder men samtidigt säkra en hög konsumentskyddsnivå,

b) främjande av informationsutbyte rörande ordningar på konsumentskyddets område.

Artikel 35

Samarbete rörande uppgiftsskydd

1. Parterna är överens om att samarbeta beträffande skyddet i samband med bearbetningen av personuppgifter och andra uppgifter, och att därvid främja användningen av de strängaste internationella normerna.

2. Parterna är också överens om att samarbeta när det gäller skyddet av personuppgifter, i syfte att förbättra skyddsnivån och att, med beaktande av parternas interna lagstiftning, verka för ett fritt flöde av personuppgifter mellan parterna.

Artikel 36

Vetenskapligt och tekniskt samarbete

1. Parterna är överens om att det vetenskapliga och tekniska samarbetet ska ske i deras ömsesidiga intresse och i överensstämmelse med deras respektive strategier på dessa områden samt syfta till

a) utbyte av vetenskaplig och teknisk information och erfarenhet på regional nivå, särskilt beträffande genomförandet av strategier och program,

b) främjande av utveckling av mänskliga resurser,

c) främjande av förbindelserna mellan parternas forskarsamfund,

d) befrämjande av ett deltagande av parternas företagssektor i det vetenskapliga och tekniska samarbetet, särskilt när det gäller att främja innovation,

e) främjande av innovations- och tekniköverföring mellan parterna, även i fråga om e-förvaltning och miljövänlig teknik.

2. Parterna är överens om att främja och stärka vetenskapliga processer, forskningsprocesser, tekniska utvecklingsprocesser och innovationsprocesser och att på bägge sidor understödja högre utbildningsinstituts, forskningscentrums och produktionssektorernas, särskilt små och medelstora företags, deltagande i dessa processer.

3. Parterna är överens om att främja vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan universitet, forskningsinstitut och produktionssektorer i bägge regioner, bland annat genom stipendier och utbytesprogram för studenter och specialister.

4. Parterna är överens om att stärka samarbetet mellan enheter inom vetenskap, teknik och innovation som verkar för främjande, spridning och överföring av teknik.

Artikel 37

Samarbete på utbildningsområdet

1. Parterna är överens om att målet med samarbetet på utbildningsområdet ska vara att undersöka hur utbildning och yrkesutbildning ska kunna förbättras. I detta syfte ska ungdomars, kvinnors, äldre medborgares, ursprungsbefolkningars och andra centralamerikanska etniska gruppers tillgång till utbildning, inbegripet teknisk utbildning, högre utbildning och yrkesutbildning, särskilt uppmärksammas, liksom uppnåendet i detta sammanhang av utvecklingsmålen i millenniedeklarationen.

2. För att kompetensnivån hos högre tjänstemän ska höjas är parterna överens om att fördjupa sitt samarbete rörande utbildning och yrkesutbildning och att främja samarbete mellan universitet och mellan företag.

3. Parterna är också överens om att ägna särskild uppmärksamhet åt decentraliserade åtgärder och program (t.ex. ALFA, ALBAN och URB-AL) genom vilka fasta band kan knytas mellan specialiserade organ hos bägge parter, något som underlättar ett gemensamt utnyttjande och utbyte av erfarenheter och tekniska resurser. Även utbildningsåtgärder och utbildningsprogram som är inriktade på de centralamerikanska ländernas specifika problem ska i detta sammanhang kunna stödjas genom samarbetet.

4. Parterna ska främja utbildning av ursprungsbefolkningarna, även på deras egna språk.

Artikel 38

Samarbete rörande miljö och biologisk mångfald

1. Parterna är överens om att samarbetet rörande miljö och biologisk mångfald ska främja skyddet av miljön i syfte att uppnå hållbar utveckling. Sambandet mellan fattigdom och miljö samt miljökonsekvenserna av ekonomisk verksamhet är i detta sammanhang en viktig aspekt. Ett verksamt deltagande i internationella miljöavtal på områden såsom klimatförändring, biologisk mångfald, ökenspridning och kemikaliehantering bör också främjas genom samarbetet.

2. Samarbetet ska bland annat kunna inriktas på att

a) förhindra miljöförstöring; för det ändamålet bör samarbetet innefatta frågan om överföring av miljömässigt hållbar eller ren teknik,

b) främja bevarande och en hållbar förvaltning av naturresurserna (inbegripet biologisk mångfald och genetiska resurser),

c) främja övervakningen på nationell och regional nivå av den biologiska mångfalden,

d) utbyta information om och erfarenheter avseende miljölagstiftning och gemensamma miljöproblem på bägge sidor,

e) främja en harmonisering av miljölagstiftningen i Centralamerika,

f) stärka miljöförvaltningen inom alla sektorer och på alla nivåer av offentlig förvaltning,

g) främja utbildning i miljöfrågor, kapacitetsuppbyggnad och ökad delaktighet från medborgarnas sida,

h) främja gemensamma regionala forskningsprogram.

Artikel 39

Samarbete avseende naturkatastrofer

Parterna är överens om att samarbetet avseende naturkatastrofer ska syfta till att minska den centralamerikanska regionens sårbarhet vid naturkatastrofer genom stärkande av den regionala kapaciteten avseende forskning, planering, övervakning, förebyggande åtgärder samt insatser vid och återställningsåtgärder efter katastrofer och genom harmonisering av lagstiftning, ökad samordning mellan institutionerna och ett utökat stöd från myndigheterna.

Artikel 40

Kultursamarbete

1. Parterna är överens om att samarbetet på kulturområdet, de kulturella förbindelserna och kontakterna mellan aktörer inom kultursektorn i båda regionerna ska byggas ut.

2. Syftet ska vara att främja kulturellt samarbetet mellan parterna, varvid samverkan med Europeiska unionens medlemsstaters bilaterala samarbete ska beaktas och främjas.

3. Samarbetet ska äga rum i överensstämmelse med relevanta nationella bestämmelser om upphovsrätt och med relevanta internationella avtal.

4. Samarbetet ska kunna omfatta samtliga kulturområden, bland annat följande:

a) Översättning av litterära verk.

b) Bevarande, återställande, återvinnande och återupplivande av kulturarvet.

c) Kulturevenemang och därmed sammanhängande verksamhet samt artist- och kulturarbetarutbyte.

d) Främjande av kulturell mångfald, särskilt den som ursprungsbefolkningarna och andra centralamerikanska etniska grupper representerar.

e) Ungdomsutbyte.

f) Bekämpning och förhindrande av olaglig handel med kulturgods.

g) Främjande av hantverk och kulturnäringar.

Artikel 41

Samarbete på hälso- och sjukvårdsområdet

1. Parterna är överens om att samarbeta på hälso- och sjukvårdsområdet för att understödja sektorsinriktade reformer som syftar till att göra hälso- och sjukvården rättvis och mer gynnsam för de fattiga; samarbetet ska också syfta till att främja finansieringssystem som ger de fattiga bättre tillgång till hälso- och sjukvård och en bättre livsmedelsförsörjning.

2. Parterna är överens om att också andra sektorer, t.ex. utbildnings-, vattenförsörjnings- och avloppshanteringssektorn, måste inbegripas i primär prevention. För att utvecklingsmålen i milleniedeklarationen ska kunna nås, särskilt när det gäller kampen mot aids, malaria, tuberkulos och andra epidemiska sjukdomar, har parterna i detta avseende för avsikt att stärka och utveckla partnerskap som går utöver det egentliga hälso- och sjukvårdsområdet. Även partnerskap med det civila samhället, med icke-statliga organisationer och med den privata sektorn är nödvändiga för att med beaktande av könsperspektivet ta itu med frågor om sexuell hälsa och sexuella rättigheter och för att upplysa ungdomar i syfte att förhindra sexuellt överförbara sjukdomar och oönskade graviditeter, förutsatt att dessa mål inte strider mot ländernas lagstiftning och kulturella värderingar.

Artikel 42

Samarbete i sociala frågor

1. Parterna är överens om att samarbeta för att främja deltagande av arbetsmarknadens parter i en dialog om levnadsvillkor och arbetsförhållanden, socialt skydd och integrering i samhället. Särskild hänsyn ska tas till behovet av att undvika diskriminerande behandling av medborgare från den ena parten som är lagligen bosatta på den andra partens territorium.

2. Parterna erkänner vikten av social utveckling, vilken måste gå hand i hand med ekonomisk utveckling, och är överens om att prioritera sysselsättning, bostäder och bosättningar i enlighet med sin politik och sina konstitutionella bestämmelser; de erkänner också vikten av att främja de grundläggande principer och rättigheter på arbetsområdet, de så kallade grundläggande arbetsnormerna, som fastställs i Internationella arbetsorganisationens konventioner.

3. Parterna ska kunna samarbeta i alla frågor av gemensamt intresse på de ovan nämnda områdena.

4. Där så är lämpligt ska parterna, i enlighet med sina förfaranden, kunna föra denna dialog i samordning med Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och dess centralamerikanska motsvarighet.

Artikel 43

Det civila samhällets delaktighet i samarbetet

1. Parterna erkänner det civila samhällets roll och potentiella bidrag till samarbetsprocessen och är överens om att främja en verksam dialog med det civila samhället.

2. Med förbehåll för varje parts rättsliga och administrativa bestämmelser ska det civila samhället kunna

a) höras i beslutsprocessen på nationell nivå i enlighet med de demokratiska principerna,

b) informeras om och, i alla stadier av utvecklingsprocessen, delta i samråd om utvecklings- och samarbetsstrategier och sektorspolitik, särskilt på områden som berör dem,

c) tilldelas finansiella medel, i den mån parternas interna regler medger det, och stöd till kapacitetsuppbyggnad på viktiga områden,

d) delta i genomförandet av samarbetsprogram på områden som berör det.

Artikel 44

Samarbete i jämställdhetsfrågor

Parterna är överens om att samarbetet i jämställdhetsfrågor ska bidra till att stärka strategier, program och mekanismer som syftar till att män och kvinnor i större utsträckning ska kunna delta på lika villkor, och ges lika möjligheter att delta, i alla delar av det politiska, ekonomiska, sociala och kulturella livet, om nödvändigt genom att det vidtas konkreta åtgärder till stöd för kvinnor. Samarbetet ska också bidra till att ge kvinnor bättre tillgång till de medel som krävs för att de till fullo ska kunna utnyttja sina grundläggande rättigheter.

Artikel 45

Samarbete rörande ursprungsbefolkningar och andra centralamerikanska etniska grupper

1. Parterna är överens om att samarbetet på detta område ska bidra till att främja upprättandet av organisationer för ursprungsbefolkningar och andra centralamerikanska etniska grupper och till stärkandet av befintliga organisationer, som ett led i främjandet av målen om utrotande av fattigdom, hållbar förvaltning av naturresurser samt respekt för de mänskliga rättigheter, demokrati och kulturell mångfald.

2. Utöver att systematiskt, på alla nivåer av utvecklingssamarbetet, ta hänsyn till ursprungsbefolkningarnas och andra centralamerikanska etniska gruppers situation ska parterna, i överensstämmelse med sina nationella och internationella förpliktelser, vid utformningen av sin politik integrera hänsyn till dessa befolkningsgruppers särskilda situation och stärka kapaciteten hos deras organisationer, i syfte att öka utvecklingssamarbetets positiva effekter för dessa grupper.

Artikel 46

Samarbete rörande befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd och rörande demobiliserade kombattanter

1. Parterna är överens om att samarbetet till stöd för befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd och till stöd för demobiliserade kombattanter ska bidra till att tillgodose dessa gruppers eller personers viktigaste behov från och med den tidpunkt då det humanitära biståndet upphör till dess att en mer långsiktig lösning antas rörande deras ställning.

2. Samarbetet ska bland annat kunna omfatta följande:

a) Främjande av att befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd och demobiliserade kombattanter blir självförsörjande och återintegreras i den socioekonomiska strukturen.

b) Bistånd till lokala mottagarsamfund och till vidarebosättningsområden för att underlätta att befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd och demobiliserade kombattanter tas emot och integreras.

c) Stöd till dessa personer att, om omständigheterna tillåter, frivilligt återvända till och bosätta sig i sitt hemland eller i ett tredjeland.

d) Insatser för att hjälpa människor att återfå sina ägodelar eller sin äganderätt samt hjälp till juridisk uppgörelse i fall då de utsatts för kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

e) Stärkande av den institutionella kapaciteten i länder som brottas med dessa problem.

f) Understödjande av återintegreringen i det politiska livet, samhällslivet och arbetslivet, i tillämpliga fall även som ett led i försoningsprocessen.

Artikel 47

Samarbete när det gäller bekämpning av illegal narkotika och därmed sammanhörande brottslighet

1. På grundval av principen om gemensamt ansvar är parterna överens om att deras samarbete på detta område ska syfta till att samordna och öka de gemensamma ansträngningarna att förhindra och minska framställningen av, handeln med och förbrukningen av illegal narkotika. Parterna är också överens om att sträva efter att bekämpa brottslighet som hör samman med denna olagliga handel, bland annat genom internationella organisationer och organ. Utan att det påverkar tillämpningen av andra samarbetsarrangemang är parterna överens om att även den samordnings- och samarbetsmekanism för narkotikafrågor som inrättats mellan Europeiska unionen, Latinamerika och Västindien ska utnyttjas för detta ändamål.

2. Parterna ska samarbeta på detta område för att genomföra särskilt följande:

a) Program för att förhindra narkotikamissbruk, särskilt bland sårbara grupper och högriskgrupper.

b) Projekt för att utbilda, behandla och rehabilitera narkotikamissbrukare och för att återintegrera dem i samhället.

c) Projekt för att främja en harmonisering av lagstiftning och insatser på detta område i Centralamerika.

d) Gemensamma forskningsprogram.

e) Åtgärder och samarbetsåtgärder som syftar till att understödja en alternativ utveckling, särskilt främjande av småbrukares produktion av legala grödor.

f) Åtgärder för att bekämpa handeln med prekursorer och med andra för narkotikaframställning nödvändiga produkter, likvärdiga med de åtgärder som Europeiska gemenskapen och de behöriga internationella organen antagit.

g) Åtgärder för att minska utbudet av illegal narkotika, inbegripet utbildning när det gäller administrativa kontrollsystem som kan användas för att förhindra avledning av kemiska prekursorer, samt bekämpning av därmed sammanhörande brottslighet.

Artikel 48

Samarbete när det gäller bekämpning av penningtvätt och därmed sammanhörande brottslighet

1. Parterna är överens om att samarbeta när det gäller att förhindra att deras finansiella system används för att tvätta intäkter från brottslig verksamhet i allmänhet och olaglig handel med narkotika i synnerhet.

2. Samarbetet ska omfatta administrativt och tekniskt bistånd som syftar till att föreskrifter ska utarbetas och användas och till att det ska finnas väl fungerande, lämpliga normer och mekanismer på området. Samarbetet ska framför allt möjliggöra att relevanta upplysningar kan utbytas och att normer för bekämpning av penningtvätt kan införas som motsvarar de normer som antagits av Europeiska gemenskapen och de internationella organ som är verksamma på detta område, såsom arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) och Förenta nationerna. Samarbete på regional nivå ska uppmuntras.

Artikel 49

Samarbete rörande migration

1. Parterna bekräftar på nytt vikten av gemensam förvaltning av migrationsströmmar mellan deras territorier. I syfte att stärka sitt samarbete ska parterna upprätta en omfattande dialog i alla frågor som hör samman med migration, bland annat illegal invandring, människosmuggling och människohandel samt flyktingströmmar. Migrationsaspekter bör inbegripas i de nationella strategierna för ekonomisk och social utveckling i migranternas ursprungs-, transiterings- och bestämmelseländer.

2. Migrationen som fenomen ska erkännas i samarbetet, likaså att olika perspektiv bör analyseras och diskuteras så att frågan kan behandlas i enlighet med tillämplig internationell lagstiftning, gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning. Samarbetet ska särskilt inriktas på följande:

a) Migrationens grundläggande orsaker.

b) Utarbetande och genomförande av nationell lagstiftning och praxis när det gäller internationellt skydd, i överensstämmelse med bestämmelserna i 1951 års konvention i Genève angående flyktingars rättsliga ställning, protokollet från 1967 samt andra relevanta regionala och internationella instrument, för att säkerställa respekterandet av principen om att ingen som riskerar att utsättas för förföljelse ska avvisas (”non-refoulement”).

c) Regler om inresetillstånd samt rättigheter och ställning för personer med inresetillstånd, rättvis behandling av och integrationsprogram för alla icke-medborgare som lagligen uppehåller sig i landet, åtgärder för att motverka rasism och främlingsfientlighet, utbildning på detta område samt alla tillämpliga bestämmelser beträffande migranters mänskliga rättigheter.

d) Upprättande av en verkningsfull politik för att förebygga illegal invandring. Samarbetet ska också inriktas på smuggling av invandrare och på människohandel, inbegripet frågan om hur nätverk och kriminella organisationer vars medlemmar ägnar sig åt smuggling och människohandel kan bekämpas och hur offren för denna handel kan skyddas.

e) Återvändande, under humana betingelser och i värdiga former, av personer som olagligen uppehåller sig i ett land samt återtagande av dessa personer, i enlighet med punkt 3.

f) Frågor på viseringsområdet som av parterna fastställs vara av ömsesidigt intresse.

g) Frågor på gränskontrollområdet vilka rör organisation, utbildning, bästa arbetssätt och andra operativa åtgärder på fältet samt, i tillämpliga fall, utrustning, varvid utrustningens möjliga dubbla användningsområden måste beaktas.

3. Parterna är också överens om att inom ramen för sitt samarbete i syfte att förhindra och bekämpa illegal invandring återta sina illegala migranter. För detta ändamål ska följande gälla:

— Varje centralamerikanskt land ska på begäran och utan ytterligare formaliteter återta alla sina medborgare som olagligen uppehåller sig på ett territorium som tillhör en medlemsstat i Europeiska unionen, förse dem med lämpliga identitetshandlingar och låta dem få tillgång till den administrativa hjälp som krävs för det ändamålet.

— Varje medlemsstat i Europeiska unionen ska på begäran och utan ytterligare formaliteter återta alla sina medborgare som olagligen uppehåller sig på ett centralamerikanskt lands territorium, förse dem med lämpliga identitetshandlingar och låta dem få tillgång till den administrativa hjälp som krävs för det ändamålet.

Parterna är överens om att, på begäran och snarast möjligt, ingå ett avtal med bestämmelser om särskilda förpliktelser för Europeiska unionens medlemsstater och de centralamerikanska länderna när det gäller återtagande. Avtalet ska också behandla frågan om återtagande av medborgare från andra länder och av statslösa.

För detta ändamål ska med *parterna* avses gemenskapen, var och en av dess medlemsstater och vart och ett av de centralamerikanska länderna.

Artikel 50

Samarbete rörande bekämpning av terrorism

Parterna bekräftar på nytt vikten av att bekämpa terrorism och är överens om att i enlighet med internationella konventioner, relevanta FN-resolutioner och sina respektive lagar och andra författningar samarbeta för att förhindra och bekämpa terroristhandlingar. De ska göra detta särskilt

a) inom ramen för ett fullständigt genomförande av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1373 och andra relevanta FN-resolutioner, internationella konventioner och instrument,

b) genom utbyte av information om terroristgrupper och deras stödnätverk i enlighet med internationell och nationell rätt, och

c) genom utbyte av åsikter om medel och metoder för att motverka terrorism, även vad beträffar teknik och utbildning, och genom utbyte av erfarenheter när det gäller att förhindra terrorism.

AVDELNING IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 51

Medel

1. I syfte att bidra till uppnåendet av de samarbetsmål som anges i detta avtal förbinder sig parterna att inom ramen för sina möjligheter och via sina egna kanaler tillhandahålla lämpliga resurser, inbegripet finansiella resurser. Parterna ska i detta sammanhang så långt möjligt godkänna ett flerårigt program och fastställa prioriteringar med beaktande av de centralamerikanska ländernas behov och utvecklingsnivå.

2. Parterna ska, utan att det påverkar deras behöriga myndigheters befogenheter, vidta alla lämpliga åtgärder för att i enlighet med sina lagar och andra författningar främja och underlätta Europeiska investeringsbankens verksamhet i Centralamerika i enlighet med dess egna förfaranden och finansieringskriterier.

3. De centralamerikanska länderna ska bevilja experter från Europeiska gemenskapen lättnader och garantier samt skattebefrielse vid import för samarbetsverksamhet, i enlighet med de ramavtal som undertecknats mellan Europeiska gemenskapen och vart och ett av de centralamerikanska länderna.

Artikel 52

Institutionell ram

1. Parterna är överens om att behålla den gemensamma kommitté som inrättades genom samarbetsavtalet EG – Centralamerika från 1985 och bibehölls i 1993 års ramavtal om samarbete.

2. Den gemensamma kommittén ska vara ansvarig för det allmänna genomförandet av avtalet. Den ska också diskutera varje fråga som påverkar de ekonomiska förbindelserna mellan parterna, även förbindelserna med enskilda medlemsländer hos den centralamerikanska parten.

3. Dagordningen för den gemensamma kommitténs möten ska fastställas genom ömsesidig överenskommelse. Kommittén ska själv fastställa bestämmelser om hur ofta den ska mötas och var dess möten ska äga rum samt bestämmelser om ordförandeskap och andra frågor som kan uppkomma och ska om det behövs inrätta underkommittéer.

4. Det ska inrättas en gemensam rådgivande kommitté, som ska bestå av företrädare för den rådgivande kommittén för det centralamerikanska integrationssystemet och för Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och ha till uppgift att bistå den gemensamma kommittén i arbetet med att främja en dialog med ekonomiska och sociala organisationer i det civila samhället.

5. Parterna uppmanar Europaparlamentet och det centralamerikanska parlamentet (Parlacen) att inom ramen för detta avtal och i enlighet med sina konstitutionella lagar upprätta en interparlamentarisk kommitté.

Artikel 53

Definition av parterna

För tillämpningen av detta avtal ska med *parterna* avses gemenskapen, dess medlemsstater eller gemenskapen och dess medlemsstater, inom deras respektive behörighetsområden såsom dessa framgår av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, inom deras respektive behörighetsområden, å andra sidan. Avtalet ska också tillämpas på åtgärder som vidtas av statliga, regionala eller lokala myndigheter inom parternas territorier.

Artikel 54

Ikraftträdande

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den månad som följer på den månad då parterna till varandra anmält att de förfaranden som är nödvändiga för detta har slutförts.

2. Anmälningarna ska sändas till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd, som ska vara depositarie för detta avtal.

3. Detta avtal ska från och med ikraftträdandet enligt punkt 1 ersätta 1993 års ramavtal om samarbete.

Artikel 55

Giltighetstid

1. Detta avtal ska vara giltigt för obestämd tid. Parterna erinrar i detta sammanhang, såsom också anges i artikel 2.3 i avtalet, om Madridförklaringen av den 17 maj 2002.

2. Vardera parten får säga upp detta avtal genom skriftlig anmälan till den andra parten. Uppsägelsen får verkan sex månader efter dagen för anmälan till den andra parten.

Artikel 56

Fullgörande av skyldigheter

1. Parterna ska anta de allmänna eller särskilda bestämmelser som krävs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta avtal samt se till att bestämmelserna är förenliga med de mål som fastställs i avtalet.

2. Om en part anser att den andra parten har underlåtit att fullgöra en skyldighet enligt avtalet, får den vidta lämpliga åtgärder. Innan detta sker måste den inom 30 dagar lämna den gemensamma kommittén alla relevanta uppgifter som krävs för att en grundlig bedömning av situationen ska kunna göras i syfte att finna en lösning som kan godtas av parterna.

Vid valet av åtgärder ska de som minst stör detta avtals funktion prioriteras. Åtgärderna ska omedelbart anmälas till den gemensamma kommittén och bli föremål för samråd i kommittén om den andra parten begär det.

3. Utan hinder av punkt 2 får en part i följande fall omedelbart vidta lämpliga åtgärder i enlighet med folkrättens regler:

a) En vägran att fullgöra avtalet som inte sanktioneras av allmänna folkrättsliga regler.

b) Överträdelse från den andra partens sida av de väsentliga beståndsdelar i avtalet som anges i artikel 1.1.

Den andra parten får begära att ett brådskande möte med parterna sammankallas inom 15 dagar för en grundlig undersökning av situationen i syfte att finna en för parterna godtagbar lösning.

Artikel 57

Framtida utveckling

1. Parterna ska gemensamt kunna komma överens om att utvidga detta avtal i syfte att bredda och komplettera dess räckvidd i enlighet med deras respektive lagstiftning och i detta syfte ingå avtal rörande särskilda sektorer eller verksamheter mot bakgrund av de erfarenheter som vunnits under avtalets genomförande.

2. Inga samarbetsmöjligheter ska uteslutas i förväg. Parterna ska kunna använda den gemensamma kommittén för att utforska de praktiska möjligheterna till samarbete av ömsesidigt intresse.

3. Varje part ska beträffande genomförandet av detta avtal kunna framföra förslag om att utvidga samarbetet på alla områden, med beaktande av de erfarenheter som vunnits under avtalets genomförande.

Artikel 58

Uppgiftsskydd

För tillämpningen av detta avtal är parterna överens om att personuppgifter och andra uppgifter ska behandlas med iakttagande av en hög skyddsnivå som motsvarar de strängaste internationella normerna.

Artikel 59

Territoriell tillämpning

Detta avtal ska tillämpas, å ena sidan, på de territorier där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt och i enlighet med de villkor som fastställs i det fördraget, och, å andra sidan, på Republiken Costa Ricas, Republiken El Salvadors, Republiken Guatemalas, Republiken Honduras, Republiken Nicaraguas och Republiken Panamas territorium, å andra sidan.

Artikel 60

Giltiga texter

Detta avtal är upprättat i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Hecho en Roma, el quince de diciembre del dos mil tres.

Udfærdiget i Rom den femtende december to tusind og tre.

Geschehen zu Rom am fünfzehnten Dezember zweitausendunddrei.

Έγινε στη Ρώμη, στις δέκα πέντε Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done in Rome on the fifteenth day of December in the year two thousand and three.

Fait à Rome, le quinze décembre deux mille trois.

Fatto a Roma, addi' quindici dicembre duemilatre.

Gedaan te Rome, de vijftiende december tweeduizenddrie.

Feito em Roma, em quinze de Dezembro de dois mil e três.

Tehty Roomassa viidentenätoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Rom den femtonde december tjugohundratre.

Pour le Royaume de Belgique

Voor het Koninkrijk België

Für das Königreich Belgien

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

På Kongeriget Danmarks vegne

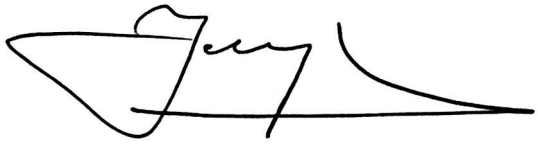
Für die Bundesrepublik Deutschland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

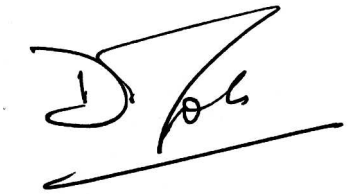

Pour la République française

Thar cheann Na hÉireann

For Ireland

Per la Repubblica italiana

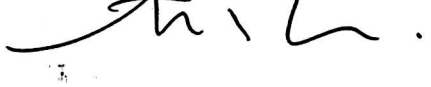
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

Pela República Portuguesa

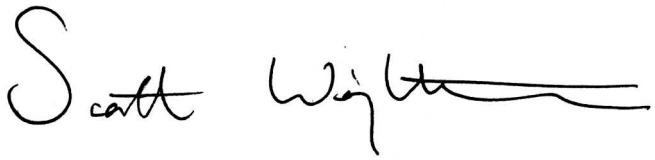
Suomen tasavallan puolesta

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Por la República de Costa Rica

Por la República de El Salvador

Por la República de Guatemala

Por la República de Honduras

Por la República de Nicaragua

Por la República de Panamá

BILAGA

ENSIDIGA FÖRKLARINGAR

Kommissionens och Europeiska unionens råds förklaring om bestämmelsen om olagliga invandrares återvändande och om återtagande av dessa (artikel 49)

Artikel 49 ska inte påverka den interna fördelningen av befogenheter mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater när det gäller ingående av avtal om återtagande.

Kommissionens och Europeiska unionens råds förklaring om bestämmelsen om definitionen av parterna (artikel 53)

De bestämmelser i detta avtal som faller inom räckvidden för del III avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen binder Förenade kungariket och Irland som separata avtalsslutande parter och inte som en del av Europeiska gemenskapen, till dess att Förenade kungariket eller Irland (alltefter omständigheterna) meddelar den centralamerikanska parten att landet har blivit bundet som en del av Europeiska gemenskapen, i enlighet med protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, vilket bifogas Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Samma sak gäller för Danmark, i enlighet med protokollet om Danmarks ställning, vilket bifogas dessa fördrag.

Gemensam förklaring om avdelning II om politisk dialog

Parterna är överens om att Belize, såsom fullvärdig medlem i Centralamerikanska integrationssystemet (SICA), ska delta i den politiska dialogen.

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 380/2014

av den 14 april 2014

om ändring av förordning (EU) nr 1284/2009 om införande av vissa specifika restriktiva åtgärder mot Republiken Guinea

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 215.1,

med beaktande av rådets beslut 2010/638/Gusp av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Republiken Guinea ([1]),

med beaktande av det gemensamma förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen,

av följande skäl:

(1) Genom rådets förordning (EU) nr 1284/2009 ([2]) infördes vissa restriktiva åtgärder mot Republiken Guinea i enlighet med rådets gemensamma ståndpunkt 2009/788/Gusp ([3]) (ersatt av beslut 2010/638/Gusp). Bland dessa åtgärder ingår ett förbud mot tillhandahållande av tekniskt och finansiellt bistånd och övriga tjänster med samband till militär utrusning och ett embargo mot att sälja, leverera, överföra eller exportera utrustning som kan användas för internt förtryck.

(2) Den 14 april 2014 antog rådet beslut 2014/213/Gusp ([4]) om ändring av beslut 2010/638/Gusp om upphävande av vapenembargot och embargot på utrustning som kan användas för internt förtryck.

(3) Vissa aspekter av upphävandet av dessa åtgärder faller inom tillämpningsområdet för fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och lagstiftningsåtgärder på unionsnivå är därför nödvändiga för att genomföra dem, särskilt för att säkerställa att de ekonomiska aktörerna i alla medlemsstater tillämpar dem på ett enhetligt sätt.

(4) Förordning (EU) nr 1284/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 1284/2009 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 1 a–c ska utgå.

(2) Artiklarna 2, 3, 4 och 5 ska utgå.

(3) Artikel 7 skall ersättas med följande

”Artikel 7

Förbudet i artikel 6.2 ska inte medföra ansvar av något slag för de fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som ställt tillgångar eller ekonomiska resurser till förfogande, om dessa inte kände till, eller inte hade rimlig anledning att misstänka, att deras handlande skulle strida mot detta förbud.”

([1]) EUT L 280, 26.10.2010, s. 10.
([2]) Rådets förordning (EU) nr 1284/2009 av den 22 december 2009 om införande av vissa specifika restriktiva åtgärder mot Republiken Guinea (EUT L 346, 23.12.2009, s. 26).
([3]) Rådets gemensamma ståndpunkt 2009/788 av den 27 oktober 2009 om restriktiva åtgärder mot Republiken Guinea (EUT L 281, 28.10.2009, s. 7).
([4]) Rådets beslut 2014/213/Gusp av den om ändring av beslut 2010/638/Gusp om restriktiva åtgärder mot Republiken Guinea (se sidan 83 i detta nummer av EUT).

(4) Bilaga I ska utgå.

(5) Bilaga III ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar
C. ASHTON
Ordförande

BILAGA

”BILAGA III

Webbplatser för uppgifter om behöriga myndigheter samt adress för anmälan till Europeiska kommissionen

BELGIEN

http://www.diplomatie.be/eusanctions

BULGARIEN

http://www.mfa.bg/en/pages/135/index.html

TJECKIEN

http://www.mfcr.cz/mezinarodnisankce

DANMARK

http://um.dk/da/politik-og-diplomati/retsorden/sanktioner/

TYSKLAND

http://www.bmwi.de/DE/Themen/Aussenwirtschaft/aussenwirtschaftsrecht,did=404888.html

ESTLAND

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLAND

http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519

GREKLAND

http://www.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html

SPANIEN

http://www.exteriores.gob.es/Portal/es/PoliticaExteriorCooperacion/GlobalizacionOportunidadesRiesgos/Documents/ORGANISMOS%20COMPETENTES%20SANCIONES%20INTERNACIONALES.pdf

FRANKRIKE

http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/

KROATIEN

http://www.mvep.hr/sankcije

ITALIEN

http://www.esteri.it/MAE/IT/Politica_Europea/Deroghe.htm

CYPERN

http://www.mfa.gov.cy/sanctions

LETTLAND

http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539

LITAUEN

http://www.urm.lt/sanctions

LUXEMBURG

http://www.mae.lu/sanctions

UNGERN

http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/Kulpolitikank/nemzetkozi_szankciok/

MALTA

https://www.gov.mt/en/Government/Government%20of%20Malta/Ministries%20and%20Entities/Officially%20Appointed%20Bodies/Pages/Boards/Sanctions-Monitoring-Board-.aspx

NEDERLÄNDERNA

www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-vrede-en-veiligheid/sancties

ÖSTERRIKE

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLEN

http://www.msz.gov.pl

PORTUGAL

http://www.portugal.gov.pt/pt/os-ministerios/ministerio-dos-negocios-estrangeiros/quero-saber-mais/sobre-o-ministerio/medidas-restritivas/medidas-restritivas.aspx

RUMÄNIEN

http://www.mae.ro/node/1548

SLOVENIEN

http://www.mzz.gov.si/si/zunanja_politika_in_mednarodno_pravo/zunanja_politika/mednarodna_varnost/omejevalni_ukrepi/

SLOVAKIEN

http://www.mzv.sk/sk/europske_zalezitosti/europske_politiky-sankcie_eu

FINLAND

http://formin.finland.fi/kvyhteistyo/pakotteet

SVERIGE

http://www.ud.se/sanktioner

FÖRENADE KUNGARIKET

https://www.gov.uk/sanctions-embargoes-and-restrictions

Adress för anmälan till Europeiska kommissionen:

Europeiska kommissionen
Tjänsten för utrikespolitiska instrument (FPI)
EEAS 02/309
B-1049 Bruxelles/Brussel
Belgien

E-post: relex-sanctions@ec.europa.eu”

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 381/2014

av den 14 april 2014

om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 208/2014 av den 5 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina [1], särskilt artikel 14.1, och

av följande skäl:

(1) Den 5 mars 2014 antog rådet förordning (EU) nr 208/2014.

(2) Ytterligare personer bör föras upp på förteckningen över personer, enheter och organ som är föremål för restriktiva åtgärder enligt bilaga I till förordning (EU) nr 208/2014.

(3) Dessutom bör personuppgifterna för tre personer som finns med i förteckningen i bilaga I till förordning (EU) nr 208/2014 ändras.

(4) Bilaga I till förordning (EU) nr 208/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De personer som förtecknas i bilaga I till den här förordningen ska läggas till i förteckningen i bilaga I till förordning (EU) nr 208/2014.

Artikel 2

Bilaga I till förordning (EU) nr 208/2014 ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar
C. ASHTON
Ordförande

[1] EUT L 66, 6.3.2014, s. 1.

BILAGA I

Personer som avses i artikel 1

	Namn	Personuppgifter	Skäl för uppförande på förteckningen	Datum för uppförande på förteckningen
19.	Serhiy Arbuzov (Serhij Arbuzov))	Född den 24 mars 1976, f.d. premiärminister i Ukraina.	Person som är föremål för utredning i Ukraina för inblandning i brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.	15.4.2014
20.	Yuriy Ivanyush-chenko (Jurij Ivan-jusjtjenko)	Född den 21 februari 1959, parlamentsledamot för Regionpartiet.	Person som är föremål för utredning i Ukraina för inblandning i brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.	15.4.2014
21.	Oleksandr Klymenko	Född den 16 november 1980, f.d. minister för intäkts- och avgiftsfrågor.	Person som är föremål för utredning i Ukraina för inblandning i brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.	15.4.2014
22.	Edward Stavytskyi (Eduard Stavytskyj)	Född den 4 oktober 1972, f.d. minister för bränsle- och energifrågor i Ukraina.	Person som är föremål för utredning i Ukraina för inblandning i brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.	15.4.2014

BILAGA II

Uppgifterna avseende följande personer i förteckningen i bilaga I till förordning (EU) nr 208/2014 ska ersättas med följande uppgifter:

	Namn	Personuppgifter	Skäl för uppförande på förteckningen	Datum för uppförande på förteckningen
9.	Oleksandr Viktorovych Yanukovych	född den 10 juli 1973, son till den f.d. presidenten, affärsman	Person som är föremål för utredning i Ukraina för inblandning i brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.	6.3.2014
12.	Serhii Petrovych Kliuiev	född den 19 augusti 1969, bror till Andrii Kliuiev, affärsman	Person som är föremål för utredning i Ukraina för inblandning i brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.	6.3.2014
14.	Oleksii Mykolayovych Azarov	född den 13 juli 1971, son till f.d. premiärminister Azarov	Person som är föremål för utredning i Ukraina för inblandning i brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.	6.3.2014

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 382/2014

av den 7 mars 2014

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG med tekniska standarder rörande tillsyn för offentliggörande av tillägg till prospektet

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG ([1]), särskilt artikel 16.3, och

av följande skäl:

(1) Genom direktiv 2003/71/EG harmoniseras kraven på upprättande, godkännande och spridning av prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad som är belägen eller bedriver verksamhet inom en medlemsstat.

(2) I direktiv 2003/71/EG krävs också offentliggörande av tillägg till prospektet med uppgift om varje ny omständighet av betydelse, sakfel eller förbiseende i samband med informationen i ett prospekt som kan påverka bedömningen av värdepappren och som uppkommer eller uppmärksammas mellan tidpunkten för godkännandet av prospektet och det slutliga upphörandet av erbjudandet till allmänheten respektive den tidpunkt då handeln på en reglerad marknad påbörjas, beroende på vad som inträffar senare.

(3) Tillgång till fullständig information om värdepapper och deras emittenter främjar skyddet av investerarna. Ett tillägg bör därför omfatta all väsentlig information om de särskilda situationer som ger anledning till tillägget och som måste ingå i prospektet i enlighet med direktiv 2003/71/EG och kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 ([2]).

(4) För att sörja för en konsekvent harmonisering och specificera de villkor som fastställs i direktiv 2003/71/EG och med hänsyn till den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna, är det nödvändigt att ange de situationer som förutsätter offentliggörande av tillägg till prospektet.

(5) Det är inte möjligt att identifiera alla situationer där ett tillägg till prospektet krävs, eftersom detta kan bero på de emittenter och värdepapper som berörs. Det är därför lämpligt att ange minimikraven för ett tillägg till prospektet.

(6) Reviderade årsredovisningar spelar en avgörande roll för investerarna när de fattar sina investeringsbeslut. För att se till att investerarna grundar sina investeringsbeslut på de senaste finansiella uppgifterna är det nödvändigt att offentliggöra ett tillägg som innehåller nya reviderade årsredovisningar från emittenter av värdepapper och, i fall av depåbevis, från emittenter av underliggande aktier, som offentliggörs efter godkännandet av prospektet.

(7) För att ta hänsyn till möjligheten att resultatprognoser samt beräkningar av förväntade resultat kan påverka ett investeringsbeslut bör emittenter av aktierelaterade värdepapper och, i fall av depåbevis, emittenter av underliggande aktier, offentliggöra ett tillägg med eventuella ändringar av implicita eller explicita uppgifter som utgör resultatprognoser eller beräkningar av förväntade resultat som redan ingår i prospektet.

([1]) EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.

([2]) Kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, dessas format, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och annonsering (EUT L 149, 30.4.2004, s. 1).

(8) Information om identiteten av emittentens största aktieägare eller någon enhet som utövar kontroll över emittenten är avgörande för att kunna göra en välgrundad bedömning av emittenten när det gäller alla typer av värdepapper. En situation då kontrollen över bolaget förändras är en särskilt viktig faktor när erbjudandet avser aktierelaterade värdepapper och depåbevis, eftersom dessa typer av värdepapper i regel är mer priskänsliga i en sådan situation. Ett tillägg bör därför offentliggöras om det sker en förändring av kontrollen över en emittent av aktierelaterade värdepapper eller, i fall av depåbevis, en emittent av underliggande aktier.

(9) Det är viktigt att potentiella investerare som bedömer ett erbjudande om aktierelaterade värdepapper eller depåbevis har möjlighet att jämföra villkoren för ett sådant erbjudande med pris- eller bytesvillkoren för eventuella offentliga uppköpserbjudanden som tillkännages under erbjudandeperioden. Dessutom är resultatet av ett offentligt uppköpserbjudande också av betydelse för investeringsbeslutet, eftersom investerarna behöver veta om det innebär en förändring av kontrollen över emittenten. I dessa fall är därför ett tillägg nödvändigt.

(10) Om redogörelsen för rörelsekapital inte längre gäller kan investerarna inte fatta ett väl underbyggt investeringsbeslut om emittentens finansiella situation inom den närmaste framtiden. Investerarna bör ha möjlighet att ompröva sina investeringsbeslut mot bakgrund av den nya informationen om emittentens möjligheter att få tillgång till kontanter och andra tillgängliga likvida resurser för att kunna uppfylla sina förpliktelser. I dessa fall är därför ett tillägg nödvändigt.

(11) Det finns situationer där en emittent eller erbjudare, efter godkännande av ett prospekt, beslutar att erbjuda värdepappren i andra medlemsstater än de som anges i prospektet eller att ansöka om upptagande till handel av värdepapper på reglerade marknader i andra medlemsstater än de som anges i prospektet. Information om erbjudanden i andra medlemsstater eller upptagande till handel på reglerade marknader är viktig för att investeraren ska kunna bedöma vissa aspekter rörande emittentens värdepapper, och därför är det nödvändigt med ett tillägg i dessa fall.

(12) Enhetens ekonomiska ställning eller företagsverksamhet påverkas sannolikt av ett betydande finansiellt åtagande. Investerarna skulle därför få rätt att få ytterligare information om följderna av detta åtagande i ett tillägg till prospektet.

(13) En ökning av det sammanlagda nominella beloppet för ett emissionsprogram ger information om emittenternas behov av finansiering eller en ökning av efterfrågan på emittenternas värdepapper. När det sker en ökning av det sammanlagda nominella beloppet för det emissionsprogram som ingår i prospektet bör därför ett tillägg till prospektet offentliggöras.

(14) Denna förordning grundar sig på de förslag till tekniska standarder för tillsyn som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) har lagt fram för kommissionen.

(15) Esma har anordnat ett öppet offentligt samråd om det förslag till standarder för tillsyn som den här förordningen bygger på, analyserat eventuella kostnader och fördelar samt begärt in synpunkter från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 [1].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om situationer där det är obligatoriskt att offentliggöra ett tillägg till prospektet.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

Artikel 2

Skyldighet att offentliggöra ett tillägg

Ett tillägg till prospektet ska offentliggöras i följande situationer:

a) När nya reviderade årsredovisningar offentliggörs av någon av följande:

1. En emittent, om ett prospekt avser aktier och andra överlåtbara värdepapper som motsvarar aktier som avses i artikel 4.2.1 i förordning (EG) nr 809/2004.

2. En emittent av underliggande aktier eller av andra överlåtbara värdepapper som motsvarar aktier, i fall av aktierelaterade värdepapper som uppfyller villkoren i artikel 17.2 i förordning (EG) nr 809/2004.

3. En emittent av underliggande aktier, om prospektet har upprättats i enlighet med den mall för depåbevis som anges i bilaga X eller XXVIII till förordning (EG) nr 809/2004.

b) Om en ändring av en resultatprognos eller en beräkning av förväntat resultat som redan ingår i prospektet offentliggörs av någon av följande:

1. En emittent, om ett prospekt avser aktier och andra överlåtbara värdepapper som motsvarar aktier som avses i artikel 4.2.1 i förordning (EG) nr 809/2004.

2. En emittent av underliggande aktier eller andra överlåtbara värdepapper som motsvarar aktier, om ett prospekt avser aktierelaterade värdepapper som uppfyller villkoren i artikel 17.2 i förordning (EG) nr 809/2004.

3. En emittent av underliggande aktier, om ett prospekt har upprättats i enlighet med den mall för depåbevis som anges i bilaga X eller XXVIII till förordning (EG) nr 809/2004.

c) Om det sker en förändring av kontrollen i någon av följande:

1. En emittent, om ett prospekt avser aktier och andra överlåtbara värdepapper som motsvarar aktier som avses i artikel 4.2.1 i förordning (EG) nr 809/2004.

2. En emittent av underliggande aktier eller andra överlåtbara värdepapper som motsvarar aktier, om ett prospekt avser aktierelaterade värdepapper som uppfyller villkoren i artikel 17.2 i förordning (EG) nr 809/2004.

3. En emittent av underliggande aktier, om ett prospekt har upprättats i enlighet med den mall för depåbevis som anges i bilaga X eller XXVIII till förordning (EG) nr 809/2004.

d) Om det finns några nya offentliga uppköpserbjudanden från en tredje part, enligt definitionen i artikel 2.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG ([1]), och ett resultat av ett offentligt uppköpserbjudande i fråga om något av följande:

1. En emittents eget kapital, om ett prospekt avser aktier och andra överlåtbara värdepapper som motsvarar aktier som avses i artikel 4.2.1 i förordning (EG) nr 809/2004.

2. Det egna kapitalet för en emittent av underliggande aktier eller andra överlåtbara värdepapper som motsvarar aktier, om ett prospekt avser aktierelaterade värdepapper som uppfyller villkoren i artikel 17.2 i förordning (EG) nr 809/2004.

3. Det egna kapitalet för en emittent av underliggande aktier, om ett prospekt har upprättats i enlighet med den mall för depåbevis som anges i bilaga X eller XXVIII till förordning (EG) nr 809/2004.

e) Om det rör sig om aktier och andra överlåtbara värdepapper som motsvarar aktier som avses i artikel 4.2.1 i förordning (EG) nr 809/2004 och konvertibla eller utbytbara skuldebrev som utgör aktierelaterade värdepapper som uppfyller villkoren i artikel 17.2 i den förordningen och det görs en förändring i den redogörelse för rörelsekapital som ingår i ett prospekt när rörelsekapitalet blir tillräckligt eller otillräckligt för emittentens aktuella behov.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12).

f) Om en emittent ansöker om upptagande till handel på ytterligare en eller flera reglerade marknader i ytterligare en eller flera medlemsstater eller avser att lämna ett erbjudande till allmänheten i ytterligare en eller flera medlemsstater som inte anges i prospektet.

g) Om ett nytt betydande finansiellt åtagande görs som förväntas resultera i en betydande bruttoförändring i den mening som avses i artikel 4a.6 i förordning (EG) nr 809/2004 och prospektet avser aktier och andra överlåtbara värdepapper som motsvarar aktier enligt artikel 4.2.1 i den förordningen och andra aktierelaterade värdepapper som uppfyller villkoren i artikel 17.2 i den förordningen.

h) Om det sammanlagda nominella beloppet för emissionsprogrammet ökar.

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 mars 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 383/2014

av den 2 april 2014

om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Beurre de Bresse [SUB])

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ([1]), särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Frankrikes ansökan om registrering av beteckningen ”Beurre de Bresse” offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]).

(2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör beteckningen ”Beurre de Bresse” registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 april 2014.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

([1]) EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.
([2]) EUT C 335, 16.11.2013, s. 22.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.5 Oljor och fetter (smör, margarin, oljor etc.)

FRANKRIKE

Beurre de Bresse (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 384/2014

av den 3 april 2014

om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Crème de Bresse [SUB])

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ([1]), särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Frankrikes ansökan om registrering av beteckningen ”Crème de Bresse” offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]).

(2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör beteckningen ”Crème de Bresse” registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 april 2014.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

([1]) EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.
([2]) EUT C 335, 16.11.2013, s. 16.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.4 Andra produkter från djur (ägg, honung, diverse mjölkprodukter utom smör etc.)

FRANKRIKE

Crème de Bresse (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 385/2014

av den 3 april 2014

om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Elbe-Saale Hopfen [SGB])

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ([1]), särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Tysklands ansökan om registrering av beteckningen ”Elbe-Saale Hopfen” offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]).

(2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör beteckningen ”Elbe-Saale Hopfen” registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 april 2014.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

([1]) EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.
([2]) EUT C 345, 26.11.2013, s. 24.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.8 Övriga produkter i bilaga I till fördraget (kryddor etc.)

TYSKLAND

Elbe-Saale Hopfen (SGB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 386/2014

av den 14 april 2014

om ändring av rådets förordning (EG) nr 329/2007 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 329/2007 av den 27 mars 2007 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea ([1]), särskilt artikel 13.1 d och 13.1 e, och

av följande skäl:

(1) I bilaga IV till förordning (EG) nr 329/2007 förtecknas personer, enheter och organ på grundval av beslut som fattas av FN:s säkerhetsråds sanktionskommitté.

(2) I bilaga V till förordning (EG) nr 329/2007 förtecknas personer, enheter och organ som, efter att ha angivits av rådet, omfattas av frysning av tillgångar och ekonomiska resurser enligt den förordningen.

(3) Den 14 april 2014 beslöt rådet ([2]), på grundval av sanktionskommitténs beslut, att ändra uppgifterna för en enhet i förteckningen över de personer, enheter och organ som ska omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser och ta bort en enhet från bilaga IV. Bilaga IV bör därför ändras i enlighet med detta.

(4) Den 14 april 2014 beslöt rådet också att ta bort en person från förteckningen i bilaga V. Bilaga V bör därför ändras.

(5) För att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning ska vara verkningsfulla måste denna förordning träda i kraft omedelbart.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 329/2007 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga IV ska ändras i enlighet med bilaga I till den här förordningen.
2. Bilaga V ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 april 2014.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Chef för tjänsten för utrikespolitiska instrument

([1]) EUT L 88, 29.3.2007, s. 1.

([2]) Rådets beslut 2014/212/Gusp av den 14 april 2014 om ändring av beslut 2013/183/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea (se sidan 79 i detta nummer av EUT).

BILAGA I

I bilaga IV till förordning (EG) nr 329/2007, under rubriken ”B. Juridiska personer, enheter och organ”, ska posten för ”Korea Ryonha Machinery Joint Venture Corporation” ersättas med följande:

”16. **Korea Ryonha Machinery Joint Venture Corporation** (alias a) Chosun Yunha Machinery Joint Operation Company; b) Korea Ryenha Machinery J/V Corporation; c) Ryonha Machinery Joint Venture Corporation; d) Ryonha Machinery Corporation; e) Ryonha Machinery; f) Ryonha Machine Tool; g) Ryonha Machine Tool Corporation; h) Ryonha Machinery Corp; i) Ryonhwa Machinery Joint Venture Corporation; j) Ryonhwa Machinery JV; k) Huichon Ryonha Machinery General Plant; l) Unsan; m) Unsan Solid Tools; och n) Millim Technology Company). Adress: a) Tongan-dong, Central District, Pyongyang, DPRK; b) Mangungdae- gu, Pyongyang, DPRK; c) Mangyongdae District, Pyongyang, DPRK. Övriga upplysningar: E-postadresser: a) ryonha@silibank.com; sjc-117@hotmail.com; och b) millim@silibank.com. Telefonnummer: a) 850-2-18111; b) 850-2-18111-8642; och c) 850-2-18111-381-8642. Faxnummer: 850-2-381-4410. Datum för upptagande i förteckningen: den 22 januari 2013.”

BILAGA II

I bilaga V till förordning (EG) nr 329/2007, under rubriken ”A. Förteckning över de juridiska personer, enheter och organ som avses i artikel 6.2 a”, ska följande utgå:

	Namn (och eventuellt alias)	Identifieringsinformation	Skäl
”1.	CHANG Song-taek (alias JANG Song-Taek)	Födelsedatum: 2.2.1946 eller 6.2.1946 eller 23.2.1946 (norra Hamgyongprovinsen) Passnummer (från och med 2006): PS 736420617	Ledamot av nationella försvarskommissionen. Direktör för den administrativa avdelningen i Koreas arbetarparti.”

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 387/2014

av den 14 april 2014

om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (”förordningen om en samlad marknadsordning”) ([1]),

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ([2]), särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

(1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

(2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 april 2014.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Jerzy PLEWA
Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

([1]) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland ([1])	Schablonimportvärde
0702 00 00	MA	64,0
	TN	117,5
	TR	93,7
	ZZ	91,7
0707 00 05	MK	58,5
	TR	124,3
	ZZ	91,4
0709 93 10	MA	44,0
	TR	96,8
	ZZ	70,4
0805 10 20	EG	47,3
	IL	67,5
	MA	40,7
	TN	46,6
	TR	62,2
	ZZ	52,9
0805 50 10	MA	35,6
	TR	65,8
	ZZ	50,7
0808 10 80	AR	96,5
	BR	88,0
	CL	101,3
	CN	98,6
	MK	26,7
	NZ	138,0
	US	175,3
	ZA	130,1
	ZZ	106,8
0808 30 90	AR	98,5
	CL	147,3
	CN	82,0
	ZA	98,5
	ZZ	106,6

([1]) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för ”övrigt ursprung”.

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2014/48/EU

av den 24 mars 2014

om ändring av direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]), och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 2003/48/EG ([3]) har tillämpats i medlemsstaterna sedan den 1 juli 2005 och har under de tre första tillämpningsåren visat sig vara effektivt inom ramen för sitt tillämpningsområde. Det framgår dock av den första kommissionsrapporten av den 15 september 2008 om direktivets tillämpning att det inte fullt ut lever upp till de slutsatser som enhälligt antogs av rådet vid dess möte den 26–27 november 2000. Särskilt omfattas inte vissa finansiella instrument som är likvärdiga med räntebärande värdepapper och vissa indirekta möjligheter till innehav av räntebärande värdepapper.

(2) För att syftet med direktiv 2003/48/EG bättre ska kunna uppnås måste först kvaliteten på den information som används för att fastställa de faktiska betalningsmottagarnas identitet och hemvist förbättras. I detta avseende bör betalningsombudet använda sig av både födelsedatum och födelseort samt eventuella skattenummer eller motsvarande som medlemsstaterna kan ha tilldelat. Direktiv 2003/48/EG innebär ingen skyldighet för medlemsstaterna att införa skattenummer. I detta avseende bör information om gemensamma konton och andra fall med flera faktiska betalningsmottagare bör också förbättras.

(3) Direktiv 2003/48/EG gäller endast räntebetalningar till förmån för fysiska personer med hemvist i unionen. Dessa fysiska personer kan därför kringgå direktiv 2003/48/EG genom att använda subjekt eller juridiska konstruktioner som träder emellan, särskilt sådana som är etablerade i jurisdiktioner där man inte har sörjt för beskattning av inkomster som betalas till sådana subjekt eller juridiska konstruktioner. Även med beaktande av de åtgärder för bekämpning av penningtvätt som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG ([4]) är det därför lämpligt att kräva att betalningsombud tillämpar ”genomlysningsmetoden” på betalningar som görs till vissa subjekt och juridiska konstruktioner som är etablerade eller har sin faktiska företagsledning i vissa länder eller territorier där direktiv 2003/48/EG eller åtgärder med samma eller motsvarande verkan inte tillämpas. De betalningsombuden bör använda information som de redan har om de faktiska betalningsmottagarna hos sådana subjektet eller juridiska konstruktioner för att se till att bestämmelserna i direktiv 2003/48/EG tillämpas när en betalningsmottagare som identifieras på detta sätt är en fysisk person med hemvist i en annan medlemsstat än den där betalningsombudet är etablerat. För att minska betalningsombudens administrativa börda bör en vägledande förteckning över subjekt och juridiska konstruktioner i de tredjeländer och jurisdiktioner som berörs av denna åtgärd upprättas.

([1]) EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 488.
([2]) EUT C 277, 17.11.2009, s. 109.
([3]) Rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (EUT L 157, 26.6.2003, s. 38).
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15).

(4) Man bör också undvika att direktiv 2003/48/EG kringgås genom konstlad kanalisering av en räntebetalning via en ekonomisk aktör som är etablerad utanför unionen. Det är därför nödvändigt att det specificeras vilket ansvar ekonomiska aktörer har när de är medvetna om att en räntebetalning till en aktör som är etablerad utanför det territoriella tillämpningsområdet för direktiv 2003/48/EG görs till förmån för en fysisk person som de vet har hemvist i en annan medlemsstat och som kan anses vara deras kund. Vid sådana omständigheter bör dessa ekonomiska aktörer anses agera i egenskap av betalningsombud. Detta skulle också särskilt bidra till att förebygga ett potentiellt missbruk av finansinstitutens internationella nätverk, nämligen filialer, dotterbolag, närstående bolag eller holdingbolag, i syfte att kringgå direktiv 2003/48/EG.

(5) Erfarenheten har visat att det behövs större klarhet beträffande skyldigheten att agera i egenskap av betalningsombud vid mottagande av en räntebetalning. Särskilt gäller att mellanliggande strukturer som omfattas av denna skyldighet bör identifieras på ett tydligt sätt. Subjekt och juridiska konstruktioner som inte är föremål för faktisk beskattning bör tillämpa bestämmelserna i direktiv 2003/48/EG när de tar emot räntebetalningar från en ekonomisk aktör i tidigare led. En vägledande förteckning över sådana subjekt och juridiska konstruktioner i varje medlemsstat kommer att underlätta genomförandet av de nya bestämmelserna.

(6) Det framgår av den första rapporten om tillämpningen av direktiv 2003/48/EG att det kan kringgås genom användning av finansiella instrument som med tanke på risknivån, flexibiliteten och den avtalade avkastningen är likvärdiga med fordringar. Det är därför nödvändigt att sörja för att det täcker inte enbart räntor utan även andra väsentligen likvärdiga inkomster.

(7) Dessutom bör livförsäkringsavtal som garanterar en inkomstavkastning eller vars resultat till mer än 40 % begränsas till inkomster från fordringar eller likvärdiga inkomster som omfattas av direktiv 2003/48/EG också omfattas av det direktivet.

(8) När det gäller investeringsfonder som är etablerade i unionen täcker direktiv 2003/48/EG för närvarande endast inkomster som erhållits genom företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) som är auktoriserade i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ([1]) som bland annat ändrade och ersatte rådets direktiv 85/611/EEG ([2]). Likvärdiga inkomster från icke-fondföretag faller inom tillämpningsområdet för direktiv 2003/48/EG endast när icke-fondföretagen är enheter utan status som juridisk person och därför agerar som betalningsombud vid mottagande av räntebetalningar. För att säkerställa att samma regler tillämpas på alla investeringsfonder eller system, oavsett deras rättsliga form, bör hänvisningen i direktiv 2003/48/EG till direktiv 85/611/EEG ersättas med en hänvisning till deras registrering i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat eller deras fondbestämmelser eller bolagsordning som styrs av lagstiftningen i en av medlemsstaterna. Dessutom bör likabehandling garanteras med beaktande av EES-fördraget.

(9) När det gäller investeringsfonder som inte är etablerade i någon medlemsstat i Europeiska unionen eller något EES-land är det nödvändigt att klargöra att direktivet omfattar räntor och likvärdiga inkomster från alla dessa fonder, oavsett deras rättsliga form och hur de marknadsförs för investerarna.

(10) Definitionen av räntebetalning bör klargöras för att säkerställa att inte endast direkta investeringar i fordringar, utan även indirekta investeringar, beaktas vid beräkningen av hur stor procentandel av tillgångarna som investeras i sådana instrument. Dessutom bör det, för att underlätta betalningsombudens tillämpning av direktiv 2003/48/EG på inkomster från företag för kollektiva investeringar som är etablerade i andra länder, klargöras att beräkningen av tillgångarnas sammansättning vid behandlingen av vissa inkomster från sådana företag regleras av bestämmelserna i den medlemsstat i Europeiska unionen eller det EES-land där de är etablerade.

(11) Såväl det intygsförfarande enligt vilket faktiska betalningsmottagare med skatterättsligt hemvist i en medlemsstat kan undvika källskatt på räntebetalningar som mottagits i en medlemsstat som förtecknas i artikel 10.1 i direktiv 2003/48/EG som det alternativa förfarandet med frivilligt utlämnande av uppgifter till den stat där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist har sina fördelar. Dock är förfarandet med frivilligt utlämnande av uppgifter mindre betungande för den faktiska betalningsmottagaren och det är därför lämpligt att låta de faktiska betalningsmottagarna själva välja förfarande.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

([2]) Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (EGT L 375, 31.12.1985, s. 3).

(12) Medlemsstaterna bör tillhandahålla relevant statistik om tillämpningen av direktiv 2003/48/EG för att förbättra kvaliteten på den information som kommissionen har tillgång till för utarbetandet av den rapport som vart tredje år läggs fram för rådet om det direktivets tillämpning.

(13) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ([1]) uppmanas medlemsstaterna att för egen del och i Europeiska unionens intresse upprätta egna tabeller som så vitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

(14) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2003/48/EG, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([2]).

(15) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att säkerställa faktisk beskattning av inkomster från sparande i form av gränsöverskridande räntebetalningar i samtliga medlemsstater vilka vanligen i samtliga medlemsstater anses vara beskattningsbar inkomst för enskilda personer med hemvist i landet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(16) Direktiv 2003/48/EG bör ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2003/48/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att betalningsombud och andra ekonomiska aktörer som är etablerade eller, i förekommande fall, som har sin faktiska företagsledning inom deras territorier utför de uppgifter som krävs för att genomföra detta direktiv, oavsett var gäldenären för den räntebärande fordran är etablerad."

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 1a

Definitioner av vissa termer

Här följer definitioner av termer som används i detta direktiv:

a) *ekonomisk aktör*: ett kredit- eller finansinstitut, eller andra juridiska personer eller fysiska personer som regelbundet eller vid något enstaka tillfälle gör eller ombesörjer en räntebetalning i den mening som avses i detta direktiv och som samtidigt utövar en yrkesmässig verksamhet.

b) *platsen för den faktiska företagsledningen* när det gäller ett subjekt, med eller utan status som juridisk person: den adress där sådana viktigare företagsledningsbeslut fattas som krävs för att bedriva subjektets verksamhet som helhet. Om sådana beslut fattas i mer än ett land eller jurisdiktion, ska platsen för den faktiska företagsledningen anses vara belägen på den adress där de flesta av de viktigare företagsledningsbeslut med anknytning till de tillgångar som ger upphov till räntebetalningar enligt detta direktiv fattas.

([1]) EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.
([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

c) *platsen för den faktiska företagsledningen* när det gäller en trust eller någon annan juridisk konstruktion:

i) den fasta adressen för den fysiska person som har det huvudsakliga ansvaret för de viktigare företagsledningsbesluten med anknytning till den juridiska konstruktionens tillgångar, eller när det gäller en trust, förvaltarens fasta adress. Om mer än en fysisk person har ett sådant huvudsakligt ansvar ska platsen för den faktiska företagsledningen anses vara belägen på den fasta adressen för den fysiska person som har det huvudsakliga ansvaret för de flesta viktigare företagsledningsbeslut som rör de tillgångar som ger upphov till räntebetalningar i den mening som avses i detta direktiv.

ii) den adress där den juridiska person som har det huvudsakliga ansvaret för att förvalta den juridiska konstruktionens tillgångar, eller när det gäller en trust, förvaltaren, fattar de flesta av de viktigare företagsledningsbeslut som rör dessa tillgångar. Om de viktigare företagsledningsbesluten fattas i mer än ett land eller mer än en jurisdiktion, ska platsen för den faktiska företagsledningen anses vara belägen på den adress där de flesta av de viktigaste företagsledningsbeslut som rör de tillgångar som ger upphov till räntebetalningar enligt detta direktiv fattas.

d) *föremål för faktisk beskattning*: ett subjekt eller en juridisk konstruktion som är skattskyldig för alla sina inkomster eller de delar av sina inkomster som är hänförliga till delägare som inte har hemvist där, inklusive för räntebetalning."

3. Artikel 2 ska ersättas med följande:

"Artikel 2

Definition av faktisk betalningsmottagare

1. I detta direktiv, och utan att det påverkar tillämpningen av leden 2–4, avses med *faktisk betalningsmottagare* varje fysisk person som tar emot en räntebetalning eller varje fysisk person för vilken en räntebetalning ombesörjs, såvida inte denna person företer bevis för att betalningen inte har tagits emot eller ombesörjts för hans egen räkning, det vill säga att

a) han agerar som betalningsombud enligt artikel 4.1,

b) han handlar på uppdrag av ett subjekt, med eller utan status som juridisk person, och för den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer räntebetalningen uppger namn, rättslig form, adress för subjektets etablering och, om subjektets faktiska företagsledning befinner sig i ett annat land eller annan jurisdiktion, adressen till den faktiska företagsledningen,

c) han handlar på uppdrag av en juridisk konstruktion, och för den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer räntebetalningen uppger eventuellt namn, rättslig form, adress för den juridiska konstruktionens faktiska företagsledning och namnet på den juridiska eller fysiska person som avses i artikel 1a c, eller

d) han handlar på uppdrag av en annan fysisk person som är den faktiska betalningsmottagaren och i enlighet med artikel 3.2 för betalningsombudet uppger denna faktiska betalningsmottagares identitet.

2. Om ett betalningsombud har information som tyder på att en fysisk person som mottar en räntebetalning eller för vilken en räntebetalning ombesörjs kanske inte är den faktiska betalningsmottagaren och om punkt 1 a, 1 b eller 1 c inte är tillämplig på den fysiska personen, ska ombudet vidta rimliga åtgärder för att fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet i enlighet med artikel 3.2. Om betalningsombudet inte kan fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, ska ombudet betrakta den fysiska personen som den faktiska betalningsmottagaren.

3. När en ekonomisk aktör som också faller inom ramen för artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG (*) gör eller ombesörjer en räntebetalning till ett subjekt eller en juridisk konstruktion som inte är föremål för faktisk beskattning och som är etablerad eller har sin faktiska företagsledning i ett land eller en jurisdiktion utanför det territorium som avses i artikel 7 i detta direktiv och utanför det territoriella tillämpningsområdet för avtal och arrangemang som innehåller samma bestämmelser eller liknande bestämmelser som detta direktiv, ska andra till femte styckena i denna punkt tillämpas.

Betalningen ska anses ha gjorts eller ombesörjts direkt till förmån för en fysisk person som har hemvist i en annan medlemsstat än den ekonomiska aktören och som definieras i artikel 3.6 i direktiv 2005/60/EG som subjektets eller den juridiska konstruktionens faktiska betalningsmottagare. Denna persons identitet ska fastställas i enlighet med bestämmelserna om krav på kundkontroll i artikel 7 och artikel 8.1 b i det direktivet. Personen ska även anses vara en faktisk betalningsmottagare enligt det här direktivet.

Vid tillämpningen av första stycket ska kategorierna av subjekt och juridiska konstruktioner i den vägledande förteckningen i bilaga I inte anses vara föremål för faktisk beskattning.

Den ekonomiska aktör som avses i första stycket ska fastställa subjektets eller den juridiska konstruktionens rättsliga form och platsen för etablering eller, i förekommande fall, platsen för den faktiska företagsledningen genom att använda den information som lämnats av en fysisk person som handlar på uppdrag av subjektet eller den juridiska konstruktionen, särskilt i enlighet med punkt 1 b och c, såvida inte den ekonomiska aktören har mer tillförlitlig information som visar att den erhållna informationen är felaktig eller ofullständig med tanke på tillämpningen av denna punkt.

Om ett subjekt eller en juridisk konstruktion inte omfattas av kategorierna i bilaga I, eller om de omfattas av dessa kategorier men påstår sig vara föremål för faktisk bestkattning, ska den ekonomiska aktör som avses i första stycket fastställa huruvida det eller den är föremål för faktisk beskattning på grundval av allmänt erkända fakta eller på grundval av officiella dokument som subjektet eller den juridiska konstruktionen lägger fram eller som är tillgängliga genom de åtgärder rörande kundkontroll som vidtas i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

4. När ett subjekt eller en juridisk konstruktion anses vara ett betalningsombud vid mottagandet av en räntebetalning eller vid ombesörjande av sådan betalning i enlighet med artikel 4.2, ska räntebetalningen anses tillfalla följande fysiska personer, som ska anses vara faktiska betalningsmottagare enligt detta direktiv:

a) Varje fysisk person som har rätt att erhålla inkomsten från de tillgångar som ger upphov till sådan betalning eller som har rätt att erhålla andra tillgångar som utgör en sådan betalning, när subjektet eller den juridiska konstruktionen tar emot betalningen eller när betalningen ombesörjs för dennas räkning, i proportion till den del av inkomsten som personen är berättigad till.

b) För varje del av inkomsten från de tillgångar som ger upphov till sådan betalning eller från andra tillgångar som utgör en sådan betalning, till vilken inga av de fysiska personer som avses i led a är berättigade när subjektet eller den juridiska konstruktionen tar emot betalningen eller när betalningen ombesörjs för dennas räkning, varje fysisk person som direkt eller indirekt har bidragit till det berörda subjektets eller den berörda juridiska konstruktionens tillgångar, oavsett om en sådan fysiska person har rätt till subjektets eller den juridiska konstruktionens tillgångar eller inkomster.

c) Om inga av de fysiska personer som avses i leden a eller b kollektivt eller individuellt har rätt till alla inkomster som härrör från tillgångar som ger upphov till en sådan betalning eller till alla andra tillgångar som utgör en sådan betalning när räntebetalningen tas emot eller ombesörjs – varje fysisk person, den del av inkomsten som han är berättigad till, som vid en senare tidpunkt får rätt till alla eller en del av de tillgångar som ger upphov till räntebetalningen eller till andra tillgångar som utgör en sådan räntebetalning. Det totalbelopp som ska anses tillfalla en sådan person får inte överstiga den räntebetalning som subjektet eller den juridiska konstruktionen har tagit emot eller som har ombesörjts för deras räkning, efter avdrag för en eventuell del som har hänförts i enlighet med denna punkt till en fysisk person som avses i leden a eller b.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15)."

4. Artiklarna 3 och 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 3

Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist

1. Varje medlemsstat ska inom sitt territorium anta och säkerställa tillämpningen av de förfaranden som behövs för att betalningsombudet, när det gäller tillämpningen av artiklarna 8–12, ska kunna fastställa de faktiska betalningsmottagarnas identitet och hemvist.

Dessa förfaranden ska uppfylla de miniminormer som anges i punkterna 2 och 3.

2. Betalningsombudet ska fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet enligt miniminormer som varierar beroende på när förbindelserna upprättats mellan betalningsombudet och den faktiska betalningsmottagaren, enligt följande:

a) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats före den 1 januari 2004 ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, bestående av namn och adress, med hjälp av tillgängliga uppgifter, särskilt i enlighet med de föreskrifter som gäller i ombudets etableringsstat och i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

b) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts den 1 januari 2004 eller senare ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, bestående av namn, adress, födelsedatum och födelseort samt, i enlighet med den förteckning som avses i punkt 4, skattenummer eller motsvarande som har tilldelats av den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist. När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts före den 1 juli 2015 ska information om födelsedatum och födelseort endast krävas när inget sådant skattenummer eller motsvarande finns att tillgå.

De uppgifter som anges i led b i första stycket ska fastställas på grundval av pass, officiellt identitetskort eller annan officiell identitetshandling, i förekommande fall såsom specificeras i förteckningen i punkt 4, och som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar. Alla sådana uppgifter som inte anges i dessa handlingar ska fastställas på grundval av något annat skriftligt identitetsbevis som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar.

3. När den faktiska betalningsmottagaren frivilligt uppvisar ett intyg om skatterättsligt hemvist som inom de tre åren före betalningsdatumet, eller ett senare datum när betalningen anses tillfalla en faktisk betalningsmottagare, utfärdats av den behöriga myndigheten i ett land ska hans hemvist anses vara i det landet. I annat fall ska hans hemvist anses vara i det land där han har sin fasta adress. Betalningsombudet ska fastställa den faktiska betalningsmottagarens fasta adress enligt följande miniminormer:

a) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats före den 1 januari 2004 ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens aktuella fasta adress med hjälp av bästa tillgängliga uppgifter, särskilt i enlighet med de föreskrifter som gäller i ombudets etableringsstat och i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

b) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts den 1 januari 2004 eller senare ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens aktuella permanenta adress på grundval av den adress som framkommit vid det identifieringsförfarande som fastställs i punkt 2 första stycket b och som ska uppdateras på grundval av den mest aktuella dokumentation som betalningsombudet har tillgång till.

För den situtation som avses i led b i första stycket, där faktiska betalningsmottagare som uppvisar ett pass, ett officiellt identitetskort eller annan officiell identitetshandling som utfärdats av en medlemsstat och förklarar sig ha hemvist i ett tredjeland, ska hemvist fastställas på grundval av ett intyg om skatterättsligt hemvist som inom de tre åren före utbetalningsdatumet, eller ett senare datum när betalningen anses tillfalla en faktisk betalningsmottagare, har utfärdats av den behöriga myndigheten i det tredjeland där den faktiska betalningsmottagaren påstår sig ha hemvist. Om detta intyg inte uppvisas ska hemvistet anses vara den medlemsstat som har utfärdat passet, det officiella identitetskortet eller annan officiell identitetshandling. När det gäller faktiska betalningsmottagare för vilka betalningsombudet har tillgång till officiella handlingar som bevis på att deras skatterättsliga hemvist finns i ett land som inte är det land där de har sin fasta adress på grundval av diplomatstatus eller andra internationellt avtalade regler, ska hemvist fastställas på grundval av sådana officiella handlingar som betalningsombudet har tillgång till.

4. Senast den 31 december 2014 ska varje medlemsstat som tilldelat skattenummer eller motsvarande underrätta kommissionen om struktur och format för dessa nummer samt den officiella dokumentation som innehåller uppgifter om tilldelade nummer. Varje medlemsstat ska även underrätta kommissionen om eventuella ändringar i detta avseende. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra en sammanställd förteckning över de erhållna uppgifterna.

Artikel 4

Betalningsombud

1. En ekonomisk aktör som är etablerad i en medlemsstat som gör en räntebetalning eller ombesörjer att ränta betalas direkt till förmån för den faktiska betalningsmottagaren ska vid tillämpningen av detta direktiv anses vara ett betalningsombud.

Vid tillämpningen av denna punkt är det irrelevant om den berörda ekonomiska aktören är gäldenär eller emittent av den fordran eller det värdepapper som genererar inkomsterna eller den ekonomiska aktör som av gäldenären, emittenten eller den faktiska betalningsmottagaren har fått i uppdrag att betala inkomsterna eller ombesörja att de betalas.

En ekonomisk aktör som är etablerad i en medlemsstat ska vid tillämpningen av detta direktiv också anses vara ett betalningsombud när följande villkor uppfylls:

a) Den ekonomiska aktören gör en räntebetalning eller ombesörjer att en sådan betalning görs till en annan ekonomisk aktör, inbegripet en fast etablering eller ett dotterbolag till den första ekonomiska aktören, som är etablerad utanför det territorium som avses i artikel 7 och utanför det territoriella tillämpningsområdet för de avtal och arrangemang som innehåller samma eller motsvarande bestämmelser som de som anges i detta direktiv.

b) Den första ekonomiska aktören har på grund av tillgänglig information anledning att förmoda att den andra ekonomiska aktören kommer att betala inkomsten till eller ombesörja denna betalning till omedelbar förmån för en faktisk betalningsmottagare som är en fysisk person som den första ekonomiska aktören vet har hemvist i en annan medlemsstat, med beaktande av artikel 3.

När villkoren enligt leden a och b i första stycket uppfylls ska den betalning som görs eller ombesörjs av den första ekonomiska aktören anses vara gjord till eller direkt ombesörjd till förmån för den faktiska betalningsmottagare som avses i led b i det stycket.

2. Ett subjekt eller en juridisk konstruktion som har sin faktiska företagsledning i en medlemsstat och som inte är föremål för faktisk beskattning enligt de allmänna bestämmelser för direkt beskattning som är tillämpliga antingen i den medlemsstaten eller i den medlemsstat där subjektet eller den juridiska konstruktionen har etablerats eller i varje land eller jurisdiktion där dess skatterättsliga hemvist i övrigt ligger, ska anses vara ett betalningsombud när en sådan räntebetalning erhålls eller ombesörjs.

Vid tillämpningen av denna punkt ska kategorierna av subjekt och juridiska konstruktioner i den vägledande förteckningen i bilaga II inte anses vara föremål för faktisk beskattning.

Om ett subjekt eller en juridisk konstruktion inte omfattas av någon av kategorierna i den vägledande förteckningen i bilaga II, eller när de omfattas av den bilagan men påstår sig vara föremål för faktisk bestkattning, ska den ekonomiska aktören fastställa huruvida det eller den är föremål för faktisk beskattning på grundval av allmänt erkända fakta eller på grundval av officiella dokument som subjektet eller den juridiska konstruktionen lägger fram eller som är tillgängliga genom de åtgärder rörande kundkontroll som vidtas i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

Varje ekonomisk aktör som är etablerad i en medlemsstat och som gör en räntebetalning eller sörjer för att ränta betalas till ett subjekt eller en juridisk konstruktion som avses i denna punkt och som har sin faktiska företagsledning i en annan medlemsstat än den stat där den ekonomiska aktören är etablerad ska underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där aktören är etablerad om följande uppgifter genom att använda den information som anges i artikel 2.3 fjärde stycket eller annan tillgänglig information:

i) Eventuellt namn på subjektet eller den juridiska konstruktionen.

ii) Dess rättsliga form.

iii) Platsen för dess faktiska företagsledning.

iv) Det totala beloppet på räntebetalningen, specificerad enligt artikel 8, som gjorts till eller ombesörjts till förmån för subjektet eller den juridiska konstruktionen.

v) Datum för senaste räntebetalning.

De fysiska personer som ska betraktas som faktiska betalningsmottagare av räntebetalningar som gjorts till eller ombesörjts till förmån för de subjekt eller juridiska konstruktioner som avses i första stycket i denna punkt ska fastställas i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.4. Om led c i artikel 2.4 är tillämpligt ska subjektet eller den juridiska konstruktionen, så snart en fysisk person vid en senare tidpunkt får rätt till de tillgångar som ger upphov till sådan räntebetalning eller till tillgångar som utgör räntebetalningen, förse den behöriga myndigheten i den medlemsstat där platsen för dess faktiska företagsledning är belägen med de uppgifter som anges i artikel 8.1 andra stycket. Subjektet eller den juridiska konstruktionen ska även underrätta den behöriga myndigheten om varje flyttning av platsen för dess faktiska företagsledning.

De skyldigheter som avses i femte stycket ska kvarstå under tio år från och med den dag då den sista räntebetalningen erhölls eller ombesörjdes av subjektet eller den juridiska konstruktionen, eller den sista dag då en fysisk person fick rätt till de tillgångar som ger upphov till sådan räntebetalning eller till andra tillgångar som utgör räntebetalningen, varvid den av dessa tidpunkter som infaller senast ska gälla.

Om ett subjekt eller en juridisk konstruktion i ett fall när artikel 2.4 c är tillämplig har flyttat den faktiska företagsledningen till en annan medlemsstat, ska den behöriga myndigheten i den första medlemsstaten rapportera följande uppgifter till den behöriga myndigheten i den nya medlemsstaten:

i) Det räntebelopp som tagits emot subjektet eller den juridiska konstruktionen eller ombesörjts för dess räkning och som fortfarande inte omfattas av tidigare rättigheter till de relevanta tillgångarna.

ii) Datum för den senaste räntebetalning som mottagits av subjektet eller den juridiska konstruktionen eller ombesörjts för dess räkning, eller den sista dag då en fysisk person fått rätt till alla eller en del av de tillgångar som ger upphov till sådan räntebetalning eller till andra tillgångar som utgör räntebetalningen, varvid den av dessa tidpunkter som infaller senast ska gälla.

Denna punkt ska inte gälla om subjektet eller den juridiska konstruktionen framlägger bevis för att de omfattas av någon av följande kategorier:

a) Företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar enligt definitionen i artikel 6.1 första stycket d i och iii eller 6.1 första stycket e i och iii.

b) Institut som tillhandahåller pensions- eller försäkringstjänster eller företag som som bemyndigats av ett sådant institut att förvalta dess tillgångar.

c) Subjektet eller den juridiska konstruktionen har, enligt de förfaranden som är tillämpliga i medlemsstaten för dess skatterättsliga hemvist eller på platsen för dess faktiska företagsledning, erkänts omfattas av undantag från faktisk beskattning enligt de allmänna bestämmelserna om direkt beskattning, eftersom subjektet eller den juridiska konstruktionen har inrättats enbart för välgörande ändamål för det allmännas bästa.

d) Det rör sig om flera faktiska betalningsmottagare där den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer betalningen har fastställt identitet och hemvist för alla faktiska betalningsmottagare i enlighet med artikel 3, varför den ekonomiska aktören är betalningsombud i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

3. Ett subjekt som avses i punkt 2 och som liknar ett företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar enligt punkt 2 åttonde stycket a ska vid tillämpning av detta direktiv ha möjlighet att behandlas som ett sådant företag, en sådan investeringsfond eller ett sådant investeringssystem.

När ett subjekt utövar den möjlighet som avses i första stycket i denna punkt, ska den medlemsstat där det har sin faktiska företagsledning utfärda ett intyg om detta. Subjektet ska förete intyget för den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer räntebetalningen. Den ekonomiska operatören ska i detta fall vara undantagen från de skyldigheter som anges i punkt 2 fjärde stycket.

Medlemsstaterna ska fastställa detaljerade bestämmelser för den möjlighet som avses i första stycket i denna punkt för subjekt som har sin faktiska företagsledning på deras territorium i syfte att säkerställa en effektiv tillämpning av direktivet."

5. Artikel 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

Definition av begreppet räntebetalning

1. I detta direktiv avses med *räntebetalning* följande:

a) Räntor som betalats eller som krediterats ett konto och som härrör från fordringar av alla slag, med eller utan säkerhet genom inteckning och med eller utan rätt att få del av gäldenärens vinst, särskilt inkomster från statspapper och obligationer eller debentures, inklusive agiobelopp och vinster som är förenade med sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgifter på grund av sen betalning ska inte anses vara räntebetalningar.

b) Alla inkomster som betalats eller realiserats, eller som krediterats ett konto och som är knutna till alla slag av värdepapper, utom där inkomsten direkt anses vara en räntebetalning enligt a, c, d eller e, och där

   i) de villkor för kapitalavkastningen som ställs på emitteringsdagen omfattar ett åtagande gentemot investeraren att han vid löptidens slut erhåller minst 95 % av det investerade kapitalet, eller

   ii) de villkor som ställs på emitteringsdagen föreskriver en länk på åtminstone 95 % från inkomst från värdepapper till ränta eller inkomster av det slag som avses i leden a, c, d eller e.

c) Upplupen eller kapitaliserad ränta från försäljning, återbetalning eller inlösen av fordringar som avses i led a och alla inkomster som uppkommer eller kapitaliseras vid försäljning, återbetalning eller inlösen av de värdepapper som avses i led b.

d) Inkomster som härrör från betalningar som avses i leden a, b eller c i denna punkt, antingen direkt eller indirekt, inbegripet via ett subjekt eller en juridisk konstruktion som avses i artikel 4.2, om de kommer från något av följande:

   i) Företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar som antingen är registrerade som sådana enligt lagstiftningen i någon medlemsstat eller i länderna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte tillhör unionen, eller som har fondbestämmelser eller bolagsordning som regleras av lagstiftningen om kollektiva investeringsfonder eller investeringssystem i en av dessa stater eller länder; detta ska gälla oavsett ett sådant företags rättsliga form, fonder eller system och oavsett inskränkningar till en begränsad grupp av investerare i köpet, försäljningen eller inlösen av deras aktier eller andelar.

   ii) Subjekt som har utövat möjligheten i artikel 4.3.

   iii) Alla fonder eller system för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 7 och utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Detta ska gälla oavsett en sådan fonds eller ett sådant systems rättsliga form och oavsett inskränkningar till en begränsad grupp av investerare i köpet, försäljningen eller inlösen av deras aktier eller andelar.

e) Inkomster som realiseras vid försäljning, återbetalning eller inlösen av aktier eller andelar i följande företag, subjekt, investeringsfonder eller investeringssystem, om de direkt eller indirekt genom andra sådana företag, fonder eller system eller via subjekt eller juridiska konstruktioner enligt artikel 4.2 investerar mer än 40 % av sina tillgångar i fordringar enligt led a i denna punkt eller i värdepapper enligt led b i denna punkt:

   i) Företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar som antingen är registrerade som sådana enligt lagstiftningen i någon medlemsstat eller i länderna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte tillhör unionen, eller som har fondbestämmelser eller bolagsordning som regleras av lagstiftningen om kollektiva investeringsfonder eller investeringssystem i en av dessa stater eller länder. Detta ska gälla oavsett ett sådant företags rättsliga form, fonder eller system och oavsett inskränkningar till en begränsad grupp av investerare i köpet, försäljningen eller inlösen av deras aktier eller andelar.

   ii) Subjekt som har utövat möjligheten i artikel 4.3.

   iii) Alla fonder eller system för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 7 och utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Detta ska gälla oavsett en sådan fonds eller ett sådant systems rättsliga form och oavsett inskränkningar till en begränsad grupp av investerare i köpet, försäljningen eller inlösen av deras aktier eller andelar.

   Enligt detta led ska tillgångar som företag eller subjekt eller investeringsfonder eller investeringssystem är skyldiga att ställa som säkerhet enligt sina överenskommelser, avtal eller annan rättslig dokumentation för att kunna uppnå sina investeringssyften och i vilka investeraren inte är part och saknar lagliga rättigheter, inte betraktas som fordringar enligt led a eller som värdepapper enligt led b.

f) Förmåner från livförsäkringsavtal, om

   i) avtalet garanterar en inkomstavkastning eller

   ii) det faktiska avtalsresultatet till mer än 40 % är kopplat till ränta eller inkomst som avses i leden a, b, c, d och e.

Enligt detta led ska alla belopp utöver en återbetalning eller delåterbetalning som har betalats ut av livförsäkringsgivaren före förfallodagen för livförsäkringsavtalet och alla belopp som har betalats ut av livförsäkringsgivaren och som överstiger summan av alla betalningar som har gjorts till livförsäkringsgivaren enligt samma livförsäkringsavtal, anses vara förmåner från ett livförsäkringsavtal. Vid överlåtelse, helt eller delvis, av en livförsäkring till tredje part ska det värde av det överlåtna avtalet som överskrider summan av alla betalningar som har gjorts till livförsäkringsgivaren anses vara förmåner från ett livförsäkringsavtal. En förmån från ett livförsäkringsavtal som enbart är en pension eller en fast livränta som betalats under minst fem år ska enbart betraktas som sådan om det rör sig om en återbetalning eller en överlåtelse till tredje part som gjordes före utgången av femårsperioden. Ett belopp som enbart har betalats ut i samband med dödsfall, invaliditet eller sjukdom ska inte anses vara en förmån från livförsäkringsavtal.

Medlemsstaterna ska dock ha möjlighet att i definitionen av räntebetalning, för företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar som antingen är registrerade enligt deras bestämmelser, eller som har fondbestämmelser eller bolagsordning som regleras av deras lagstiftning, inbegripa sådana inkomster som anges i led e i första stycket endast i den mån dessa inkomster svarar mot inkomster som direkt eller indirekt härrör från räntebetalningar i den mening som avses i leden a, b eller c i det stycket.

När det gäller led f ii i första stycket ska medlemsstaterna ha rätt att i definitionen av räntebetalning inbegripa förmåner, oavsett resultatens sammansättning, om de betalas av eller erhålls från en livförsäkringsgivare som är etablerad i den staten.

Om en medlemsstat utövar en eller båda av de rättigheter som avses i andra och tredje stycket, ska den underrätta kommissionen om detta. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra att rätten har utövats och utövandet av rätten ska från och med dagen för det offentliggörandet vara bindande för de övriga medlemsstaterna.

2. När det gäller punkt 1 första stycket b ska hela betalningsbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om det betalade, realiserade eller krediterade inkomstbeloppet.

När det gäller punkt 1 första stycket c ska hela betalningsbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om det ränte- eller inkomstbelopp som upplupit eller kapitaliserats vid försäljningen, inlösen eller återbetalningen.

När det gäller punkt 1 första stycket d och e ska hela inkomstbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om hur stor andel av inkomsterna som härrör från räntebetalningar enligt leden a, b eller c i det stycket.

När det gäller punkt 1 första stycket f ska hela betalningsbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om beloppet för förmånerna från ett livförsäkringsavtal.

3. När det gäller punkt 1 första stycket e ska den procentuella andelen anses överstiga 40 % om betalningsombudet inte har några uppgifter om den procentuella andel av tillgångarna som investerats i fordringar eller relevanta värdepapper, eller i aktier eller andelar enligt definitionen i den punkten. Om betalningsombudet inte kan avgöra hur stor inkomst den faktiska betalningsmottagaren har haft, ska inkomsten anses vara det belopp som erhållits vid försäljning, inlösen eller återbetalning av aktierna eller andelarna.

När det gäller punkt 1 första stycket f ii ska den procentuella andelen anses överstiga 40 % om betalningsombudet inte har några uppgifter om det procentuella resultat som är kopplat till räntebetalningar enligt leden a, b, c, d eller e i det stycket.

4. När en räntebetalning enligt definitionen i punkt 1 betalas till ett sådant subjekt eller en sådan juridisk konstruktion som avses i artikel 4.2 eller krediteras ett konto som innehas av ett sådant subjekt eller en sådan juridisk konstruktion, ska räntan anses tillfalla en sådan fysisk person som avses i artikel 2.4. För ett subjekt gäller detta endast om det inte har utövat möjligheten i artikel 4.3.

5. När det gäller punkt 1 första stycket c och e ska medlemsstaterna ha rätt att kräva att betalningsombud inom deras territorium beräknar räntan eller andra relevanta inkomster på årsbasis för en period som inte får överstiga ett år och ska ha rätt att behandla sådan på årsbasis beräknad ränta eller andra relevanta inkomster som en räntebetalning, även om ingen försäljning, inlösen eller återbetalning sker under den perioden.

6. Genom undantag från punkt 1 första stycket d och e ska medlemsstaterna ha rätt att från definitionen av räntebetalning utesluta alla inkomster som avses i de bestämmelserna och som delats ut av företag eller subjekt eller investeringsfonder eller investeringssystem som har fondbestämmelser eller bolagsordning som regleras av deras lagstiftning om dessas direkta eller indirekta investeringar i fordringar enligt led a i det stycket eller i värdepapper enligt punkt b i det stycket inte överstiger 15 % av deras tillgångar.

Genom undantag från punkt 4 ska medlemsstaterna ha rätt att från definitionen av räntebetalningar i punkt 1 utesluta sådana räntebetalningar som görs eller krediteras ett konto som innehas av ett subjekt eller en juridisk konstruktion som avses i artikel 4.2, och som har sin faktiska företagsledning på deras territorium, när subjektets eller den juridiska konstruktionens direkta eller indirekta investeringar i fordringar enligt punkt 1 första stycket a eller i värdepapper enligt led b i det stycket inte överstiger 15 % av deras tillgångar. För ett subjekt gäller detta endast om det inte har utövat möjligheten i artikel 4.3.

Om en medlemsstat utövar en eller båda av de rättigheter som avses i första och andra styckena, ska den underrätta kommissionen om detta. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra att rätten har utövats och utövandet av rätten ska från och med dagen för det offentliggörandet vara bindande för de övriga medlemsstaterna.

7. De trösklar på 40 % som avses i punkt 1 första stycket e och f ii och i punkt 3 ska vara 25 % från och med den 1 januari 2016.

8. De procentuella andelar som avses i punkt 1 första stycket e och punkt 6 ska fastställas med hänvisning till de riktlinjer för investeringar, eller genom hänvisning till strategin för och syftena med investeringen, som fastställs i den dokumentation som reglerar de berörda företagens eller subjektens eller investeringsfondernas eller investeringssystemens verksamhet.

När det gäller denna punkt ska dokumentationen innehålla följande:

a) De berörda företagens eller subjektens eller investeringsfondernas eller investeringssystemens fondbestämmelser eller bolagsordning.

b) Överenskommelser, avtal eller annan rättslig dokumentation som de berörda företagen eller subjekten eller investeringsfonderna eller investeringssystemen har ingått och som görs tillgängliga för en ekonomisk aktör.

c) Prospekt eller liknande dokument som utfärdas av eller på uppdrag av företagen eller investeringsfonderna eller investeringssystemen och som görs tillgängliga för deras investerare.

Om det inte fastställs några riktlinjer för investeringar eller strategi och syften för investeringen ska procentandelarna fastställas med hänvisning till den faktiska sammansättningen av tillgångarna hos de berörda företagen eller subjekten eller investeringsfonderna eller investeringssystemen, enligt genomsnittet för tillgångarna vid början, eller dagen för den första halvårsrapporten och vid slutet av den sista räkenskapsperioden före det datum då betalningsombudet gör eller ombesörjer räntebetalningen till den faktiska betalningsmottagaren. För nyligen etablerade företag eller subjekt eller investeringsfonder eller investeringssystem ska den faktiska sammansättningen vara genomsnittet för tillgångarna vid etableringsdagen och vid den första värderingen av tillgångarna enligt den dokumentation som ligger till grund för företagets eller subjektets eller investeringsfondens eller investeringssystemets verksamhet.

Tillgångarnas sammansättning mätas i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga i den medlemsstat, eller ett land i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte är medlem i unionen, där ett företag för kollektiva investeringar eller en annan fond eller ett annat system för kollektiva investeringar har registrerats i sig eller enligt vars lagstiftning fondbestämmelserna eller bolagsordningen regleras. Den på så sätt mätta sammansättningen ska vara bindande för andra medlemsstater.

9. Inkomster som avses i punkt 1 första stycket b ska anses vara räntebetalning endast i den mån de värdepapper som ger inkomsten har emitterats den 1 juli 2014 eller senare. De värdepapper som utfärdas före detta datum ska inte räknas med i de procentsatser som avses i punkterna 1 e och 6.

10. Förmåner från livförsäkringsavtal ska anses vara räntebetalning i enlighet med punkt 1 första stycket f endast i den mån som det livförsäkringsavtal som ger upphov till en sådan förmån tecknades den 1 juli 2014 eller senare.

11. Medlemsstaterna ska endast ha rätt att betrakta de inkomster som avses i punkt 1 första stycket e i, som realiseras vid försäljning, återbetalning eller inlösen av aktier eller andelar i bolag för kollektiva investeringar, som inte är fondföretag som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG (*), som räntebetalning om de tillfallit dessa företag den 1 juli 2014 eller senare.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).”

6. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Betalningsombudets skyldighet att lämna uppgifter

1. När den faktiska betalningsmottagaren har hemvist i en annan medlemsstat än den där betalningsombudet är etablerat ska de uppgifter som betalningsombudet är skyldigt att lämna till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ombudet är etablerat åtminstone innefatta följande:

a) Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist, fastställda i enlighet med artikel 3 eller, om det gäller flera faktiska betalningsmottagare, identitet och hemvist för alla faktiska betalningsmottagare som omfattas av artikel 1.1.

b) Betalningsombudets namn och adress.

c) Den faktiska betalningsmottagarens kontonummer eller, om sådant saknas, identifieringsnumret för den räntebärande fordran eller för det livförsäkringsavtal, det värdepapper, den aktie eller den andel som ger upphov till betalningen.

d) Upplysningar om räntebetalningen i enlighet med punkt 2.

När den faktiska betalningsmottagaren är bosatt i en annan medlemsstat än den där betalningsombud enligt artikel 4.2 har sin faktiska företagsledning, ska betalningsombudet förse den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det har sin faktiska företagsledning med de uppgifter som anges i första stycket a–d i denna punkt. Detta betalningsombud ska dessutom rapportera följande:

i) Totalbeloppet av de räntebetalningar som det erhållit eller ombesörjt och som anses tillfalla dess faktiska betalningsmottagare.

ii) Om en fysisk person blir faktisk betalningsmottagare enligt artikel 2.4 c: det belopp som anses tillfalla denna fysiska person samt datum för detta.

2. De uppgifter som betalningsombudet ska lämna om räntebetalningen ska åtminstone innehålla en uppdelning av räntebetalningarna i nedanstående kategorier och innefatta följande:

a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket a: det betalda eller krediterade räntebeloppet.

b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket b: antingen det betalda, realiserade eller krediterade inkomstbeloppet eller det totalbelopp som betalats ut.

c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket c eller e: antingen beloppet på den ränta eller inkomst som avses i de leden eller totalbeloppet vid försäljning, inlösen eller återbetalning.

d) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket d: antingen beloppet på den inkomst som avses i det ledet eller det totala utdelningsbeloppet.

e) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.4: det räntebelopp som kan hänföras till var och en av de faktiska betalningsmottagare som omfattas av artikel 1.1.

f) När en medlemsstat utövar sin rätt enligt artikel 6.5: beloppet på den på årsbasis beräknade räntan eller annan relevant inkomst.

g) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket f: antingen förmånen beräknad enligt den bestämmelsen eller det totalbelopp som betalats ut. Om, vid överlåtelse till tredje part, betalningsombudet inte har någon information om det överlåtna värdet: summan av alla betalningar som gjorts till livförsäkringsgivaren enligt livförsäkringsavtalet.

Betalningsombudet ska informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat eller, när det rör sig om ett betalningsombud enligt artikel 4.2, informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det har sin faktiska företagsledning, när det rapporterar totalbeloppen i enlighet med leden b, c, d och g i första stycket i denna punkt.

3. Om det finns flera faktiska betalningsmottagare ska betalningsombudet informera den behöriga myndigheten i sin etableringsmedlemsstat eller, när det rör sig om ett betalningsombud enligt artikel 4.2, informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det har sin faktiska företagsledning om huruvida det belopp som rapporterats för varje faktisk betalningsmottagare utgöra hela det belopp som kan hänföras till de faktiska betalningsmottagarna kollektivt, den faktiska andel som tillfaller den berörda faktiska betalningsmottagaren eller en likvärdig andel.

4. Utan hinder av punkt 2 får medlemsstaterna tillåta att betalningsombuden endast rapporterar följande:

a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket a, b eller d: totalbeloppet för ränta eller inkomst.

b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket c eller e: totalbeloppet för intäkter från försäljningen, inlösen eller återbetalningen som hör samman med sådana betalningar.

c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket f: antingen de förmåner som den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist inte har fått annan information från betalningsombudet, antingen direkt eller genom dennes skatterepresentant eller den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, i enlighet med någon annan lagbestämmelse än de bestämmelser som krävs för att genomföra detta direktiv, eller det totalbelopp som har utbetalats på grundval av de livförsäkringsavtal som ger upphov till sådana betalningar.

Betalningsombudet ska meddela huruvida det rapporterar totalbeloppen i enlighet med leden a, b och c i första stycket i denna punkt."

7. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkter ska läggas till:

"1a. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat där den ekonomiska aktören är etablerad ska vidarebefordra de uppgifter som avses i artikel 4.2 fjärde stycket till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där subjektet eller den juridiska konstruktionen har sin faktiska företagsledning.

1b. Om ett betalningsombud enligt artikel 4.2 har flyttat sin faktiska företagsledning till en annan medlemsstat, ska den behöriga myndigheten i den första medlemsstaten vidarebefordra uppgifterna i artikel 4.2 sjunde stycket till den behöriga myndigheten i den nya medlemsstaten."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Uppgifterna ska vidarebefordras automatiskt och minst en gång om året, inom sex månader efter beskattningsårets utgång i betalningsombudets eller den ekonomiska aktörens medlemsstat och avse följande händelser under det året:

i) Alla räntebetalningar.

ii) Alla tillfällen då fysiska personer har blivit faktiska betalningsmottagare enligt artikel 2.4.

iii) Alla flyttningar av betalningsombudets faktiska företagsledning enligt artikel 4.2.”

8. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Under en övergångsperiod som börjar den dag som anges i artikel 17.2 och 17.3 och om inte annat följer av artikel 13.1 ska Luxemburg och Österrike inte vara skyldiga att tillämpa bestämmelserna i kapitel II.

Dessa länder ska emellertid erhålla information från de andra medlemsstaterna i enlighet med kapitel II.

Under övergångsperioden ska detta direktiv ha som mål att garantera en faktisk minimibeskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar i en medlemsstat till förmån för faktiska betalningsmottagare som är fysiska personer med skatterättsligt hemvist i en annan medlemsstat.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Vid övergångsperiodens slut måste Luxemburg och Österrike tillämpa bestämmelserna i kapitel II och de ska upphöra att tillämpa källskatt och intäktsdelning enligt artiklarna 11 och 12. Om Luxemburg eller Österrike väljer att under övergångsperioden tillämpa bestämmelserna i kapitel II ska landet inte längre tillämpa källskatt och intäktsdelning enligt artiklarna 11 och 12.”

9. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Under den övergångsperiod som anges i artikel 10 ska Luxemburg och Österrike, när den faktiska betalningsmottagaren har hemvist i en annan medlemsstat än den där betalningsombudet är etablerat eller, när det rör sig om ett betalningsombud enligt artikel 4.2, där ett sådant betalningsombud har sin faktiska företagsledning, ta ut en källskatt på 15 % under de första tre åren av övergångsperioden, 20 % för de följande tre åren och 35 % därefter.

2. Betalningsombudet ska ta ut källskatt enligt följande bestämmelser:

a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket a: på det betalda eller krediterade räntebeloppet.

b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket b: på det betalda, realiserade eller krediterade inkomstbeloppet.

c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket c eller e: antingen på det ränte- eller inkomstbelopp som avses i de leden eller genom en avgift med samma verkan som påförs den faktiska betalningsmottagaren för hela beloppet på vinsten från försäljningen, inlösen eller återbetalningen.

d) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket d: på det inkomstbelopp som avses i det ledet.

e) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.4: på det räntebelopp som kan hänföras till var och en av de faktiska betalningsmottagare som omfattas av artikel 1.1. Det totalbelopp för vilket skatt ska tas ut får inte överstiga den räntebetalning som subjektet eller den juridiska konstruktionen erhållit eller ombesörjt.

f) När en medlemsstat utövar sin rätt enligt artikel 6.5: på beloppet för den på årsbasis beräknade räntan eller annan relevant inkomst.

g) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket f: på förmånen beräknad enligt den bestämmelsen. Medlemsstaterna får tillåta att betalningsombuden tar ut källskatt endast på förmåner som den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmotagaren har sitt hemvist ännu inte har informerats om av betalningsombudet eller dess skatterepresentant i enlighet med någon annan lagbestämmelse än de bestämmelser som krävs för att genomföra detta direktiv.

När betalningsombuden överför intäkten från källskatt till den behöriga myndigheten, ska de underrätta den om antalet faktiska betalningsmottagare som berörs av uttag av källskatt uppdelat enligt de medlemsstater där de har hemvist."

b) I punkt 3 ska beteckningen "punkterna 2 a och b" ändras till "punkterna 2 a, b och c".

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Under övergångsperioden får de medlemsstater som tar ut källskatt föreskriva att en ekonomisk aktör som betalar ränta till, eller sörjer för att ränta betalas till, ett subjekt eller en juridisk konstruktion enligt artikel 4.2, där platsen för den faktiska företagsledningen är belägen i en annan medlemsstat, ska anses vara betalningsombud i stället för subjektet eller den juridiska konstruktionen och ska ta ut källskatt på sådan ränta, såvida inte subjektet eller den juridiska konstruktionen formellt har godtagit att dess namn, i förekommande fall, dess rättsliga form, platsen för dess faktiska företagsledning och totalbeloppet på den ränta som har betalats till eller vars betalning har ombesörjts till rättssubjektet eller den juridiska konstruktionen får meddelas i enlighet med artikel 4.2 fjärde stycket."

10. Artikel 13 ska ersättas med följande:

"Artikel 13

Undantag från källskatteförfarandet

1. De medlemsstater som tar ut källskatt i enlighet med artikel 11 ska föreskriva följande förfaranden för att säkerställa att en faktisk betalningsmottagare kan begära att ingen sådan skatt tas ut:

a) Ett förfarande som gör det möjligt för den faktiska betalningsmottagaren att uttryckligen bemyndiga betalningsombudet att lämna uppgifter i enlighet med kapitel II, varvid ett sådant bemyndigande ska omfatta alla räntebetalningar som betalningsombudet kan hänföra till den faktiska betalningsmottagaren. I detta fall ska artikel 9 vara tillämplig.

b) Ett förfarande som garanterar att källskatt inte tas ut om den faktiska betalningsmottagaren för sitt betalningsombud uppvisar ett intyg som den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist har utfärdat i dennes namn i enlighet med punkt 2.

2. Om den faktiska betalningsmottagaren begär det ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där han har skatterättsligt hemvist utfärda ett intyg som innehåller följande uppgifter:

a) Den faktiska betalningsmottagarens namn, adress och skattenummer eller motsvarande samt födelsedatum och födelseort.

b) Betalningsombudets namn och adress.

c) Den faktiska betalningsmottagarens kontonummer eller, om sådant saknas, värdepapperets identifieringsuppgifter.

Ett sådant intyg ska gälla i högst tre år. Det ska utfärdas till varje faktisk betalningsmottagare som begär det, inom två månader efter en sådan begäran."

11. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska den första meningen ersättas med följande:

"Om en räntebetalning som kan hänföras till en faktisk betalningsmottagare har källbeskattats i betalningsombudets medlemsstat ska den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist bevilja honom avräkning med det uttagna skattebeloppet, i enlighet med den nationella lagstiftningen."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Om en räntebetalning som kan hänföras till en faktisk betalningsmottagare beskattats med någon annan typ av källskatt utöver den källskatt som avses i artikel 11, och om den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist beviljar avräkning för denna källskatt i enlighet med den nationella lagstiftningen eller enligt dubbelbeskattningsavtal, ska denna källskatt avräknas innan förfarandet som anges i punkt 2 tillämpas."

12. I artikel 15.1 andra stycket ska termen "bilagan" ersättas med "bilaga III".

13. I artikel 18 ska den första meningen ersättas med följande:

"Kommissionen ska vart tredje år till rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv på grundval av den statistik som förtecknas i bilaga IV och som varje medlemsstat ska lämna till kommissionen."

14. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 18a

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen kan, genom att följa det förfarande som avses i artikel 18b.2, anta åtgärder för följande ändamål:

a) Fastställa vilka uppgiftsleverantörer betalningsombuden får använda för att anskaffa den information som enligt artikel 6.1 första stycket b, d och e krävs för en korrekt behandling.

b) Fastställa gemensamma format och praktiska arrangemang som är nödvändiga för det elektroniska informationsutbyte som avses i artikel 9.

c) Fastställa gemensamma format för intyg och andra handlingar som underlättar tillämpningen av detta direktiv, särskilt de handlingar som utfärdas i medlemsstater som tar ut källskatt och som används när den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist tillämpar artikel 14.

2. Kommissionen ska uppdatera förteckningen som anges i bilaga III på begäran av direkt berörda medlemsstater.

Artikel 18b

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för administrativt samarbete inom området för beskattning (nedan kallad *kommittén*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas."

15. Bilagan ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2016 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den första dagen av det tredje kalenderåret efter det kalenderår då detta direktiv träder i kraft.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 mars 2014.

På rådets vägnar
A. TSAFTARIS
Ordförande

BILAGA

Bilagan till direktiv 2003/48/EG ska ändras på följande sätt:

1. Bilagan ska betecknas ”bilaga III”.
2. Följande bilaga ska föras in som bilaga I:

”BILAGA I

Vägledande förteckning över kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner som inte anses vara föremål för faktisk beskattning vid tillämpning av artikel 2.3

1. Subjekt och juridiska konstruktioner som har platsen för etablering eller för sin faktiska företagsledning i ett land eller en jurisdiktion utanför detta direktivs territoriella tillämpningsområde enligt definitionen i artikel 7 och som inte är de som förtecknas i artikel 17.2:

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Antigua och Barbuda	*International business company*
Anjouan (Komorerna)	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Bahamas	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Foundation* (stiftelse) *International business company*
Bahrain	Finansiell trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Barbados	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company* *International Society with Restricted Liability*
Belize	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Bermuda	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*)
Brunei	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company* *International trust* (internationell trust) *International Limited Partnership* (internationellt kommanditbolag)
Cooköarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International trust* (internationell trust) *International company* (internationellt företag) *International partnership* (internationellt partnerskap)
Costa Rica	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag)
Djibouti	Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*) Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Dominica	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Fiji	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Franska Polynesien	*Société* (företag) *Société de personnes* (öppet bolag) *Société en participation* (joint venture) Trust som regleras av utländsk rätt
Grenada	*International business company* Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Guam	*Company* (företag) Enmansföretag *Partnership* (öppet bolag) Trust som regleras av utländsk rätt
Guatemala	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Fundación* (stiftelse)
Hongkong	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Privat aktiebolag
Kiribati	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Labuan (Malaysia)	*Offshore company* (offshorebolag) *Malaysian offshore bank* (Malaysisk offshorebank) *Offshore limited partnership* (offshore-kommanditbolag) *Offshoretrust*
Libanon	Företag som omfattas av systemet med offshorebolag Trust som regleras av utländsk rätt
Liberia	Företag som inte har hemvist i landet Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Macao	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Fundação* (stiftelse)
Maldiverna	*Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Trust som regleras av utländsk rätt
Nordmarianerna	*Foreign sales corporation* (Förenta staterna-företag som får skattelättnader vid försäljning utomlands) *Offshore banking corporation* (offshorebankföretag) Trust som regleras av utländsk rätt
Marshallöarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Mauritius	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Global business company categories 1 and 2* (internationellt företag för privat investering, innehav och handel)

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Mikronesien	*Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Trust som regleras av utländsk rätt
Nauru	*Trust/nominee company* (truster/förvaltningsbolag) *Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Enmansföretag Utländskt testamente (*Foreign will*) Utländskt dödsbo (*Foreign estate*) Andra verksamhetsformer som förhandlas fram med regeringen
Nya Kaledonien	*Société* (företag) *Société civile* (civilbolag) *Société de personnes* (öppet bolag) Joint venture Dödsbo Trust som regleras av utländsk rätt
Nya Zeeland	Trust som regleras av utländsk rätt
Niue	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Panama	*Fideicomiso* (trust som regleras av lokal lag) och trust som regleras av utländsk rätt *Fundación de interés privado* (stiftelse) *International business company*
Palau	*Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Enmansföretag Representationskontor (*Representative office*) *Credit union* (finansiellt kooperativ) *Cooperative* (kooperativ) Trust som regleras av utländsk rätt
Filippinerna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Puerto Rico	*Estate* (dödsbo) Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International banking entity* (internationellt bankföretag)
Saint Kitts och Nevis	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Foundation* (stiftelse) Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*) *Exempt Limited partnership* (skattebefriade (undantagna) kommanditbolag)
Santa Lucia	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Saint Vincent och Grenadinerna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
São Tomé och Príncipe	*International business company* Trust som regleras av utländsk rätt

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Samoa	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International trust* (internationell trust) *International company* (internationellt företag) *Offshore bank* (offshorebank) *Offshore insurance company* (offshoreförsäkringsbolag) *International partnership* (internationellt partnerskap) *Limited partnership* (kommanditbolag)
Seychellerna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Singapore	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Salomonöarna	*Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Sydafrika	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Tonga	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Tuvalu	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Provident fund* (pensionssparfond)
Förenade Arabemiraten	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Offshore company*
Delstaten Delaware (Förenta staterna)	Aktiebolag med begränsad ansvarighet
Delstaten Wyoming (Förenta staterna)	Aktiebolag med begränsad ansvarighet
Amerikanska Jungfruöarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*)
Uruguay	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Sociedad Anónima Financiera de Inversión*
Vanuatu	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*) *International company* (internationellt företag)

2. Subjekt och juridiska konstruktioner som är etablerade eller har sin faktiska företagsledning i ett land eller en jurisdiktion enligt artikel 17.2 och på vilka artikel 2.3 tillämpas tills det berörda landet eller den berörda jurisdiktionen har antagit bestämmelser som är likvärdiga med bestämmelserna i artikel 4.2:

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Andorra	Trust som regleras av utländsk rätt
Anguilla	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Aruba	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Stichting Particulier Fonds*
Brittiska Jungfruöarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag)
Caymanöarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*)
Guernsey	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag) *Foundation* (stiftelse)
Isle of Man	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag)
Jersey	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag) *Foundation* (stiftelse)
Liechtenstein	*Anstalt* (trust som regleras av lokal eller utländsk rätt) och trust som regleras av utländsk rätt *Stiftung* (stiftelse)
Monaco	Trust som regleras av utländsk rätt *Fondation* (stiftelse)
Montserrat	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Nederländska Antillerna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Stichting Particulier Fonds*
San Marino	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Fondazione* (stiftelse)
Schweiz	Trust som regleras av utländsk rätt *Foundation* (stiftelse)
Turks- och Caicosöarna	Skattebefriat (undantaget) företag (*Exempt company*) *Limited partnership* (kommanditbolag) Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt”

3. Följande bilaga ska föras in som bilaga II:

”BILAGA II

Vägledande förteckning över kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner som inte anses vara föremål för faktisk beskattning vid tillämpning av artikel 4.2

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
Samtliga EU-medlemsstater	Europeisk ekonomisk intressegruppering (EEIG)	
Belgien	— *Société de droit commun/maatschap* (bolag enligt civil- eller handelslagstiftning utan juridisk status) — *Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap* (bolag utan juridisk status vars syfte är att hantera en eller flera specifika handelsoperationer) — *Société interne/stille handelsvennootschap* (bolag utan juridisk status genom vilka en eller flera personer har intresse i operationer som en eller flera personer hanterar för deras del)	Ska endast tas med om den ekonomiska aktör i ett tidigare led som gör räntebetalningen dit eller ombesörjer detta inte har fastställt samtliga sina betalningsmottagares identitet och hemvist; i annat fall omfattas detta av artikel 4.2 d. Dessa *företag* (vars namn anges på franska och nederländska) har ingen juridisk status, och ur beskattningssynpunkt kan metoden med genomlysning tillämpas.
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Bulgarien	— *Дружество със специална инвестиционна цел* (investeringsföretag som bildas för ett särskilt ändamål, s.k. SPC-företag) — *Инвестиционно дружество*(investeringsföretag, omfattas inte av artikel 6)	Subjekt som är befriat från bolagsskatt
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	Om inte förvaltaren kan bevisa att trusten faktiskt är föremål för inkomstskatt i Bulgarien
Tjeckien	— *Veřejná obchodní společnost (veř. obch. spol.* eller *v. o.s.)* (öppet bolag) — *Sdružení* (förening) — *Komanditní společnost* — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Danmark	— *Interessentskab* (handelsbolag) — *Kommanditselskab* (kommanditbolag) — *Kommanditaktieselskab* (*Partnerselskab*) — Partrederi — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Tyskland	— *Gesellschaft bürgerlichen Rechts* (civilrättsligt bolag) — *Kommanditgesellschaft – KG, offene Handelsgesellschaft – OHG* (kommanditbolag, handelsbolag) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Estland	— *Seltsing* (öppet bolag) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
Irland	— Öppet bolag och investeringsklubb	Förvaltare med hemvist på Irland är i allmänhet skattepliktiga på inkomster som uppkommer till trusten. Om mottagaren eller förvaltaren inte har sin hemvist på Irland är enbart irländska förvärvskällor i sådana fall skattepliktiga.
Grekland	— *Ομόρρυθμος εταιρεία (OE)* (handelsbolag) — *Ετερόρρυθμος εταιρεία (EE)* (kommanditbolag)	Bolag är föremål för företagsskatt. Upp till 50 % av handelsbolagens vinster beskattas dock genom de enskilda delägarna enligt deras personliga skattesats.
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Spanien	— Subjekt som är föremål för beskattning av tillskriven vinst: — *Sociedad civil con o sin personalidad jurídica* (civilrättsligt bolag med eller utan status som juridisk person) — *Herencias yacentes* (dödsbo) — *Comunidad de bienes* (samägande av sakrätter) — Övriga subjekt utan status som juridisk person som utgör en separat ekonomisk enhet eller en separat grupp tillgångar (artikel 35.4 i *Ley General Tributaria*, allmänna skattelagen). — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Frankrike	— *Société en participation* (joint venture) — *Société ou association de fait* (de facto-bolag) — *Indivision* (gemensam äganderätt) — *Fiducie* — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Italien	— Alla civilrättsliga bolag och införlivade subjekt	Kategorin civilrättsliga bolag omfattar *società in accomandita semplice, società semplici, associazioni* (föreningar) bland artister eller yrkesverksamma för utövandet av deras konst eller yrke, utan status som juridisk person *società in nome collettivo, società di fatto* (icke regelmässiga öppna bolag eller sådana de factobolag) och *società di armamento*
	— Bolag med ett begränsat antal andelsägare som väljer skattetransparens	Systemet med 'skattetransparens' kan tillämpas av bolag med begränsat ansvar eller kooperativa företag vars medlemmar är fysiska personer (artikel 116 i TUIR).
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	Om inte förvaltaren kan uppvisa dokumentation som styrker att trusten har sitt skattemässiga hemvist och är föremål för faktisk bolagsbeskattning i Italien.

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
Cypern	— *Συνεταιρισμός* (handelsbolag) — *Σύνδεσμος* eller *σωματείο* (förening)	
	— *Συνεργατικές* (kooperativ)	Enbart transaktioner med medlemmar.
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av lokal eller utländsk rätt	Truster som inrättas enligt cypriotisk jurisdiktion anses vara transparenta bolag enligt nationell rätt.
Lettland	— *Pilnsabiedrība* (handelsbolag) — *Komandītsabiedrība* (kommanditbolag) — *Biedrība un nodibinājums*(föreningar och stiftelser) — *Lauksaimniecības kooperatīvs* (jordbrukskooperativ) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Litauen	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Luxemburg	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Ungern	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	Enligt de nationella bestämmelserna i Ungern erkänns truster som rättssubjekt.
Malta	— *Soċjetà In Akkomandita* (kommanditbolag), vars kapital inte är uppdelat i andelar — *Arrangement in participation* (Förening *'en participation'*) — *Soċjetà Kooperattiva* (Kooperativ förening)	Kommanditbolag *en commandite* vars kapital inte är uppdelat i andelar är föremål för allmän kapitalvinstbeskattning.
Nederländerna	— *Vennootschap onder firma* (handelsbolag) — *Commanditaire vennootschap* (kommanditbolag)	Handelsbolag, kommanditbolag och EEIG är skattemässigt transparenta.
	— *Vereniging* (förening) — *Stichting* (stiftelse)	*Verenigingen* (föreningar) och *stichtingen* (stiftelser) är befriade från skatt utom om de har handels- eller affärsverksamhet.
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Österrike	— *Offene Gesellschaft* (OG) (handelsbolag) — *Offene Handelsgesellschaft* (OHG) (handelsbolag) — *Kommanditgesellschaft* (KG) (kommanditbolag) — *Gesellschaft nach bürgerlichem Recht* (civilrättsligt bolag) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
Polen	— *Spólka jawna (Sp. j.)* (handelsbolag) — *Spólka komandytowa (Sp. k.)* (kommanditbolag) — *Spólka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)* (aktiebolag) — *Spólka partnerska (Sp. p.)* (yrkesföretag) — *Spolka cywilna (s.c.)* (civilrättsligt bolag) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Portugal	— Civilrättsligt bolag som inte är registrerat i kommersiell form — Registrerade företag som har verksamhet inom förtecknade yrkesverksamheter och där alla delägare är fysiska personer med samma yrke — Företag som enbart har tillgångar som antingen kontrolleras av en familjegrupp eller är helägda av högst fem personer	
	— Företag med tillstånd att utöva verksamhet vid International Business Centre på Madeira och som kan undantas från bolagsskatt (artikel 33 i EBF)	Artikel 33 i EBF, som är tillämplig på företag med tillstånd fram till och med den 31 december 2000 föreskriver ett undantag från bolagsskatt fram till och med den 31 december 2011.
	— Icke bolagsetablerade föreningar	
	— *Trust* eller andra liknande juridiska konstruktioner som regleras av utländsk rätt	De enda truster som tillåts enligt portugisisk rätt är sådana som inrättas vid International Business Centre på Madeira enligt utländsk rätt och av juridiska personer.
Rumänien	— Förening (bolag) — *Cooperative* (kooperativ) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Slovenien	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Slovakien	— *Verejná obchodná spoločnosť* (handelsbolag) — *Komanditná spoločnosť* (kommanditbolag) — *Združenie* (förening) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
Finland	— *Avoin yhtiö/öppet bolag* — *Kommandiittiyhtiö/ kommanditbolag* — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Sverige	— *Handelsbolag* — *Kommanditbolag* — *Enkelt bolag* — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion	
Förenade kungariket	— Handelsbolag — Kommanditbolag — Kommanditbolag med begränsat ansvar för delägarna	Handelsbolag, kommanditbolag och kommanditbolag med begränsat ansvar för delägarna är skattemässigt transparenta.
	— Investeringsklubb (där medlemmarna har rätt till en viss andel av tillgångarna)	
Gibraltar [1]	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av lokal eller utländsk rätt	Inkomst från truster är skattebefriad enligt *Income Tax Rules 1992*, om a) trusten har inrättats av en utomlands boende person eller på dennes vägnar, och b) inkomsten — intjänats eller uppburits utanför Gibraltar, eller — tagits emot av en trust och, om den har gått direkt till mottagaren, den inte skulle ha varit skattepliktig enligt *Income Tax Ordinance*. Detta är inte tillämpligt om trusten har inrättats före den 1 juli 1983 och trustens stadgar uttryckligen anger att personer bosatta i Gibraltar inte kan vara mottagare.

[1] Förenade kungariket är den medlemsstat som omhändertar Gibraltars utrikes angelägenheter i enlighet med artikel 355.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt."

4. Följande bilaga ska läggas till som bilaga IV:

"BILAGA IV

FÖRTECKNING ÖVER UPPGIFTER SOM MEDLEMSSTATERNA ÅRLIGEN SKA TILLHANDAHÅLLA KOMMISSIONEN FÖR STATISTISKA ÄNDAMÅL

1. **Ekonomiska uppgifter**

1.1 Källskatt

För Luxemburg och Österrike (så länge som de tillämpar övergångsbestämmelserna enligt kapitel III): det totala årliga beloppet av delade skatteintäkter från källskatt, uppdelat per medlemsstat där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist.

För Luxemburg och Österrike (så länge som de tillämpar övergångsbestämmelserna enligt kapitel III): det totala årliga beloppet av skatteintäkter som delas med de övriga medlemsstaterna från den källskatt som tagits ut enligt artikel 11.5.

Uppgifter om totalbelopp som tagits ut från källskatten, uppdelade per medlemsstat där de faktiska betalningsmottagarna har sitt hemvist, bör också sändas till de nationella institutionerna med ansvar för att sammanställa betalningsstatistik.

1.2 Belopp för räntebetalning/försäljningsintäkter

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt frivilligt utlämnande av uppgifter enligt artikel 13, beloppet för räntebetalningar inom deras territorium som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 9, uppdelat enligt medlemsstat eller beroende och associerat territorium där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist.

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt frivilligt utlämnande av uppgifter enligt artikel 13, beloppet för försäljningsintäkter inom deras territorium som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 9, uppdelat enligt medlemsstat eller beroende och associerat territorium där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist.

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt mekanismen för frivilligt utlämnande av uppgifter, beloppet för räntebetalningar som är föremål för informationsutbyte, uppdelat enligt typ av räntebetalning enligt de kategorier som fastställs i artikel 8.2.

Uppgifterna rörande totala belopp för räntebetalningar och försäljningsintäkter, uppdelade enligt de medlemsstater där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist, bör även lämnas till de nationella institutioner som har ansvar för att sammanställa betalningsstatistik.

1.3 Faktisk betalningsmottagare

För alla medlemsstater, antalet faktiska betalningsmottagare med hemvist i andra medlemsstater och beroende eller associerade territorier, uppdelade per medlemsstat eller beroende och associerat territorium.

1.4 Betalningsombud

För alla medlemsstater, antalet betalningsombud (per översändande medlemsstat) som deltar i informationsutbyte eller uttag av skatt i enlighet med detta direktiv.

1.5 Betalningsombud vid mottagande

För alla medlemsstater, antalet betalningsombud vid mottagande som har erhållit räntebetalningar enligt artikel 6.4. Detta gäller både översändande medlemsstater i vilka räntebetalningarna har gjorts till betalningsombud vid mottagande vars faktiska företagsledning finns i andra medlemsstater och mottagande medlemsstater som har sådana rättssubjekt eller juridiska konstruktioner inom sitt territorium.

2. **Tekniska detaljer**

2.1 Poster

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt frivilligt utlämnande av uppgifter enligt artikel 13, antalet översända och mottagna poster. En post omfattar en betalning för en faktisk betalningsmottagare.

2.2 Behandlade/korrigerade poster

Antalet och procentandelen syntaktiskt ogiltiga poster som kan behandlas.

Antalet och procentandelen syntaktiskt ogiltiga poster som inte kan behandlas.

Antalet och procentandelen icke-behandlade poster.

Antalet och procentandelen poster som har korrigerats på begäran.

Antalet och procentandelen poster som har korrigerats spontant.

Antalet och procentandelen poster som har behandlats med framgång.

3. **Frivilliga poster**

3.1 För medlemsstaterna, beloppet för räntebetalningar till subjekt eller juridiska konstruktioner som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 4.2, uppdelat enligt medlemsstat där subjektet har sin faktiska företagsledning.

3.2 För medlemsstaterna, beloppet för försäljningsintäkter till subjekt eller juridiska konstruktioner som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 4.2, uppdelat enligt medlemsstat där subjektet är etablerat.

3.3 De respektive andelarna av total årlig skatt som uttagits från skattebetalare med hemvist, på räntebetalningar som de har mottagit från inhemska och utländska betalningsombud.”

BESLUT

RÅDETS BESLUT 2014/212/GUSP

av den 14 april 2014

om ändring av beslut 2013/183/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29,

med beaktande av rådets beslut 2013/183/Gusp av den 22 april 2013 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea ([1]), särskilt artikel 19, och

av följande skäl:

(1) Den 22 april 2013 antog rådet beslut 2013/183/Gusp.

(2) I enlighet med artikel 22.2 i beslut 2013/183/Gusp har rådet gjort en översyn av förteckningarna över personer och enheter som enligt bilagorna II och III till beslut 2013/183/Gusp omfattas av artiklarna 13.1 b och c och 15.1 b och c i det beslutet. Rådet har konstaterat att dessa personer och enheter, med undantag av en person och en enhet som förtecknas i bilaga II, även fortsättningsvis bör omfattas av de åtgärder som fastställs i det beslutet.

(3) Uppgifterna avseende en enhet som förtecknas i bilaga I bör dessutom tas bort från bilaga II.

(4) Artikel 22 bör dessutom ändras.

(5) Den 31 december 2013 uppdaterade dessutom den sanktionskommitté som inrättats i enlighet med Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1718 (2006) om Demokratiska folkrepubliken Korea förteckningen över personer och enheter som omfattas av restriktiva åtgärder.

(6) Förteckningarna över personer och enheter i bilagorna I och II till beslut 2013/183/Gusp bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2013/183/Gusp ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 22.2 ska ersättas med följande:

”2. De åtgärder som avses i artiklarna 13.1 b, och c och 15.1 b och c ska ses över med regelbundna mellanrum och minst var tolfte månad. De ska upphöra att gälla för de berörda personerna och enheterna om rådet, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2, fastställer att förutsättningarna för tillämpningen av dem inte längre föreligger.”

2. Bilagorna I och II till beslut 2013/183/Gusp ska ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

([1]) EUT L 111, 23.4.2013, s. 52.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar
C. ASHTON
Ordförande

BILAGA

1. I bilaga I till beslut 2013/183/Gusp ska följande rubrik införas:

”Förteckning över personer som avses i artikel 13.1 a och personer och enheter som avses i artikel 15.1 a.”

2. I bilaga I till beslut 2013/183/Gusp ska underrubriken ”A. Förteckning över personer som avses i artikel 13.1 a” ersättas med följande underrubrik:

”A. Personer”.

3. Uppgifterna om följande personer som förtecknas i bilaga I till beslut 2013/183/Gusp ska ersättas med nedanstående uppgifter:

	Namn	Alias	Födelsedatum	Datum för uppförande	Övriga uppgifter
”1.	Chang Myong-Chin	Jang Myong-Jin	Födelsedatum: 19.2.1968 alternativt födelsedatum: 1965 eller 1966	22.1.2013	Direktör vid stationen för uppskjutning av satelliter i Sohae och chef för det uppskjutningscentrum där uppskjutningarna den 13 april och 12 december 2012 ägde rum.
2.	Ra Ky'ong-Su	Ra Kyung-Su	Födelsedatum: 4.6.1954, passnummer: 645120196	22.1.2013	Ra Ky'ong-Su är tjänsteman vid Tanchon Commercial Bank (TCB). Som sådan har han varit behjälplig vid transaktioner för TCB. Tanchon fördes upp på förteckningen av sanktionskommittén i april 2009 såsom Nordkoreas viktigaste finansiella organ med ansvar för försäljning av konventionella vapen, ballistiska robotar och varor för montering och tillverkning av dessa vapen.
3.	Kim Kwang-il		Födelsedatum: 1.9.1969, passnummer: PS381420397	22.1.2013	Kim Kwang-il är tjänsteman vid Tanchon Commercial Bank (TCB). Som sådan har han varit behjälplig vid transaktioner åt TCB och Korea Mining Development Trading Corporation (Komid). Tanchon fördes upp på förteckningen av sanktionskommittén i april 2009 såsom Nordkoreas viktigaste finansiella organ med ansvar för försäljning av konventionella vapen, ballistiska robotar och varor för montering och tillverkning av dessa vapen. Komid fördes upp på förteckningen av sanktionskommittén i april 2009 och är Nordkoreas främsta vapenhandlare och huvudexportör av varor och utrustning till ballistiska robotar och konventionella vapen.”

4. I bilaga I till beslut 2013/183/Gusp ska underrubriken ”B. Förteckning över enheter som avses i artikel 15.1 a” ersättas med följande underrubrik:

”B. Enheter”.

5. Uppgifterna för följande enheter som förtecknas i bilaga I till beslut 2013/183/Gusp ska ersättas med nedanstående uppgifter:

	Namn	Alias	Plats	Datum för uppförande	Övriga uppgifter
”1.	Korea Ryonha Machinery Joint Venture Corporation	Chosun Yunha Machinery Joint Operation Company; Korea Ryenha Machinery J/V Corporation; Ryonha Machinery Joint Venture Corporation; Ryonha Machinery Corporation; Ryonha Machinery; Ryonha Machine Tool; Ryonha Machine Tool Corporation; Ryonha Machinery Corp; Ryonhwa Machinery Joint Venture Corporation; Ryonhwa Machinery JV; Huichon Ryonha Machinery General Plant; Unsan; Unsan Solid Tools och Millim Technology Company	Tongan-dong, Central District, Pyongyang, Nordkorea; Mangungdae-gu, Pyongyang, Nordkorea; Mangyongdae District, Pyongyang, Nordkorea. E-postadresser: ryonha@silibank.com; sjc-117@hotmail.com; och millim@silibank.com Telefonnummer: +850 2 181 11; +850 2 181 11-86 42 och +8502 181 11-381 86 42 Faxnummer: +850 2 381 44 10	22.1.2013	Korea Ryonbong General Corporation är moderbolag till Korea Ryonha Machinery Joint Venture Corporation. Korea Ryonbong General Corporation fördes upp på förteckningen av sanktionskommittén i april 2009 och är ett försvarsindustrikonglo-merat, specialiserat på inköp till Nordkoreas försvarsindustri och stöd till landets försäljning på det militära området.”

6. Den person och den enhet som förtecknas nedan ska avföras från förteckningen i bilaga II till beslut 2013/183/Gusp.

A. Personer

1. Chang Song-taek

B. Enheter

1. Korea Complex Equipment Import Corporation

RÅDETS BESLUT 2014/213/GUSP

av den 14 april 2014

om ändring av beslut 2010/638/Gusp om restriktiva åtgärder mot Republiken Guinea

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, och

av följande skäl:

(1) Den 25 oktober 2010 antog rådet beslut 2010/638/Gusp om restriktiva åtgärder mot Republiken Guinea ([1]).

(2) Med tanke på utvecklingen i Republiken Guinea, bör vapenembargot och embargot på utrustning som skulle kunna användas för internt förtryck upphävas.

(3) Beslut 2010/638/Gusp bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I beslut 2010/638/Gusp ska artiklarna 1 och 2 utgå.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar
C. ASHTON
Ordförande

([1]) EUT L 280, 26.10.2010, s. 10.

RÅDETS BESLUT 2014/214/GUSP

av den 14 april 2014

om ändring av beslut 2013/184/Gusp om restriktiva åtgärder mot Myanmar/Burma

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, och

av följande skäl:

(1) Den 22 april 2013 antog rådet beslut 2013/184/Gusp ([1]).

(2) På grundval av en översyn av beslut 2013/184/Gusp bör de restriktiva åtgärderna förlängas till och med den 30 april 2015.

(3) Beslut 2013/184/Gusp bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2013/184/Gusp ska ändras på följande sätt:

Artikel 3 ska ersättas med följande:

"Artikel 3

Detta beslut ska tillämpas till och med den 30 april 2015. Det ska ses över fortlöpande. Det ska förlängas, eller vid behov ändras, om rådet bedömer att dess mål inte har uppfyllts."

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxembourg den 14 april 2014.

På rådets vägnar
C. ASHTON
Ordförande

([1]) Rådets beslut 2013/184/Gusp av den 22 april 2013 om restriktiva åtgärder mot Myanmar/Burma och om upphävande av beslut 2010/232/Gusp (EUT L 111, 23.4.2013, s. 75).

RÅDETS BESLUT

av den 14 april 2014

om makroekonomiskt stöd till Ukraina

(2014/215/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 213,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Förbindelserna mellan Europeiska unionen och Ukraina utvecklas inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken och det östliga partnerskapet. Partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan unionen och Ukraina trädde ikraft den 1 mars 1998. Den bilaterala politiska dialogen och det ekonomiska samarbetet har utvecklats ytterligare inom ramen för associeringsagendan EU–Ukraina som antogs den 23 november 2009. Ett associeringsavtal mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Ukraina, å andra sidan (nedan kallat *associeringsavtalet*), inbegripet ett djupgående och omfattande frihandelsavtal, förhandlades fram från och med 2007 till och med 2011 och paraferades 2012. Den 21 november 2013 beslutade Ukrainas ministerråd att skjuta upp undertecknandet av associeringsavtalet. Efter det att den ukrainska regeringen avgick i februari 2014 har Ukrainas nuvarande regering förklarat sig villig att underteckna associeringsavtalet inom den närmaste framtiden. Europeiska rådet förklarade den 6 mars 2014 i sitt uttalande om Ukraina sitt åtagande att inom kort underteckna alla politiska kapitel i associeringsavtalet och att ensidigt vidta åtgärder så att Ukraina i hög grad gynnas av det djupgående och omfattande frihandelsavtalet.

Förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning för det ändamålet antogs av kommissionen den 11 mars 2014.

(2) Den aktuella politiska krisen har mycket negativa konsekvenser för Ukrainas redan prekära ekonomiska och finansiella stabilitet. Ukraina står inför en mycket svag och snabbt försämrad betalningsbalans och finanspolitisk situation, där ekonomin återigen går in i recession. Det faktum att Ryssland upphörde med att utbetala stöd från paketet på 15 miljarder USD och aviseringen om att man kommer att upphöra att tillämpa de reducerade gaspriser som företaget Gazprom tidigare beviljade från och med april 2014, kommer att försämra situationen ytterligare. Under sådana omständigheter står Ukraina inför en allvarlig risk för betalningsinställelse inom den närmaste framtiden.

(3) Till följd av den tidigare regeringens avgång utnämndes en ny tillförordnad president och en ny regering av det ukrainska parlamentet den 22 respektive den 27 februari 2014. Även om 2004 års ukrainska konstitution återinfördes och presidentval aviserades till den 25 maj 2014, kunde inte Ukraina återvinna politisk stabilitet, eftersom dess suveränitet och territoriella integritet nyligen har kränkts av Ryska federationen.

(4) I detta sammanhang begär Ukraina brådskande ekonomiskt stöd från internationella långivare och biståndsgivare. Om beslutet att tillhandahålla sådant ekonomiskt stöd skulle antas av Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 212 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet skulle en snabb utbetalning av unionens makroekonomiska stöd till Ukraina (nedan kallat *unionens makroekonomiska stöd*) under det första halvåret 2014 inte vara möjlig, och skulle således inte möta Ukrainas akuta ekonomiska behov. Det är därför mötiverat att tillhandahålla unionens makroekonomiska stöd på grundval av ett rådsbeslut som antagits i enlighet med artikel 213 i EUF-fördraget.

(5) Att stödet är akut sammanhänger med Ukrainas omedelbara behov av medel, utöver dem som kommer att tillhandahållas av andra internationella finansinstitut och andra bilaterala biståndsgivare och det makroekonomiska stöd som tillhandahålls genom rådets beslut 2002/639/EG [1] och Europaparlamentets och rådets beslut nr 646/2010/EU [2].

[1] Rådets beslut 2002/639/EG av den 12 juli 2002 om kompletterande makroekonomiskt stöd till Ukraina (EGT L 209, 6.8.2002, s. 22).
[2] Europaparlamentets och rådets beslut nr 646/2010/EU av den 7 juli 2010 om makroekonomiskt stöd till Ukraina (EUT L 179, 14.7.2010, s. 1).

(6) Den nuvarande krisen i Ukraina motiverar exceptionell användning av det brådskande förfarandet enligt artikel 213 i EUF-fördraget.Detta beslut om makroekonomiskt stöd till Ukraina påverkar inte andra framtida makroekonomiska stöd.

(7) Sedan den ukrainska regeringen avgick har unionen vid ett flertal tillfällen förklarat sitt åtagande att stödja den nya ukrainska regeringen i dess målsättning att stabilisera situationen och fortsätta med reformer. Unionen har också förklarat sig beredd att fullt ut stödja det internationella samfundets och internationella finansinstitutioners insatser, särskilt Internationella valutafondens (IMF), med beaktande av ett internationellt stödpaket som är avsett att tillgodose de mest akuta behoven i Ukraina, avhängigt av Ukrainas tydliga åtaganden om reformer. Ekonomiskt stöd från unionen till Ukraina är förenligt med unionens politik som fastställs i den europeiska grannskapspolitiken och i det östliga partnerskapet.

(8) Unionens makroekonomiska stöd bör vara ett exceptionellt finansiellt instrument för obundet och obestämt betalningsbalansstöd, i syfte att åtgärda stödmottagarens omedelbara behov av extern finansiering och bör underbygga genomförandet av ett politiskt program som innehåller starka omedelbara anpassnings- och strukturreformåtgärder avsedda att förbättra betalningsbalansen på kort sikt.

(9) Ukrainas myndigheter och IMF förväntas inom kort enas om ett ekonomiskt program som ska stödjas av ett finansieringsavtal med IMF.

(10) Den 5 mars 2014, mot bakgrund av den dramatiskt förvärrade betalningsbalanssituationen i Ukraina, tillkännagav kommissionen ett stödpaket som innehöll förslaget till unionens makroekonomiska stöd. Det paketet godkändes av Europeiska rådet vid dess extra möte den 6 mars 2014. Det paketet omfattar ekonomiskt stöd på en summa av 11 miljarder EUR för perioden 2014–2020, som inbegriper ett totalt belopp med upp till 1,565 miljarder EUR i bidrag för samma period som tagits fram inom ramen för det europeiska grannskapsinstrumentet, investeringsinstrumentet för grannskapspolitiken, instrumentet för främjande av stabilitet och fred och budgeten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Utbetalningen av det makroekonomiska stöd som föreskrivs i beslut (2002/639/EG) och beslut nr 646/2010/EU kan ske så snart IMF-programmet införts.

(11) Eftersom Ukraina är ett land som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken bör det betraktas som berättigat till unionens makroekonomiska stöd.

(12) Eftersom Ukrainas dramatiskt försämrade externa finansieringsbehov förväntas överstiga medlen från IMF och andra multilaterala institut anses unionens brådskande makroekonomiska stödet till Ukraina under nuvarande exceptionella förhållanden vara ett lämpligt svar på Ukrainas begäran om stöd för ekonomisk stabilitet. Unionens makroekonomiska stöd skulle stödja Ukrainas ekonomiska stabilisering och strukturreformer och komplettera de medel som görs tillgängliga inom ramen för finansavtalet med IMF.

(13) Unionens makroekonomiska stöd bör syfta till att stödja återställningen av en hållbar extern finansiell situation för Ukraina och därigenom stödja dess ekonomiska och sociala utveckling.

(14) Beloppet för unionens makroekonomiska stöd fastställs på grundval av en preliminär uppskattning av Ukrainas kvarstående behov av extern finansiering och med beaktande av landets kapacitet att finansiera sig med egna medel, särskilt de internationella reserver som står till dess förfogande. Unionens makroekonomiska stöd bör komplettera de program och resurser som tillhandahålls av IMF och Världsbanken. Vid fastställandet av stödbeloppet tas även hänsyn till behovet av att se till att bördan delas rättvist mellan unionen och andra givare samt redan befintlig användning av unionens andra externa finansieringsinstrument i Ukraina och mervärdet av unionens samlade engagemang.

(15) Kommissionen bör säkerställa att unionens makroekonomiska stöd är rättsligt och innehållsmässigt förenligt med de viktigaste principerna, målen och åtgärderna inom de olika områdena för yttre åtgärder och annan relevant unionspolitik.

(16) Unionens makroekonomiska stöd bör stödja unionens utrikespolitik gentemot Ukraina. Kommissionens avdelningar och Europeiska utrikestjänsten bör ha ett nära samarbete under hela processen med det makroekonomiska stödet i syfte att samordna unionens utrikespolitik och se till att den är konsekvent.

(17) Unionens makroekonomiska stöd bör främja Ukrainas uppslutning kring de värderingar man delar med unionen, däribland demokrati, rättsstatsprincipen, goda styrelseformer, respekten för de mänskliga rättigheterna, hållbar utveckling och fattigdomsminskning, samt dess uppslutning kring principerna om en öppen, regelstyrd och rättvis handel.

(18) Ett förhandsvillkor för beviljande av unionens makroekonomiska stöd bör vara att Ukraina respekterar ändamålsenliga demokratiska mekanismer, däribland ett parlamentariskt flerpartisystem och rättsstatsprincipen, och garanterar respekten för de mänskliga rättigheterna. De särskilda målen för unionens makroekonomiska stöd bör vara att stärka effektivitet, öppenhet och ansvarsskyldighet i förvaltningen av offentliga medel i Ukraina och att främja strukturreformer som syftar till att stödja hållbar tillväxt och konsolidering av de offentliga finanserna. Både uppfyllandet av förhandsvillkoren och uppnåendet av dessa mål bör regelbundet övervakas av kommissionen.

(19) För att säkerställa att unionens finansiella intressen knutna till unionens makroekonomiska stöd skyddas effektivt bör Ukraina vidta lämpliga åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oriktigheter i samband med stödet. Dessutom bör det sörjas för att kommissionen genomför kontroller och för att revisionsrätten utför revisioner.

(20) Europaparlamentets och rådets befogenheter påverkas inte av att unionens makroekonomiska stöd frigörs.

(21) De belopp som beviljas som makroekonomiskt stöd bör överensstämma med de budgetanslag som fastställts i den fleråriga budgetramen.

(22) Unionens makroekonomiska stöd bör förvaltas av kommissionen. För att Europaparlamentet och rådet ska kunna följa genomförandet av detta beslut bör kommissionen regelbundet informera dem om utvecklingen när det gäller stödet och förse dem med relevanta dokument.

(23) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta beslut bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([1]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Unionen ska bevilja Ukraina makroekonomiskt stöd till ett belopp på maximalt 1 miljard EUR i syfte att stödja Ukrainas ekonomiska stabilisering och reformer (nedan kallat *unionens makroekonomiska stöd*). Stödet ska bidra till täcka Ukrainas brådskande betalningsbalansbehov såsom de fastställts i regeringens ekonomiska program som stöds av IMF.

2. Hela beloppet av unionens makroekonomiska stöd ska tillhandahållas Ukraina i form av lån. Kommissionen ska ha befogenhet att på unionens vägnar låna upp de nödvändiga medlen på kapitalmarknaderna eller av finansinstitut och låna dem vidare till Ukraina. Lånen ska ha en maximal löptid på 15 år.

3. Utbetalningen av unionens makroekonomiska stöd ska förvaltas av kommissionen på ett sätt som är förenligt med de avtal och överenskommelser som ingåtts mellan IMF och Ukraina och de grundprinciper och mål för de ekonomiska reformer som fastställts i associeringsagendan EU–Ukraina som man enats om i den europeiska grannskapspolitiken.

4. Kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om utvecklingen när det gäller unionens makroekonomiska stöd, inbegripet utbetalningen av stödet, och i god tid förse dessa institutioner med relevant dokumentation.

5. Unionens makroekonomiska stöd ska vara tillgängligt under en period av ett år med början från och med den första dagen efter ikraftträdanet av det samförståndsavtal som avses i artikel 3.1 i detta beslut. Tillgänglighetsperioden kan förlängas genom ett beslut av rådet på förslag av kommissionen.

6. Om Ukrainas finansieringsbehov minskar avsevärt under den period som unionens makroekonomiska stöd ska betalas ut jämfört med de ursprungliga prognoserna, ska kommissionen, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 7.2, minska, tillfälligt avbryta eller dra in stödet.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Artikel 2

Ett förhandsvillkor för beviljande av unionens makroekonomiska stöd ska vara att Ukraina respekterar ändamålsenliga demokratiska mekanismer, däribland ett parlamentariskt flerpartisystem och rättsstatsprincipen, och garanterar respekt för de mänskliga rättigheterna.

Kommissionen ska övervaka att detta förhandsvillkor uppfylls under hela livscykeln för unionens makroekonomiska stöd.

Denna artikel ska tillämpas i enlighet med rådets beslut 2010/427/EU ([1]).

Artikel 3

1. Kommissionen ska, i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 7.2, komma överens med de ukrainska myndigheterna om tydligt definierade ekonomisk-politiska och finansiella villkor, med fokus på strukturreformer och sunda offentliga finanser, som ska knytas till unionens makroekonomiska stöd, vilket ska fastställas i ett samförståndsavtal som ska innehålla en tidsfrist för uppfyllandet av dessa villkor.

De ekonomisk-politiska och finansiella villkor som anges i samförståndsavtalet ska vara förenliga med de avtal och överenskommelser som avses i artikel 1.3, inbegripet de program för makroekonomiska anpassningar och strukturreformer som genomförts av Ukraina med stöd från IMF.

2. Dessa villkor ska särskilt syfta till att stärka effektiviteten, insynen och möjligheten att utöva ansvar i systemen för förvaltning av offentliga medel i Ukraina, inbegripet användningen av unionens makroekonomiska stöd. Framstegen när det gäller ömsesidigt öppnande av marknader, utveckling av regelstyrd och rättvis handel och andra prioriteringar i unionens utrikespolitik ska också vederbörligen beaktas vid utformningen av de politiska åtgärderna. Framstegen på vägen mot att uppnå dessa mål ska regelbundet övervakas av kommissionen.

3. Närmare finansiella villkor för unionens makroekonomiska stöd ska fastställas i ett låneavtal som ska ingås mellan kommissionen och de ukrainska myndigheterna.

4. Kommissionen ska regelbundet kontrollera att villkoren i artikel 4.3 fortfarande uppfylls, inbegripet att Ukrainas ekonomiska politik överensstämmer med målen för unionens makroekonomiska stöd. Detta ska göras i nära samarbete med IMF och Världsbanken och vid behov med Europaparlamentet och rådet.

Artikel 4

1. Med förbehåll för villkoren i punkt 3 ska kommissionen göra unionens makroekonomiska stöd tillgängligt i två låneutbetalningar. Storleken på varje delutbetalning ska fastställas i samförståndsavtalet. Undantagsvis, om omständigheterna kräver det, får unionen makroekonomiska stöd göras tillgängligt i en enda låneutbetalning.

2. Unionens makroekonomiska stöd ska, om så krävs, tillhandahållas i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 ([2]).

3. Kommissionen ska besluta att verkställa låneutbetalningarna under förutsättning att samtliga följande villkor har uppfyllts:

a) Förhandsvillkoret i artikel 2.

b) Ett kontinuerligt tillfredsställande genomförande av ett policyprogram med starka anpassnings- och strukturreformsåtgärder som stöds av ett icke krisförebyggande kreditavtal med IMF.

c) Att de ekonomisk-politiska och finansiella villkor som man enats om i samförståndsavtalet genomförs inom en viss tidsfrist.

En andra delutbetalning får ske tidigast tre månader efter den första delutbetalningen.

([1]) Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

([2]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 av den 25 maj 2009 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land (EUT L 145, 10.6.2009, s. 10).

4. Om villkoren i punkt 3 inte uppfylls ska kommissionen tillfälligt uppskjuta eller ställa in utbetalningen av unionens makroekonomiska stöd. I dessa fall ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om skälen för det tillfälliga uppskjutandet eller inställandet av utbetalningen.

5. Unionens makroekonomiska stöd ska utbetalas till Ukrainas centralbank.

6. Utbetalningarna ska inledas så snart IMF-programmet har införts.

Artikel 5

1. De upp- och utlåningstransaktioner som avser lånedelen av unionens makroekonomiska stöd ska genomföras i euro med användande av samma valutadag och får inte utsätta unionen för löptidstransformering eller valuta- eller ränterisker eller andra kommersiella risker.

2. Om omständigheterna så medger och om Ukraina så begär, får kommissionen vidta nödvändiga åtgärder för att se till att en klausul om förtida återbetalning införs i lånevillkoren och att det finns en motsvarande klausul i upplåningsvillkoren.

3. I de fall omständigheterna medger en förbättring av räntesatsen på lånet och om Ukraina så begär, får kommissionen besluta att refinansiera hela eller en del av det ursprungliga lånet eller omstrukturera motsvarande finansiella villkor. Refinansiering eller omstrukturering ska ske i enlighet med punkterna 1 och 4 och får inte förlänga löptiden för lånet i fråga eller öka det kapital som är utestående på dagen för refinansieringen eller omstruktureringen.

4. Enligt detta beslut ska Ukraina bära unionens alla kostnader i samband med upp- och utlåningstransaktionerna.

5. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om utvecklingen vad gäller de transaktioner som avses i punkterna 2 och 3.

Artikel 6

1. Unionens makroekonomiska stöd ska genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ([1]) och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ([2]).

2. Genomförandet av unionens makroekonomiska stöd ska ske genom direkt förvaltning.

3. Det samförståndsavtal och det låneavtal som ska ingås med de ukrainska myndigheterna ska innehålla bestämmelser

a) som säkerställer att Ukraina regelbundet kontrollerar att finansieringen från unionens budget använts korrekt och vidtar lämpliga åtgärder för att förhindra oriktigheter och bedrägerier samt vid behov vidtar rättsliga åtgärder för att återvinna medel som utbetalats enligt detta beslut och som har förskingrats,

b) som säkerställer skyddet av unionens finansiella intressen, i synnerhet bestämmelser om särskilda åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oriktigheter som påverkar unionens makroekonomiska stöd, i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ([3]), rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ([4]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([5]).

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/200 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budge (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

([3]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

([4]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentlighete (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/199 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

c) som uttryckligen ger kommissionen, inbegripet Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, eller dess företrädare rätt att genomföra kontroller, även kontroller och inspektioner på plats,

d) som uttryckligen ger kommissionen och revisionsrätten rätt att utföra revisioner under och efter tillgänglighetsperioden för unionens makroekonomiska stöd, däribland granskning av dokument och revisioner på plats, exempelvis operationella utvärderingar, och

e) som garanterar att unionen har rätt till återbetalning av lånet i förtid, i det fall det konstaterats att Ukraina, i samband med förvaltningen av unionens makroekonomiska stöd, har varit inblandat i bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadar unionens finansiella intressen.

4. Vid genomförandet av unionens makroekonomiska stöd ska kommissionen med hjälp av operationella utvärderingar övervaka sundheten i Ukrainas finansiella system, de administrativa förfarandena samt de interna och externa kontrollmekanismer som är relevanta för sådant stöd.

Artikel 7

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 8

1. Kommissionen ska senast den 30 juni varje år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta beslut under det föregående året, inklusive en utvärdering av detta genomförande. I den rapporten ska

a) framstegen i genomförandet av det makroekonomiska stödet granskas,

b) Ukrainas ekonomiska situation och framtidsutsikter, samt vilka framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av de politiska åtgärder som avses i artikel 3.1 bedömas,

c) sambandet anges mellan de ekonomisk-politiska villkoren i samförståndsavtalet, Ukrainas aktuella ekonomiska och finanspolitiska resultat och kommissionens beslut att verkställa delutbetalningarna av unionens makroekonomiska stöd.

2. Kommissionen ska senast två år efter utgången av den tillgänglighetsperiod som avses i artikel 1.5 överlämna en efterhandsutvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet, med en bedömning av resultaten av unionens avslutade makroekonomiska stöd, hur effektivt det varit och i vilken grad det bidragit till stödets syften.

Artikel 9

Detta beslut träder i kraft en dag efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar

C. ASHTON

Ordförande

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT 2014/216/GUSP

av den 14 april 2014

om genomförande av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31.2,

med beaktande av rådets beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina [1], särskilt artikel 2.1, och

av följande skäl:

(1) Den 5 mars 2014 antog rådet beslut 2014/119/Gusp.

(2) Ytterligare personer bör föras upp på förteckningen över personer, enheter och organ som är föremål för restriktiva åtgärder enligt bilagan till beslut 2014/119/Gusp.

(3) Dessutom bör personuppgifterna för tre personer som finns med i förteckningen i bilagan till beslut 2014/119/Gusp ändras.

(4) Bilagan till beslut 2014/119/Gusp bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De personer som förtecknas i bilaga I till det här beslutet ska läggas till i förteckningen i bilagan till beslut 2014/119/Gusp.

Artikel 2

Bilagan till beslut 2014/119/Gusp ska ändras i enlighet med bilaga II till det här beslutet.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar
C. ASHTON
Ordförande

[1] EUT L 66, 6.3.2014, s. 26.

BILAGA I

Personer som avses i artikel 1

	Namn	Personuppgifter	Skäl för uppförande på förteckningen	Datum för uppförande på förteckningen
19.	Serhiy Arbuzov (Serhij Arbuzov))	Född den 24 mars 1976, f.d. premiärminister i Ukraina.	Person som är föremål för utredning i Ukraina för inblandning i brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.	15.4.2014
20.	Yuriy Ivanyush-chenko (Jurij Ivan-jusjtjenko)	Född den 21 februari 1959, parlamentsledamot för Regionpartiet.	Person som är föremål för utredning i Ukraina för inblandning i brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.	15.4.2014
21.	Oleksandr Klymenko	Född den 16 november 1980, f.d. minister för intäkts- och avgiftsfrågor.	Person som är föremål för utredning i Ukraina för inblandning i brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.	15.4.2014
22.	Edward Stavytskyi (Eduard Stavytskyj)	Född den 4 oktober 1972, f.d. minister för bränsle- och energifrågor i Ukraina.	Person som är föremål för utredning i Ukraina för inblandning i brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.	15.4.2014

BILAGA II

Uppgifterna avseende följande personer i förteckningen i bilagan till beslut 2014/119/Gusp ska ersättas med följande uppgifter:

	Namn	Personuppgifter	Skäl för uppförande på förteckningen	Datum för uppförande på förteckningen
9.	Oleksandr Viktorovych Yanukovych	född den 10 juli 1973, son till den f.d. presidenten, affärsman	Person som är föremål för utredning i Ukraina för inblandning i brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.	6.3.2014
12.	Serhii Petrovych Kliuiev	född den 19 augusti 1969, bror till Andrii Kliuiev, affärsman	Person som är föremål för utredning i Ukraina för inblandning i brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.	6.3.2014
14.	Oleksii Mykolayovych Azarov	född den 13 juli 1971, son till f.d. premiärminister Azarov	Person som är föremål för utredning i Ukraina för inblandning i brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.	6.3.2014

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 11 april 2014

om finansiellt stöd från unionen till nödåtgärder för bekämpning av fårkoppor i Bulgarien under 2013 och i Grekland under 2013 och 2014

[delgivet med nr C(2014) 2334]

(Endast de bulgariska och grekiska texterna är giltiga)

(2014/217/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets beslut 2009/470/EG av den 25 maj 2009 om utgifter inom veterinärområdet ([1]), särskilt artikel 3, och

av följande skäl:

(1) Fårkoppor är en smittsam virussjukdom hos får och getter som har allvarliga konsekvenser för lönsamheten inom fåruppfödningen och orsakar störningar i handeln inom unionen och exporten till tredjeländer.

(2) Vid utbrott av fårkoppor finns det risk för att smittämnet sprids till andra fåranläggningar i den medlemsstaten, men också till andra medlemsstater och tredjeländer genom handel med levande får eller produkter från får.

(3) I rådets direktiv 92/119/EEG ([2]) fastställs åtgärder som medlemsstaterna omedelbart ska vidta vid ett utbrott för att snabbt förhindra ytterligare spridning av viruset och att utrota sjukdomen.

(4) I enlighet med artikel 84 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ([3]) ska ett utgiftsåtagande som belastar unionens budget föregås av ett finansieringsbeslut om huvuddragen i den åtgärd som utgiften rör och som antagits av den institution eller myndighet till vilken ansvaret för sådana beslut har delegerats.

(5) I beslut 2009/470/EG fastställs förfarandena för finansiellt stöd från unionen till särskilda veterinäråtgärder, inbegripet nödåtgärder. Enligt artikel 3 i det beslutet ska medlemsstaterna beviljas finansiellt stöd till kostnaderna för vissa åtgärder för att utrota fårkoppor.

(6) I artikel 3.6 i beslut 2009/470/EG fastställs hur stor andel av medlemsstatens kostnader som unionens finansiella stöd får täcka.

(7) Bestämmelser om utbetalningen av finansiellt stöd från unionen till nödåtgärder för att utrota fårkoppor finns i kommissionens förordning (EG) nr 349/2005 ([4]).

(8) Utbrott av fårkoppor konstaterades i Bulgarien under 2013 och i Grekland under 2013 och 2014. Bulgarien och Grekland har vidtagit åtgärder i enlighet med direktiv 92/119/EEG för att bekämpa dessa utbrott.

([1]) EUT L 155, 18.6.2009, s. 30.
([2]) Rådets direktiv 92/119/EEG av den 17 december 1992 om införande av allmänna gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinsjuka (EGT L 62, 15.3.1993, s. 69).
([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).
([4]) Kommissionens förordning (EG) nr 349/2005 av den 28 februari 2005 om villkor för gemenskapsbidrag för nödåtgärder och bekämpning av vissa djursjukdomar som avses i rådets beslut 90/424/EEG (EUT L 55, 1.3.2005, s. 12).

(9) De bulgariska och grekiska myndigheterna har inom ramen för ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa underrättat kommissionen och de övriga medlemsstaterna om de åtgärder som vidtagits i enlighet med unionens lagstiftning om anmälan och bekämpning av sjukdomen och om resultaten av detta.

(10) De bulgariska och grekiska myndigheterna har därmed uppfyllt alla sina tekniska och administrativa skyldigheter enligt bestämmelserna i artikel 3.4 i beslut 2009/470/EG och artikel 6 i förordning (EG) nr 349/2005.

(11) Det exakta beloppet för det finansiella stödet från unionen kan för närvarande inte fastställas. Enligt de senaste uppgifterna från de berörda medlemsstaterna uppskattas ersättningskostnaderna och driftsutgifterna uppgå till 79 186,33 euro respektive 1 484 304,16 euro för Bulgarien och Grekland.

(12) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Finansiellt stöd från unionen till Bulgarien och Grekland

1. Bulgarien ska beviljas finansiellt stöd från unionen på högst 40 000,00 euro till sina kostnader i samband med åtgärder enligt artikel 3.2 och 3.6 i beslut 2009/470/EG för att bekämpa fårkoppor under 2013.

2. Grekland ska beviljas finansiellt stöd från unionen på högst 700 000,00 euro till sina kostnader i samband med åtgärder enligt artikel 3.2 och 3.6 i beslut 2009/470/EG för att bekämpa fårkoppor under 2013 och 2014.

3. Det slutliga beloppet för det finansiella stöd som avses i punkterna 1 och 2 ska fastställas i ett senare beslut som ska antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 40.2 i beslut 2009/470/EG.

Artikel 2

Utbetalning av stödet

En första del på 310 000,00 euro, som ska finansieras genom budgetpost 17 04 04 i EU:s finansiella budget för 2014, av det finansiella stöd från unionen som föreskrivs i artikel 1.2 ska betalas ut till Grekland.

Artikel 3

Adressater

Detta beslut riktar sig till Republiken Bulgarien och Republiken Grekland.

Utfärdat i Bryssel den 11 april 2014.

På kommissionens vägnar

Tonio BORG

Ledamot av kommissionen

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 368/2014 av den 10 april 2014 om ändring av förordning (EG) nr 474/2006 om upprättande av en gemenskapsförteckning över de lufttrafikföretag som har belagts med verksamhetsförbud i gemenskapen

(Europeiska unionens officiella tidning L 108 av den 11 april 2014)

På sidan 33, underskriften, ska det

i stället för: ”Joaquín ALMUNIA”

vara: ”Siim KALLAS”.

Rättelse till Slutgiltigt antagande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2014

(Europeiska unionen officiella tidning L 51 av den 20 februari 2014)

På sidorna I/171–I/173 ska det

i stället för: ”Differentierade anslag”

vara: ”Icke-differentierade anslag”.

På sidan I/267, Kapitel 1 2, under ”Anmärkningar”, ska det

i stället för: ”Ett schablonavdrag på 3,7 % …”

vara: ”Ett schablonavdrag på 3 % …”.

På sidorna I/484–I/493 ska det

i stället för: ”Differentierade anslag”

vara: ”Icke-differentierade anslag”.

På sidorna I/528–I/530, med undantag för punkterna 2 2 3 8 och 2 2 3 9, ska det

i stället för: ”Differentierade anslag”

vara: ”Icke-differentierade anslag”.

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV